

دسپرلی دوروستۍ میاشتي دلمړۍ لسېزي وروستۍ ورځې داسي تیریدي چې لمرهم خپله تودوبڼه ورځ تربلې زیاتول. داوخت نومعولاو ورځې اوږدې او شپې هم لنډې وې. دجوزامياشت نودبڼوالواوبزگرانودحاصلومیاشت وي، ددوي دهیلودپوره کیدومیاشت وي، ددوي دتوي شویوخولودجبران میاشت وي. که څه هم چې دغه میاشت دبزگرانولپاره دکال ترټولوسترې اوله بوختیاو ډکه میاشت وي، خودوي یې دخپلي پولی اوپټي له اخیل څخه هغه دچا خبره من من غوښه اخلي. ددغودهکانانوله جملی څخه یوهم پنځه پنځوس کلن گل محمدچې مشهورپه کاکوسره و، چې زیاتي گرمي اودکوربی کسی اړکړی وو چې دورځی کاردشپې په سره هواکې وکړي، خو! کورنۍ به یې ورته ترهغوپه انتظاروه ترڅوبه چې بوډاگل محمدنه وراغلی.

په کورنۍ کې یې ښځه گلالې اویوه نازولې پانه لور اوسیده ده. ده ته نوځدای (ج) دغه یواو لادپانه ورنصیب کړې وه بله ثمره یې نه درلوده. پانه لس کلنه وه اودموراوپلار دواړوښه لاس باندي خلاص واوډې به هم ښه په اخلاص له دواړوسره زیاته مرسته کول، کله به چې گل محمده کور څخه سهار راووتی نوله ځان سره به یې خپله چای اوږوږی وړلې، اوترهغه وخت به یې کارکړي ترڅو به چې دل رتود ښي نه، په یې خپل لاسونو به راغی، اویوه

جرم او جنا

کور کې به ترهغه پوري انتظاروچې لمربه خپله تيزې ورکه کړه، نو گل محمد به بيا په خپل کارپسې راووتی.

مانښام به چې کله دډوډۍ وخت شونوبه بيا پانې ډوډۍ وروړله په هرځای کې به چې ددې پلارو، هلته به داورتله اوله پلار سره به يې په گډه ډوډۍ خوړل.

بوډا گل محمد اوتاندې پانې څه باندي دوې اونۍ همداسي له خولوچکي پرې کړې ايله دومره وتوانيدل چې دکال شومه يې برابره اونور وته له لاس اوږديدو څخه ځان خلاص کړ.

خوسپين بزيری گل محمد لاهم دخيال اوفکر ټال دې ته پرينښود چې په يوازي شومه او اوږه دي کال دولس مياشتي تيري شي، گڼو نورو خوراكي توکو ته هم ضرورت و، او د هغوولپاره نقده پيسو ته اړتيا وه،

چې ديو مريض او خداى (ج) مکړه بلي ستونزې لپاره وای نو! د همدې ټولو لپاره يواځې گل محمد واود فلکې انتظار، آن کله کله خوبه کړۍ ورځ په همدې طمعه ورباندي تيره شوه چې گوندي يوڅوک يې دمزدورۍ لپاره بوزي، بيشکه چې الله (ج) مالک دی او هر چاته مقرر شوى رزق ورکوي، گل محمد هم گلالۍ اوپاڼه مړول په يوډول نه يوډول يې هماغه اندازه پيسې ترلاسه کولى چه گوزاره ورباندي وکړي.

يوه ورځ گل محمد له خپله کاره وختي پرلسوبجو خلاص شواود خپل کور پر خواراروان وچې په لاره کې دوې لس کلنې انجونې په مخه ورغلې چې له ښوونځۍ څخه رارخصت شوې وې اود کور پر خواروانې وې. دوي په خپلومينځوکې دا خبرې سره کولاي چې دغه کاکوهم لورلري او ښوونځۍ ته يې نه پريردي تمامه ورځ په خوارۍ کارکوي، سبق نه ورباندي وايي، ډير ظلم ورباندي کوي داسي

جرم او جنا

پلرونه هم شته. بلې به ویله رښتیا هم که په ښوونځۍ کې وای اوس به زموږ سره وای او ډیر سبق به یې زده کړي و. وگوره که صبا یې لور غټه شوه نو خپل پلار ته به ښراوي کوی چې زه یې بې تعلیمه غټه کړمه او خپله گټه یې راڅه اخیسته، دغوانجونو لاهم دا خبرې پوره یانې پای ته نه وې رسولي چې له گل محمد خڅه یې لاره بیله او په خپله مخه ولاړې.

گل محمد چه همیشه به دکورنۍ یواځوالی او اقتصادی حالت ځور اوه اوس ورته ددغوانجونو خبرونو رهم په فکر کې کړ. ددغوانجونو دغو خبرو دگل محمد په ذهن کې څو تېرې انگازې وکړي چه له خپلې لور سره ظلم... له پانې سره ظلم... له خپل زړه سره ظلم... آخ... داڅه اورم دا... گل محمد لا کورته نه ورار سیدلی چې دا تصمیم یې ونیوی چې رښتیا هم زه باید په خپلې لور زده کړي وکړم، زه باید خپل مسولیت ادا کړم زه باید یو ښه پلار شم.

رښتیا هم چې زه بې تعلیمه راغټ شوم خڅه خیر مي والیدی، ټول عمر مي له ځواړیو سره مخ دی هیڅ هوسانه شوم اونه هم هوسا ژوند په نصیب شو. کچېری په کوچنیوالي مي پلار راباندی تعلیم کړي وای اوس به یوځای نه یوځای که ریټس یا معاون نه وم نو یو مامور کی خوبه وم، او په یوه نرمه چوکې کې خوبه ارام او هوساناست وم، له خوبه به می خښل اوله خوبه به می خوړل. ځوافسوس زما پر ژوند چې داسي په توره شپه کې راباندی تیر شو، اوبه چې تر ورځ واوړې بیانه راگرځی. خیر زه خو له تعلیم پاته شوم او اوس خویې زده کولای هم نه شم، نویا ولي خپله لور بې تعلیمه کړم، هغه خو وره ده او په وړکتوب کې هرڅه زده کیږي. که نورڅه نه وی صبا خوبه یې له ښراکولو خڅه خلاص یم، چې زه خود پلاره له لاسه بې تعلیمه پاته شوم، پلار مي خپلې گټې راباندی

جرم او جنا

کولي اوزمادر اتلونکی په غم کې نه ؤ. په دغه فکرونو کې تر کوره راوړسیدی اوله هر څه دمخه یې خپلې ښځې کلالې ته ور برغ کړل.

کلالی اه کلالی راشه چې په کارمي یې.

کلالې هم په وار خطاسره ورته راغله چې خیر خوبه وي ولی نن دومره وختی راغلی اوولی دومره وار خطایې څه پېښه ده ؟

گل محمد ورته وویل :

مانن یو تصمیم نیولی دی ، هغه دا چې زه غواړم پاڼه په ښوونځۍ کې داخله کړم.

_ داته څه وایې ؟

_ زه هغه څه وایم چې تا واوریدل. سرله صباڅه به پاڼه ښوونځۍ ته ځي. ماخودا پریکړه کړي ده ستاراسره خوښه ده ؟

_ په ښوونځۍ کې به نوڅه وکړي ؟ مونږ د مښام په ډوډۍ پسې حیران یواو ته دې لور ښوونځۍ ته اچوې. لیونی شوی خوبه نه یې ؟ اوس به یې د ښوونځۍ لپاره جلا شیان برابر وي، ښوونځۍ څومره مصرف لري. زه خودرته وایم چې ښوونځۍ خود پیسه دارانو کاردی اوهغوي په خپلواکولادونو باندی تعلیم کوي. مگر مونږ غریبان خوله هر څه څه محرم یو. نه د ښوونځۍ توان لرواونه هم د سبق ویلو. زه خودرته وایم لدې کاره تیر شه کټه نلري، زما خو بیخی نده درسره خوښه.

کلالې چې هر څه ورته وویل خو گل محمد یې له خپلې خبرې وانه راوه. گل محمد دا ژمنه وکړه هر څنگه چې وی او هر څومره لگښت چې لري، زه په خپلې لور ښوونځۍ وایم.

له ځمکې وي او که له اسمانه زه یې د ښوونځۍ ټول لوازم ورته برابر وم، خودا د ښوونځۍ څخه نه محرومه وم. سرله صباڅه به پاڼه ښوونځۍ ته ځي. خدای (ج) مهربانه او روزی رسانه دی.

جرم او جنا

پدغه وخت کې پانه هم دمور او پلار خبرې واوریدې او خونې ته وراغله له دوي څه يې پوښتنه وکړه چې څه خبره ده چې دومره په لوړ او از خبرې کوې؟ بيا څه شوي دي؟

موريې ورته وويل:

چې پلار دي نن ليونی شوی دی ناولدې کوي پيسه داره شوی دی . پانې له پلاره وپوښتل:

رښتيا پلاره پيسه دي ډيري پيدا کړي دي؟ موريې رښتيا وایې؟ که دغسي وي ناول به ماته نوي کالي رااخلې، زما دغه کالي ډير زاړه او خيري شوي دي؟

_ لورې کالي خوښي درته رانیسم، خو خبره داده چې زه غواړم تاپه ښوونځۍ کې شامله کړم ترڅو زده يې کړي.

پانه ددې خبرې په اوریدو حقه پکه حیرانه شوه او پلار ته يې وويل:

پلاره داته څه وايې ښوونځۍ اوزه. دا خوښي له امکانه لږي خبره ده چې زه به ښوونځۍ ته ځم ماته يوه جوړه کالي راواخله تر هر څه تيره يمه پلاره.

_ نه لورې مانن دا تصمیم نيولی دي، ته به سرله صبا څه حتماً چې ښوونځۍ ته، کالي هم درته راوړم ستاد خوښې کالي دراخلم يوه جوړه څه دوي دري جوړې درته اخلم، خوته به زما خبره منې لورې. زما خبره به پر ځمکه نه غورځوی.

_ پلار جاننه که زه ښوونځۍ ته ولاړم نو تاته به دښې بيا څوک ډوډۍ دروړي، او بل ښوونځۍ خوا سانه ندي ډير سخت دي زه يې نشم زده کولاي. نه پلاره! هره خبره دي منم خو ښوونځۍ نشم ويلاي.
پلار يې پانه پرسر مچ کړه او ورته وويل:

جرم او جنا

چې که ته ښوونځۍ ته ولاړه شي، نوبيازه وختي کور ته راځم
ډوډۍ خورم او بيا بيرته ځم کار ته، دا يې زماسټاسره وعده، خوته به
زما خبره نه ماتوی زما گرانې لورې، سمه ده.

مور يې پانې ته وويل:

پانې لورې! پلار چې دي يو خبره وکړي هغه به حتماً عملی
کوي، ما هم ډير ورته وويل خوزما خبره نه منې، اوبل دا چې پلار دې
دومره ټينگ دي نو بيا توکل پر خدای (ج) کړه، خو ورځي ولاړه شه که دې
زده کواى شوای نووبه يې وائي، او که دې نشواى زده کولای بيا به يې
پرېږدي څه پروا خونه کوي جبري خوندی.

پانې بيا پر پلار ډير ټينگار وکړ چې لدې کاره به تير شو، خو پلار يې
دې ته مجبوره کړل چې ښوونځۍ به وايي، کله چې يې ددې خبره نه
منل نو پانې مجبوره شوه او د پلار خبره يې ومنل چې سر له صباڅخه به
ښوونځۍ ته ځي.

پلار يې هم ډير خوشحاله شو چې پانه ښوونځۍ تللو ته راضي
شوه.

پانه نوسهار ته په انتظار وده، او ډيره وار خطاپه دې وه، چې
سهار خوبه ښوونځۍ ته ځم او ښوونځۍ دې ته يونابلده ځاي او يو سخت
کار معلومیدى، چې زه به څنگه سبق زده کوم، خير توکل په
خدای (ج) يې کړل.

کله چې دسهاراته بجې شوي دسهارچاي يې له مور او پلار سره
وڅيښلې او د ښوونځۍ پر لور ور روانه شوه. مور او پلار يې په هغه حالت
کې هم ورته دعاوې او دلاسا يې ورکول چې انشاء الله هر څه به درته
اسانه شي زموږ دعاوي درپسي دي. پانې هم له دوي څه رخصت
راوختله او د ښوونځۍ پر خوار روانه شوه. کله چې د ښوونځۍ دروازې
ته راوړسیده، غوښتل يې چې دننه ښوونځۍ ته

جرم او جنا

ورشی، خود ښوونځۍ دوو ښځینه ناظمینو (پیره دارو) پوښتنه ځني وکړه چې څوک غواړي اوله چاسره دی کاردی؟ ځکه دهغو خوهمد او ظیفه وه چې هر څوک نابله ښوونځۍ ته راشي دوي کې تلاشی هم کوي او پوښتنه هم ځني کوي. او دوي په دي هم پوهیدل چې دا خود ښوونځۍ انجلۍ نده او کیدای شي له یوې مکتبې انجلۍ سره به یې کاروي.

پاڼه چې مخکې هم وار خطاوه دغو خبرو یې وار خطایې نوره هم زیاته کړه او په خورا عجیب او غریب اوازي یې ورته وویل: زه هم راغلې یم تر څوله سره ښوونځۍ ووايم. ناظمې ورته وویل:

تراوسه لکه چې ښوونځۍ ته نه یې راغلې، اوس خو ډیر وخت تیر شوي دی د ښوونځۍ د شروع کیدو څه، ولی وختي نه راتللي؟ پاڼه ورته وویل:

زه نه وم خبره اومانه غوښتل چې درس ووايم، اوس مي موراو پلار مجبوره کړې یم، اومانه د ښوونځۍ وخت هم صحی ندي معلوم، که وخت تیر شوي وي نوزه به بیرته ولاړه شم؟ ناظمې ورته وویل:

ته یو خوشیبي صبر وکړه زه دستی راځم، بیابه درته ووايم. پانې هم ورسره ومنله او د ناظمې تر راتگ پوری انتظار شوه. ناظمه هم ښوونځۍ ته ننوته، او ادارې ته ورغله، له مدیرې سره یې دا خبره شریکه کړه چې یوه نوی انجلۍ راغلې ده او د ښوونځۍ کالي یې هم ندی اغوستي، غواړي چې اوس درس ووايي، ستاراته څه هدایت دی چې زه یې پر ځای کړم؟ مدیرې ورته وویل:

ماته یې راووله زه به خبرې ورسره وکړم.

جرم او جنا

ناظيمه هم راغله اوپانه يې له ځان سره بوتله دمديرې اطاق ته، په لاره کې پاڼه هم له ناظيمې څه پوښتنه وکړه چې داوړی داسې شورماشور دي؟

ناظيمې ورته وويل:

بيا به ته هم داسې شورماشور کوي.

_ ولی په ناروګي څه تاثير شته که دادښوونځۍ اصول دي چې خامخابه ټول شورماشور کوي؟

ناظيمه ورته په غوسه شوه چې ته اوس لادومره پوښتنې کوي وخت دې لاچېری دی، خوييا يې هم دغوسې په حالت کې ورته وويل:

هو په شورماشور کې سبق ښه زده کيږي، داشورماشورنډي داشاگردان خپل سبق تکراروي کوم چې استاد ورته نوی ويلي وی، نوري پوښتنې زماڅخه مکوه له مديرې صاحبې څه يې بيا وکړه.

پاڼې هم دناظيمې په غوسه کيدو وپوهيده، ترادارې پوري يې بيا پوښتنه نده ځني کړي، کله چې ادارې ته ورسيدل نو پاڼه يې مديره ته پرېښوده اودا بېرته خپل کار ته ولاړه.

مديره صاحبې چې دښه استعداد خاونده وه، له پاڼې سره يې ډير په نرمۍ اومهربانۍ سره خبرې کولې او پوښتنه يې ځنۍ وکړه. ګرانې! لومړی خوستاښايسته نوم راوښيه _ څه نوم يږي؟

پاڼه که څه هم چې ډيره وار خطاو، ورته وويل:

زمانوم پاڼه ده.

_ ښه ښايسته نوم دې دی _ دپلارنوم دې څه دی؟

_ دپلارنوم می گل محمد دی.

_ ولی دومره ناوخته ښوونځۍ ته راغلې، اياتا ته دښوونځۍ د شروع کيدلو وخت نه ومعلوم چې ښوونځۍ څه وخت شروع کيږي؟ اوس خودښوونځۍ د شروع کيدو څخه تقريبا دوی مياشتنې تير شويدي.

جرم او جنا

شاگردانو ډیر درسونه درڅخه ویلي، ځنگه به دي داتیر درسونه زده شي؟

پاڼه ورته وویل:

ماته دښوونځۍ د شروع کیدلو وخت صحي نه ومعلوم، اوبل ما هم نه غوښتل چې ښوونځۍ ووايم. مونږ ډیر غریبان یو اوپه ښوونځۍ نه پوهیږو چې څه وخت شروع کیږي، اوڅه وخت یې د شروع کیدو وي. موږ اوپلارمي هم ښوونځۍ ندي ویلي، هغوي هم نه باندي پوهیږي. خوزه یې اوس دې ته مجبوره کړې يم چې ښوونځۍ ووايم، که می چیري زده کوی شوی.

_ ولی یې نشی زده کولای، او ولې تانه غوښتل چې ښوونځۍ ووايې. ښوونځۍ خود هر چا لپاره دی، داخوپه غریبي اوځاني پوري اړه نه لري، علم خوباید هر انسان حاصل کړي. ته خوبه کور وروڼه لري او د غریبي یې نوبه تاڅه؟ ته خو کوچنې انجلۍ یې.

پاڼه که څه هم نه غوښتل چې خپل دزړه حال ورته ووايې، خو ورته مجبوره وه چې رښتیا یې ورته ویلي وای. نو ورته وویل:

چې زه نه ورور لرم اونه هم بله خور. یوه زه يم مور می ده اوپلار می، نور څوک په کور کې نه لرو، زما پلار غریب کاره دی، او د خلکو کارونه کوي، زه هم گایې وخت ورسره مرسته کوم. یابه می ډوډۍ وروړله او یابه می ورته دکوره یخې اوبه وروړلې.

مدیرې چې له پانې دا خبرې واوریدې نو ډیره خفه شوه او زړه یې ورباندي وسوځیدۍ، دپانې پر حال یې افسوس وکړ، چې زموږ په هیواد کې تراوسه پوري غربت شتون لري او د غربته لانه یو خلاص شوي. بله پوښتنه یې ځنی ونکړه ورته وویل:

ښه اوس نوکه ښوونځۍ وایې ناول به دښوونځۍ کالي پیدا کوې، دا کوم کالي چې تا اغوستي دادښوونځۍ لپاره

جرم او جنا

ندي، داشخصی کالي دي اوپه شخصی کاليو کې اجازه نشته چې درس ووايې. نن خو خیر ده صبابه دې پلارته ووايي چې درته دښوونځۍ کالي راوړي. کالي خوبه پلار درته اخیستلای شي؟

دپانې نوداخیال وچې دازماوس کالي کوم چې می اغوستي دی، دازاره دی اونورنوی کالي راته راښي نو ورته وویل:

چې صحي ده دا کالي که مي زاړه وی نو نورنوی کالي لرمه، هغه به صباو اغوندمه اویا به دښوونځۍ ته راشم.

مدیرې ورته وویل:

یادا کالي او هغه ستانوی کالی دښوونځۍ لپاره ندي، دښوونځۍ لپاره جلا خپل کالي شته، چې کالي یې تورو، پوړنې یې سپن اوبوټونه که یې هر رنگ وي فرق نه کوی، پلارته به دي ووايي هغه به یې له بازاره درته راوړي، نن به په دغه لباس کې په صنف کې کښیښي، خوب صبابه دښوونځۍ په لباس کې راځي؟ ځکه چې دادښوونځۍ اصول دي. ښه اوس نوداراته ووايې چې په څه پوهیږي مخکې دي درسونه ویلي دي؟

پانې ورته وویل:

تراوسه خومی هیڅ شي ندي زده، اونه مي زده کړي دي لدې وروسته به یې زده کړم.

_ چې داسي ده نوله اول صنف څخه به یې شروع کړو، همداسي دي خوبه ده؟

_ زه په اول صنف لانه پوهیږم چې څه معنی لري، چې ته راسره همکاري وکړي نو هر څه به مي زده شي. ته پوهیږي او کار دي.

مدیرې هم پانه له ځان سره اول صنف ته راوستل. د صنف دروازه یې خلاصه کړه، په صنف کې شاگردانو خپل درس ویل، کله چې یې مدیره والیدله نو درس یې پرېښودي اود دیکت په ویلوسره ټول

جڙم او جڙا

شاگردان دمديري داحترام لپاره ودریدل.مديري هم وروسته دکنښنستلواشاره وکړه اوټول شاگردان بيرته پرخپلوځايوکنښنستل.بيامديري دهغه صنف له معلمي سره چې پلوشه نومیده دصنف اوشاگردانو پوښتنه وکړه چې درسونه يې زده کيږي؟

پلوشي معلمي ورته وويل:

هوښه يې زده کيږي.

بيامديري ورته وويل:

چې دانجلی پانه نوميری،اوس راغلي ده چې درس ووائي،داديوبي وزله اودیوي غريبي کورنۍ انجلی ده.لدې سره به ډير کوښښ کوی،نوم يې په حاضری کې ورسوه اوتیردرسونه ورسره تکرار کړه،پردې دی ډيرپام وی.

پلوشي معلمي هم دسرپه ښوروالوسره مديري ته ډاډور کړ چې حتماً به ورسره مرسته کوي.

بيامديري پانې ته دکنښنستووويل چې له شاگردانوسره په قطار کې کښينې، اوشاگردانوته يې داهم وويل چې گوري دانجلی درڅخه په تکليف نشی. شاگردانوهم وعده ورکړه چې ترخپله وسه به ورسره کومک لاکوي.

پانه هم راغله اودشاه په قطار کې له انجونوسره کښينستله.وروسته مدیره له صنفه راووته اومعلمه پلوشه هم دمديري سره راووته،په صنف کې انجونوپانې ته وکتل،ټولوانجونو له ځان سره وخنډل چې عجيبه انجلی راغلي ده، داوگوره اودرس زده کول.نه يې دښوونځۍ کالي اغوستی اونه يې بوټونه په پښودي.تاسي ددې خيروچپلاکوته وگورې،دابه نوښه درس زده کړي هرې يوې به ورباندی قسم قسم مسخرې کولې خوپانه چپه خوله ناسته و،دیوي

جرم او جنا

انجلی زړه ورباندي وسوځیدی د شاه له قطاره یې را ولاړه کړه اودمخ په سږ کې یې له ځان سره کښینوله، ورته وویل:

چې ته زماشریکه یې ته به لماڅخه نه جلاکیري، زه درته تیردرسونه کوم چې موویلي دی هغه ټول درسره تکراروم. ته دانجونودخندا پروامه کوه، هیچاهم له ځانه سبق ندي زده کړي، ټولودلته له معلمانو زده کړي دي، هره انجلی لومړی ستا په رقم ۹.

پانې هم له هغې انجلی سره کښینستله، که څه هم دومره وارخطاوه چې له ډیرې وارخطایې څخه یې خبرې نشوای کولای. خوددې انجلی خبرو یوڅه تاثیر ورباندي وکړ او یوڅه یې زړه ارامه شو، زړه ته یې دا ولويدل چې داربستنې انجلی ده اوزماسره واقعاً هره مرسته کولای شي، نویې له خپلې نوې ملگرې سره څنگ په څنگ کښینسته اودهغه په لاس کې چې کوم کتاب و، هغه ته یې کتل. پلوشه معلمه بیرته راغله صنف ته او په درس ویلويې شروع وکړه اودخود قیقولپاره بیرته له صنفه ووتله.

ټولودرسونه ویل خودپانې سرنه باندي خلاصیدی، حیرانه و چې داڅنگه زده کیري دغسي یې ورته کتل، کله چې درس خلاص شو، نو د خپلې ملگرې څخه یې پوښتنه وکړه چې زماخو هیڅ سرنشوباندي خلاص ستازده شو؟

ملگرې یې ورته وویل:

زماهم اول سرنه باندي خلاصیده، خواوس په هره جمله پوهیږم، ځکه دامی دوهم کال دی، تیر کال ناکامه وم او بیرته په اول صنف کې کښینستم، ته به هم په هره جمله پوهه شي، بیابنه ځان ته حیرانه یې.

پانې ورته وویل:

جرم او جنا

کاشکی می درس زده شي، دهغې ورځې په ارمان يم، چې
دمور او پلار ارمان مي راباندي پوره شي. ښه اوس خودي نوم
راوښيه، ستانوم څه شي دي؟
ملگرې يې ورته وويل:
زمانوم نازودی، اوستانوم خومی دمديرې صاحبې څه زده
کړ. څومره ښايسته نوم دي دی پانه.
پانې ورته وويل:
ستاهم ډير ښايسته نوم دی نازو.
نازو ورته وويل:
راځه اوس درس زده کړو.
پانې هم دنازو سره درس شروع کړ، بيرته معلمه يې راغله او کوم
درس چې يې ورته ويلي ويا ورته تکرار کړ. کله چې د درس
تکرار خلاص شونو د معلمې سترگې پر پانې ولگيدې، چې دا خو هغه
نوي شاگرد ده. پوښتنه يې ځني وکړه چې ستادرس زده شو؟
پانې ورته وويل:
زده به می شي، نن می اوله ورځ ده، او نازو هم مرسته راسره کوی.
معلمې ورته وويل:
ډير ښه کار دی چې نازو مرسته درسره کوی، ته هم کوښښ کوه
چې زده يې کړې، او بيا به ښوونځی ته په خپل وخت راځې.
پانه ورته وويل:
وروسته تردې به په صحي وخت راځمه.
معلمې ورته وويل:
ښه خیر زده کيږی دي، اوس دی هم ښه کړي دي چې راغلي، ښه
ښاگردانو درس موبيا هم په ټولوسره تکرار کړی چې له ياده موونوزي.

جرم او جنا

ټولو شاگردانو درس تکراروي، پانې هم نورو انجونو ته کتل اودې هم له ځان سره سوکه سوکه ويل، خوسرپې نه باندی خلاصیده، له نازو پې پوښتنه وکړه چې زما خواوس هم نشوزده، دابه زه څه کوم که مي درس نه زده کیدی؟
نازو ورته وويل:

زه درسره يم. په يوه ورځ خودرس هيچاندی زده کړي اونه په يوه ورځ زده کيږي، زه هرڅه درته بنيم ستالوار خطادی. ته صبا ته خپل دښوونځی کالي برابرکړه، زه په هرشي کې درسره مرسته کوم. دتفريح په وخت کې به درته کتابونه له تحويلدار صاحبه راوخلم، اوته به په کور کې کتابونو ته پوښونه ورکړي، يوڅو به کتاب ټينگ شی اوبل به نه خیري کيږي. گوره پام کوه چې کتابونه دي ورک نکړي ځکه بيایې درڅخه غواړي. دوي خپلې خبرې لانه وې خلاصي کړي چې دتفريح زنگ ووهل شو. نازو پانې ته وويل:

درڅه زه به دي لومړی بوزمه تحويلدار ته اوله هغه څخه به درته کتابونه راواخلم. پانه هم ورسره ولاړله تحويلدار ته. هغه ته نازو وويل چې تحويلدار صاحب! دانجلی اوس ښوونځی ته راغلې ده، که کتابونه داول صنف ورته ورکړي. تحويلدار هم ورته نوي کتابونه ورکړل او ورته وويل:

پام کوه چې درڅخه ورک نشي_ که دې ورک کړل بيایې تاوان درڅخه اخلم. ښه پاک به يې ساتي، خيري يې نکړی.
نازو ورته وويل:

ماورته ويلي دي، انشاء الله ښه به يې وساتي.
_ ښه نو چې داسی ده نو ورځي چې تفريح درڅخه تيره نشي.
نازواو پانې هم کتابونه ځنی راوخيستل او په يوه ځای کې سره دواړې سره کښيښتلې. نازو به له ځان سره هره ورځ کيک او په

جرم او جنا

يو کوچنی ترموزکې چاي اويوگيلاس له کوره څخه راوړل. له بستې څه يې ټول شيان راوکښل کيک يې سره نيم کړ. نيم يې خپله له چاپوسره وخورى اونيم يې پانې ته ورکړ. وروسته تردې يې پانې ته وويل:

صبا به دي پلارته ووائې چې زما په رقم کالي درته راوړي.
پانې ورته وويل:

پلارته مي حتماً وایم هغه زما سره دهرشي وعده کړي ده. چې زما هرشي ته ضرورت شي راته رااخلې يې. دغه کالي خوبه په بازارکې پيدا کيږي؟

_ هو خود پيدا کيږي، چې ورته ووائې دښوونځۍ کالي مي په کاردي، بيا هر دوکاندار ته معلوم کيږي، که په بازارکې نه پيدا کيدل، بيا دې مورد ته جوړ کړي. دمور دې کالي زده دي؟
_ يادموري کالي ندي زده، خو خير که په بازارکې نه پيدا کيدل، بيا زموږ د کور سره يوه خياطه شته، دهغو وکره به يې جوړ کړم. دا دومره مشکل ندی.

دتفريح وخت پوره شو، بيرته زنگ ووهل شو او ټول شاگردان خپلو صنفو ته ولاړل. نازواوپاڼه هم راغلې خپل صنف ته. معلمې ورته دبل نوی مضمون درس پيل کړ. دغرمی څه باندي لس بجې به وي چه درختی زنگ وکړنگيدی. ټول شاگردان خپلو خپلو کورونو ته تلل، نازواوپاڼه هم دخپلو کورونو پر خواروانې شوې، کورته چې نېرېدې شوې يودبله يې خدای په امانی سره وکړاودوي هم خپلو کورونو ته ولاړلې.

پاڼه هم خپل کورته راغله، موريې نو ترهغه وخته پوري په انتظارو. رقم رقم چورتونه يې له ځان سره وهل چې زماله لور سره به يې نواوس څه کړي وي. په ښوونځۍ کې به يې شامله کړې وی او که به

جرم او جنا

يې نه وي شامله کړې. نا کراره وه او هيڅ ځمکې ځاي نه ورکوي. مورخو ډير مهربانه وي په هر حال کې دا ولا د غم ورسره وي. دا په دغو چورتوکې وه چې پاڼه يې مخې ته ودریده. موريې هم تربل هرڅه له مخه د ښوونځۍ پوښتنه ترې وکړه. لورې! په ښوونځۍ کې يې شامله کړې؟ ولي دومره وځنديدې؟
پاڼې ورته وويل:

هو مور جانې! په ښوونځۍ کې شامله شوم، نوي درسونه يې راته وويل. خوزما سر نه باندې خلاصیده، بيا يوې انجلۍ ډيره زياته مرسته راسره وکړه. نازو نوميرې ډيره ښه انجلۍ ده، هغې راته وويل چې درس خوپه يوه ورځ نه زده کيږي اونه چارزده کړي دي، په سوکه سوکه سره زده کيږي په ډيره حوصله سره. نو ډير سات می تير شو، دومره ډيري انجونې وې چې له حساب نه وتلي وې، ټولو درسونه ويل او ټولي خوشحالي وې. بيا يې د مديرې خبرې ورته وکړې، چې داسي يې راسره وکړل داسي يې شاگردانو ته معرفي کړمه، خپله ټوله کيسه يې مور ته وکړه. او بيا يې ورته د ښوونځۍ د کالوو ويل چې مديرې اود صنف معلمې می راته وويل چې صبا ته به د ښوونځۍ کالي حتماً درسره راوړې. د ښوونځۍ جلاکالي وي، نن لاهم ټولوانجونو راباندې خنډل چې داوگوره په داکالو کې ښوونځۍ وائي. ترڅو چې می پلارجان راته د ښوونځۍ کالي اونوي بوټونه نه وي راوړي تر هغه وخته بيا ښوونځۍ ته نه ځم.
موريې ورته وويل:

وزما گرانې لورې! چې ستاسات په ښوونځۍ کې تير شوی دی داڅومره ښه کار شوی دي. ته د کالو غم مکوه داڅو دومره غم ندی. د ښوونځۍ کالي به دي نن پلار په هرځای کې چې وي درته راوړي، کله چې راشی اول به ستاد کالو غم وخورى، ته بيا غمه اوسه زه

جڙم او جنا

ورته وایمه، سمه ده زما گرانې لورې. یوواري خوراشه چې پرداسر خودې مچ کړم. پاڼه یې پرسرمچ کړله، اودپلار تر راتگه پوري موراو لوردواړې ورته انتظار شول. کله چې یې پلار راغی، نو هغه ته یې ټوله کیسه وکړه اودښوونځۍ دکالوغوښتنه یې ځنې وکړه.

پلار یې هم دستی له ځایه راولاړ شو او پاڼه یې له ځان سره بازار ته بوتله، هلته یې پښتانه، پښیلونه، قلمونه، کتابچې، اوپنسل، کالي، بوټونه، دکتابو بوسته، کتابچې، قلمونه، پښیلونه، اوپنسل، پاکونه ورواخیستل. پاڼه هم خوشحاله شوه چې دصبا لپاره خومی ټول شيان برابر شول اودانجونوله خنداڅخه به خلاصه یم.

کله چې سهار شو اوساعت هم لس کمې اووه بجې وې، پاڼې هم خپل نوي کالي، بوټونه، اوپوړنې په سرکې، بوسته یې پراوړو کړه اوله موراو پلاره یې اجازه ورواخیسته اودښوونځۍ پر لور ور روانه شوه، کله چې ښوونځۍ ته راورسیده نو ترپرون یوڅه دلاوره وه، سیده ولاړه خپل صنف ته. نازوپه صنف کې ورته انتظار وه، له هغه سره یې سترې مشې وکړه اوله څنگ سره یې کښینسته. نازو دتیري ورځې ددرس پوښتنه ځنې وکړه چې دتیره ورځ درس دې زده کړی؟ خو پاڼې په نه زړه سرورته وښوراوی چې سم می ندې زده شوی.

نازورته وویل:

چې داسه ده نو هله ژرکوه چې اوس یې درسره تکرار کړم، چې زده دي شي که معلمه راغله نو حتماً پوښتنه درڅخه کوي.

پاڼې هم له خپلې بستې څخه کتاب راوايستی اوله نازوڅه یې دتیري ورځې درس وویل. وروسته بیا ددوي نگرانه معلمه راغله، لومړی یې حاضرۍ واخیسته بیا یې له شاگردانوڅخه کورنۍ کاروغوښتي، ټولوپه نوبت سره خپلې کتابچې ورته راوړلې او معلمې به ورته امضا کولې، دتیري ورځې ددرس په اړه یې هم له

جرم او جنا

ټولو شاگردانو څخه پوښتنه کوله، خو چې کله نوبت پانې ته راوړسیدي، نو هغې معذورت ځنې وغوښتې، چې نن مې نه درس زده کړي اونه مې کورنۍ کار کړي صبابه هم کورنۍ کارو کړم او درس به هم زده کړم.

معلمې یې چې کله ددې حالت والیدی بله پوښتنه یې ځنې ونکړه او په نوی درس یې شروع وکړه. معلمې یې نازوته وویل چې له پانې سره کوښښ کوه، ځکه دا خود درس په زده کولونه پوهیږي. بیا یې پانې ته وویل چې ته به هره ورځ شل شل مخه نوی درس لیکې. پانې هم ورسره ومنله چې حتماً به بیا درس هم زده کوي او کورنۍ کار به هم لیکي.

بس شپې دي او ورځې دي تیریرې ترڅو چې پانه له درس ویلوسره یوڅه بلده شوه، یو خود نازو همکارۍ په پسي وه اوبل خپله داهم د درس په طریقه وپوهیده ترڅو چې

چهارنیمه ازموینه راوړسیدل، اوله ټولو شاگردانو څخه یې ازموینې واخیستې. کله چې ازموینې خلاصې شوې، ددوي په صنف کې پنځه وشت تنه زده کوونکې وې، ددوي نتیجې هم معلومې شوې اول نمره یې نازو وه اتلیسمه نمره پانه شوې وه، که څه چې پانه پدې لاهم نه پوهیده چې دایاڅه معنالري. ایا اول نمره ښه وي که اتلیسمه. خو په هغه نازو وپوهیوله چې اول نمره هغه زده کوونکې ته ویل کیږي چې په ټول صنف کې لایقه وی او تر ټولو یې نمرې زیاتې وي.

وروسته تردې بیادگر مې په خاطر پنځلس ورځې رخصتۍ وې، ټول شاگردان یې د پنځلسو ورځو لپاره رخصت کړل، پانه په دي ډیره خفه وه چې د پنځلس ورځې رخصتې به څنګه ورباندې تیریري، ځکه چې ددې له ښوونځۍ سره ډیره مینه پیداشوي وه، یوه ورځ رخصته هم پردې ډیره اوږدیدله، داخولا پنځلس ورځې

جرم او جنا

وې. خونازوبه ورته داویل، چې پروانکوي ته بيازمونږ کره راځه يابه زه ستاسو کره درځم، تيردرسونه به سره تکراروو، اوسات به مو سره تيروي.

پانې چې کله له نازودا خبره واوریده نو نيرې دي وچې له خوشحالي څه يې زړه دريدلای وای، دستي يې ورته وويل:

دواړې به يودبل کورته سره ځو_ دابه ډير ښه کاروشي، کنې پر مابه دارخصتۍ ټول درسونه هيرکړي و. سمه ده يوه ورځ به زه ستاسو کره درځم او يوه ورځ به بيا ته زمونږ کره راځي.

نازوهم ورسره ومنله، يوه ورځ به نازوددوي کره ورتله او يوه ورځ به پاڼه دنازو کره تلله، ټولې درخصتې ورځې يې په درس ويلو تيرې کړې. کله چې درخصتۍ وخت پوره شو او بيا له سره درسونه شروع شول، پانې ته نودانوي درسونه دومره اسانه شوي و چې هرڅومره به يې ورته وويل هغه به يې ترپخوا ښه زده کيدل، ترڅو چې کلنی ازموينې وخت رانيرې شو

، او ټولوزده کوونکو ورته تياري نيولی وه، کله چې ازموينې خلاصې شوې اود پارچو يا اطلاع نامو ورځ وه، نوداخل بياننازاوول نمره وه او پاڼه اووم نمره شوې وه.

په دوهم کال چې کله ښوونځی شروع شو، نوکه به دچهارنيم ازموينه وه او ياکه به کلنی ازموينه وه، پاڼه به اول نمره اونا زوبه دوهم نمره و. ټول شاگردان به ورته حيران تللي و، چې پاڼه وگوره او اول نمره گۍ داڅو ډيره سره ليري ده. داهغه انجلۍ ده کوم چې موږ ټولو ورباندې پسخندواهي او اوس راشه. خوددې کوښښ اوزيار چې به يې سره پرته کړ، نوبه ټولو بيرته داویل چې دانشي اول نمره نوبه څوک اول نمره کيږي. ددې په رقم کوښښ خوهيچاهم نشوای کولاي،

جرم او جنا

ځکه نودې په لږموده کې ډاول نمره گۍ ځاي خپل کړ.

په همدې ترتيب سره پوره نهه کاله دښوونځۍ وخت تير شو، چې پاڼه به دټول ښوونځۍ عمومي اول نمره وه او نازوبه دوهم نمره وه، ددوي ملگريتوب اوددوي لياقت په ټول ښوونځۍ کې يوشال گرځيدلی ؤ.

دواړې به يوځای گرځيدلې اودواړوبه يوځای درسونه ويل اودواړې به په يوه چوکۍ څنگ پرڅنگ سره کښيښتلي. کله چې له نهم صنف څخه کاميابې شوې لسم صنف ته اودښوونځۍ وخت هم شروع شونو ترهغه وخته خودرسونه ډيراسانه ول اوهرې معلمې کولاي شول چې دوي ته ښه درسونه ووايي دهرمضمون دا. خودلسم صنف رياضي ډيره سخته وه اوبښځينه ښوونکو نشوای کولاي چې دوي ته نهم څخه پورته صنفوته درس ورکړي، نو يونارينه ښوونکي چې په رياضي کې يې خاص شهرت درلوداوبه رياضي يې هم زده وه، ددوي په ښوونځۍ کې مقررشو. هغه ښوونکي معلم اصف نوميدی او عمر يې هم تقريباً پنځه څلويښتو کلنوته رسيدی. هغه په لسم، يوولسم اودولسم صنف کې خپل مضامين درلودل، له اتم صنف څخه نيولی تردوولسم صنف پوري، درياضي اوهندسې مضامين دده په غاړه ؤ، اودادوه مضامين دومره سخت اودومره دلچسپ دي چې په هروخت کې په هرځاي کې له هرچاسره پوره مرسته کولاي شي. نور مضامين چې زده شي نو کيداي شي چې يووخت هير شي، مگر رياضي اوهندسه چې يوار دچازده شوه بيادهغوو هيري دل مشکله وی. معلم اصف هم خپل درسونه شروع کړل خو کله چې يې په لسم صنف کې لومړی درس شروع کوي، نوله درس ويلو څخه يې مخته يوسوال پرتخته واليکۍ، سوال داسي و، ۱ ۲ او ۱ چې يواودوه ډير دي اوکه دوه او يو. له هر شاگرد څخه يې پوښتنه کوله اوهر شاگرده به په نوبت تختۍ ته راتله چې دواړه سره مساوي دي، خو چې کله نوبت پاڼې ته

جرم او جنا

راغی نوهغې سوال داسی حل کړ. یواو دوه ډیردی تردوه اویو، ځکه چې یواو دوه یو وشت کیږی اودوه اویو دوولس کیږی.

کله چې یې سوال حل کړ، نومعلم اصف خپله ورباندې چکچکې کړې چې اوس سوال حل شو، اوپانې ته یې افرین اوشا باسی ورکړ او ددې لیاقت یې دستاینې وړوبلی.

وروسته تر سوال حل کولوپې شاگردانوته نوی درس شروع کړ. دده درسونه دومره په زړه پوري اودومره په جلاواسانه میتودپې زده کوونکوته تدریس کول چې هرزده کوونکی بې له کوم ستونزې څه زده کول. له هرزده کوونکی سره یې جلا جلا کوښښ کوی، او ترهغه وخته یې یوزده کوونکی هم نه پریښودی چې زده کړې یې نه وای.

ټولونه به یې داهم ویل چې که مونه وزده زما څخه پوښتنه کولای شی ځکه په پوښتنه کولو کې عیب نه وي خو چې پوښتنه ونکړې هغه عیب دي، کوم وخت چې چاته پوښتنه عیب ښکاره شي نوهغه وخت به هیڅوک یوشي هم زده نکړي.

وروسته تر درس ویلویې شاگردانوته کورنی کار ورکړ.

کله چې دا ورځ تیره شوه اوسهار ییاد معلم اصف دمضمون وخت په لسم صنف کې شروع شو، له شاگردانویې دتیرې ورځې کورنی کار وغوښتی. هرې زده کوونکې به په خپل نوبت سره خپل کورنی کار ورښکاره کوي، کله چې پانې ورته خپل کورنی کار ښکاره کړ، نومعلم اصف ډیر زیات خوښ شو، یو خویې خط ډیر ښایسته او په ترتیب و او بل په څو قسمه رنگونه یې کې کار کړي و.

چې داهم یوازی او یوازی دلایقه شاگردان ونښه ده اولایقه شاگردان داکولای شي.

جرم او جنا

دپانې لياقت معلم اصف ته ډيرزيات خوندوركاوى، ځكه چې
لايقه شاگردهميشه ترنوروشاگردانوپرزده كوونكوډيرزيات گران
وي.

دوهم څپرکی

دپاڼې لياقت ښوونکي اصف ته ډيرزيات خوندور کاوی، اومینه يې په زړه کې ورسره پيدا شوه. اودامینه ورځ په ورځ زياتيده، خوداورته نامناسبه ښکاریده چې زه دي له يوداسي چاسره مينه ولرم، چې هغه زمايوه زده کوونکې وی، هغه خوماته داو لادپه شان ښکاري، اوبښوونکي هم دموراوپلارپه شان حق لري، نوزه بياولي دا حق ته توهين وکړم؟ اوولي خپل مقام ته په سپکه سترگه وگورم؟ که چيري ماداسي وکړل، بياخوبه ددنياټول ښوونکي دخلکو تر نظر بدور ځي اوپه بده سترگه به ورته گوري. دادښوونکي څومره سپيڅلی اوله مسوليت څخه ډکه وظيفه ده، خو....

بل به يې خپل عمر ته پام شو چې ماوگوره اوداکوچنۍ معصومه انجلۍ. نوځکه يې خپل دميني اظهارنشوورته کولای. دادعابه يې هميشه ورته کوله چې خدای (ج) دي هميشه کاميابه اوخوشحاله لري. له ځان سره يې داټينگه وعده وکړه چې خپله مينه به په زړه کې پټه ساتي، حتاپاڼه به لاهم لدې رازه هيڅکله نه خبروی. دپاڼه اونا زولياقت په صنف کې هيچاته چندانې خوندنه ورکوي، خودوي به باندي پوهيدلې اوخپله ملگرې به يې نوره هم پسي ټينگه کړه، هيڅکله په خپل منځ کې نه سره خفه کيدلې. نه به يوازې

جرم او جنا

ښوونځۍ ته راتللي، نه به هم له ښوونځۍ څه کور ته يوازې تللي، يوبل د يوازيتوب طاقت يې هم نه درلود.

يوه ورځ د چهارشنبې ورځ وه، دوي نيمې بجې د ماښام پښين کيدونکې وې. د ښوونځۍ ټول زده کوونکې رخصت شوي ول او خپلو کور ته تلل، پاڼه اونا زوهم سره ملگرې وې او خپلو کورونو ته تللي، له بده مرغه چې په نيمه لاره کې يو ټونس ډوله موټر چې ټولي شيشې (اينې) يې توري وې، دوي ته په لاره کې ودریدل مول وهلي سړي خواړه لکه وږې ليوان ځني راکښته شول او همدادوي يې گناه او بې ازاره انجونې يې لکه د غرونو ناخبره هوسيانې په يوه حمله په موټر کې واچولې، دوي چې هر څه نارې غلبلي وکړلې هيچايې ږغ وانه وريدې. د موټر دروازې يې پسي بندي کړي او په خپله مخه ولاړل، په موټر کې يې يو قسم دښه کيدو دواوړسره و، هغه يې په دسمال کې واچول او ددوي په پزويې ونيول، دوي دواړې بې حاله شوي او په موټر کې ييسده پرتې وې. موټر نوله هغه ځايه تقريباً پنځه كيلومتره ليرې يو ځای ته ولاړی. هلته يې په يو خالی کور کې چې هيڅوک نه کې اوسيدل په دغو دواړو مظلومو، بې گناه او بيچاره وو ډير په بې رحمۍ، په ډير ظلم او په ډير وحشتانه انداز د خپلو خواهيشتو د پوره کولو لپاره وحشی تيری وکړ. نه يې ددوي معصوميت، مظلوميت، انسانيت، شخصيت ته وکتل، نه يې ددوي راتلونکی ژوند ته چې بيا به يې په څه رقم سره دوي ژوندو کولای شي. لکه وږي او وحشی ليوان چې ښکار ته تېرې وې، له دوي دواړو سره يې دغسې په وحشتانه ډول پردوي دغو څلور ځناورو تيری وکړ او په خپله مخه ولاړل. دوي دواړې غريبانې لکه بسمل، او بې وسه بې وزره مرغې چې پر مخکې باندي پرتې وې، تر هغو پوري بې سده وې ترڅو چې شفا خانې ته يووړل شوې

جرم او جنا

وې. هلته په شفاخانه کې پرسدراغلي، شاه وخواورباندي ډاکټران راگرځيدلي و، دواړې څنگ پر څنگ لکه هميشه به چې په خوبنيو کې غاړه غړۍ وې نن دوحشت اوبربريت په همدې توره سيلۍ کښې غاړې غړۍ دروغتون په چپرکتانو کې پرتې وې، او هغه وحشيانو کوم چې پردوې يې ظلم، ستم کړې وي ورياديدل. دواړو به په هغه حال کې يوبل ته سره کتل اودومره به يې سره وژړل چې کراړيدل يې نه درلودل، ډاکټرانوبه چې هرڅه کوبښښ وکړ خوددوي ژړاپه هيڅ ډول کرارنه درلود، هيچا هم داسي ژړانشواي تحمولولاي، ترهغوچې دشفاخاني ډاکټران هم ورسره په ژړاشول. که څه هم چې دډاکټرانو غټ زړونه وي اودغټوزړوخوانندان وي، خوددوي دواړې حال به چې هر ډاکټرواليدي حتماً يې ورسره ژړل، خودهغه سربيره به يې هم په داژړاکې ورته ويل چې لږڅه حوصله وکړي، چې موږموله موضوع خبر شواو تاسوته خپل خپلوان راخبرکړو. خودواړوبه ورته داوويل:

چې مونږهيڅ خپلوان نه لرو، مونږته نورژوندهيڅ ارزښت نه لري، که له مونږ سره تاسي ښه کوي، نومونږلدې ژونده خلاصې کړې، تاسي ولی مونږژغورې؟ مونږته نورژوندبې معنۍ دي اوبې معنۍ ژوندنوخه ژوندوي.

ډاکټرانو ورته وويل:

چې تاسوخوپه دي کارکولوکې نه ياست ملامتې، داخوستاسوسره ظلم شوي دي، او نه تاسوپه خپله خوبښه داکارکړي دي. داده انسانيته ليري خبره ده اونه دادانسانيت اوشرافت کاردي، اونه دادهغوولپاره يونيک نامي ده. دايجرم دي چې هغووله تاسوسره کړي دي، دادبزدلانوکاردي، داد بي رحمواوبې غريتانوکاردي، دادکافرانوکاردي، دوي دانسانيت له چوکاټه ليري

جرم او جنا

کار کړي دي، دانسانان نه بلکې حیوانات دي، دا ظالمان دي. دوي ته به خدای (ج) حتماً سزا ورکوي. اوس ستاسوپه ویر کولو هیڅ نده جوړه، تاسي باید هغو ظالمانو ته سزا ورکړي، هغوي پیدا کړي او په سزابه رسیږي، تاسي ناامیده کړي مه، کیدای شي داستاسو د دښمنانو کاروي، چې په دارقم یې تاسو ته بدنامی دراپوله، تاسو باید لدې حالاتو سره مقابله وکړي، که نن له تاسو سره دا کار وشو، صبا بیاله نورو سره کيږي، او تاسي باید نورې انجونې لدې وحشي عمله وژغوري. اوس راته خپل دکورپټې راکړي چې مونږ مو خپله کورنۍ درباندي خبره کړو، هغوي به خومره درباندي پریشان وي، چې تاسو چېرې یاست او چېرې تللې یاست.

کله چې ډاکټرانو ورته دا خبرې وکړې نو دوي هم ورته خپل دپلار نومونه او دخپلو کور وپته ورته ورکړه.

ډاکټرانو هم په هغوي پسي امبولانس واستوي او دپانې، نازو مور او پلار یې ورته راوستل، هغوي یې په دي موضوع خبر کړل. کله چې یې پانې اونا زوپه هغه حالت والیدل، بیا ورباندي تازه غم او ویر کې گډشو، څه مریضان چې په شفاخانه کې وهغوي هم ورسره ژړله، ډیره سخته ورځ و خدای (ج) دي دغسی ورځ په هیچانه راوړلې، خومره زور غواړي خومره تکلیف او خومره درد لری. په دایوه شپه کې ټول ښارکه حکومت وکه رایت، که خبریالان وکه ښاریان، ددوي له موضوع څخه خبر شول، اودا کیسه په ټول ښار کې وپانښل شوه، په تیلویزونو کې، راډیو گانو او په انټرنیت کې لا داموضوع نشر او خپره شوه. وروسته بیا ورته امیر جینائی راغی له پانې اونا زو سره یې ولیدل او هغوي ته یې وویل:

موږ ته رښتیا وایاست، مونږ به هغه مجرمین حتماً پیدا کوو او په سزابه یې رسوو.

جرم او جنا

پانې اونا زودواړودژړاپه حالت کې ورته ويله چې هغوي حتماً په سزاوړسوي، په داريې وځيړوي او ترهغوويې له داره مه راکښته کوي ترڅو چې مرغانويې دسر غوښې نه وي خوړلي، يايې ژوندی په ځمکه ښخ کړي، ترڅوله هغووسره هم دغسي غيړی انساني عمل وشي، لکه زموږ سره چې يې کړي دي.

امرجينائي ورته وويل:

دغسي به کيږي، دغسي سزاوړته ورکوو، داسي سزاوړته ورکوو چې نورلاهم دي عمل ته بياخالي سترگې ورواړوي، او ترهغه چې موزره نه وي باندي سوړشوي نه يې پريږدم، دايې زما ستاسوسره ټينگه وعده. اوس نوماته خپله کيسه سر ترپايه وکړئ، چې څنگه اوپه کوم ځاي باندي داپيښه وشوه؟

پانې ورته وويل:

دوي نيمی بجې به وې مونږله مکتبه څه رارخصت شوو او تللو خپلو کوروته، په نيمايي لاره کې مونږته موټرودروى او مونږيې په زور موټرته ورپورته کړلو.

— څونفره وه او تاسو خوبه کوم يونه وي کې پيژندلي؟
پانه:

څلور نفره وه، مخان يې پټ کړي و، يو موهم ندي پيژندلی.

— تاسو ته خوبه مخکې کوم چاگوانښ نه وکړئ؟
نازو:

يا هيچاهم مونږته گواښ ندی کړي، اونه مونږله کوم چاسره بدلرو.

— کچېري موږ تاسو ته مجرمين راولو، تاسي به هغه خپل مجرمين وپيژنئ؟

نازو: يانه يې شو پيژندلی، ځکه ټولو مخان پټ کړي و.

— تاسي پر کوم چاشک لري؟

پاڼه:

داسي څوک خونسته چې مورښک ورباندي وکړو.

نازو:

مورهم له چاسره بدندي کړي، چې اوس شک پروکړو.

_ دا خبرې کوم چې مونږ اوتاسوسره وکړي هيڅوک مه باندي خبروی اومه ورته وایاست چې مونږ داسي خبرې ورته وکړي، کچېري چاپوښتنه درڅخه کوله، نو تاسي ورته دا وایي چې زموږ حالت يې کتي او پوښتنه يې راباندي کول، دامه ورته وایي چې مونږ دمجرمينو په لټه کې يو. اوس مونږ له تاسو څخه څو، ترڅو مو مجرمين نه وي پيدا کړي، يوه سانيه کرارنه کښينو.

پاڼې اونازودواړو وعده ورکړه چې هيچاته به څه نه وایي، مورپه تاسو باور لرو چې تاسو کوم څه موږ ته وويل هغسي هم کولاي شي امر جينائي هم وعده ورکړه چې ستاسو په زړه کار به وشي. دوي يې له اطاقه راووتل او په خپل کارپسي شول.

پاڼه اونازودوي ورځي لاپه شفاخانه کې پاته شوې په دريمه ورځ يې خپلو کورونو ته بوتلې. يوه مياشت پوره تيره شوه چې نه پاڼه اونه نازو يو دېل له حاله خبري وې، نه ښوونځی ته تللې. څومره مينه او محبت چې يې له ښوونځي او درس ويلوسره وله بل هيڅ شي سريې نه درلوده، او خپل ملگري توب يې هم د تل لپاره پرېښودي. مور او پلار به يې دواړو ته ډيري زارې کولې چې داسي مه کوي، درسونه موښه زده کيږي، له درسوسره مينه لري، له ځان سره ظلم مه کوي. خودوي بيانه غوښتل چې يادي ښوونځی ته ولاړې شي، او يادي خپله دوستی نوره هم سره وساتي، د دواړو د افکرو چې نورنوله هرڅه څه مزه تللې ده، او هيڅ شي ورته ارزښت نلري، حتا ملگري توب او ژوند لاهم. دابه يې ويل چې که مونږ يو دېله سره ووينو نو خپل تير شوي حالت به بيرته

جرم او جنا

راژوندی شي، نورمونږ نه غواړو چې تیره واقع مویه ذهین کې لاړاوگرځي. کچیري ښوونځۍ ته ولاړلوییاخونوټولي انجونې مونږ ته د شک په سترگه گوري، که د شک په سترگه راته ونه گوري دغسې راته وگوري، مونږ به په خپلو زړو کې داگمان کوو چې دوي به زموږ دراپښې شوي واقعي په اړه فکر کوي، او که دغسې نه وي نویوه ورځ نه یوه ورځ خو پیغور راکوي. دهمصنفيانو پخوا لارښه نه ایسدو، کله به چې مونږ اول اودوهم نمره و. اوس خو که نورڅه نه و، نو په نیمه کې به موپوه کوي چې تاسو لا ژوند ته زړه ښه کړي دي، نو تر دې چې هره ورځ په ښوونځۍ کې وژل کیږو، اوزیر یږ، ونوترهغه خوداښه ده چې په خپل کورناستې یو، څوک خوبه څه نه راته وایي، له پیغوره به خلاص یو. ژوند خومو به له هغه هم تباه او بر باد شو، ښوونځۍ دي هم راڅه پاته وي، ارمانونه مودي هم نیمگړې پاته وي.

ددوي کورنۍ به چې هرڅه ورته وویل چې هیڅوک دغسې گمان نه کوي لکه تاسې چې یې کوي. ولی له ذهینه هغه واقع نه باسي، یوازي خونتاسې نه یاست په غم اخته شوي، موږ هم په غم درشریک یو، څومره چې تاسې زیریري، موږ له تاسو ډیر زیریرو، نوڅه وکړو ستاسو خوشحالي زموږ خوشحالي ده، اوستاسو غم زموږ غم دي، که خوشحاله واست موږ هم خوشحاله یو، او که غمگین واست موږ هم درسره غمگین یو، دا چې تاسې موږ داسې ناامیده کوي نو پر دې خومو بیخي ناامیده کوي، زموږ له خاطره، دغسې مه کوي، ناامیدي مه کوي او ژوند په ناامیدي سره نه تیر یږي.

خودوي به چې هرڅه کول پرپانې اونا زویې هیڅ تاثیر نکوي. اخیر یې کورنۍ هم پسي پرېښودل. خو خاوبه یې ورباندي بده وه، او تر هر چا دگل محمد کا کوډیره خاوباندي بده وه. یو خو غریبي په اور کباب کړي و، بل دلور په غم به دومره غمگین و، چې پر ځمکه یې

جرم او جنا

هيڅ طاقت نه كيدى، اودغم دزغملو توان يې هم نه درلود، غم اوبې وزلي چې سره يوځاي شي نوبه څه نه سره كوي.

يوه ورځ لس بجې وې چې دپانې دكور دروازه وټكيدل، موريې دروازې ته ورغله، اوپوښتنه يې ځنې وکړه چې څوک يې اوڅه وايي؟
د دروازې له خوا ورته راېغ شول، چې زه يم مورجانې! زمانوم اصف دى، اوزه دپانې ښوونكى يم، ايا كيداى شي چې يوار له پانې سره له نيرېدي وگورم.

دپانې مور ورته وويل:

ولى نه، خداى (ج) دى هر كله راوله، راځه كور ته. زموږ خبرې خو پر هغې هيڅ تاثير نه كوي، څوكه تايوڅه نصيحت ورته وكړ.
ښوونكى اصف ورته وويل:

بيغمه اوسه مورجانې! زه راغلى دهمدي لپاره يم، انشاءالله راضى به يې كړم.

گلالي ورته وويل:

كاشكي دغسي وشي. راځه زويه.

ښوونكى اصف هم كور ته ورسره ورغلى، پرپانې يې بڼغ وكړ چې پانې! ته چيري يې، اوس خوهيڅ ښوونځى ته نه راځې. خوپانه په خپل فكر كې غرقه وه بيخي يې وړپام شوي ندي. ښوونكى اصف چې كله دپانې حالت واليدي، په سترگو يې توره شپه شوه اوستركې يې له اوبښكوډ كې شوې، خوييا يې هم په هغه حالت كې پرپانې بڼغ كړل. چې پانې! په څه چورت كې غرقه يې. څنگه يې؟

پانې چې كله دښوونكى اصف له خولې څه خپل نوم واورېدي، نو ورته پام يې شو، چې ښوونكى اصف يې كور ته راغلى دى اوددې له څنگ سره ولاړ دى. نو وار خطاشوه اوچټكه ورولاړه شوه، چې ښوونكى صاحب! ته _ ته اوزموږ كور، په لاس يې سترې ميسې وكړه.

جڙم او جڙا

ښوونکی اصف ورته وویل:

زه خوښه یم. اودا تاڅه لیونتوب ته لاس اچولی دی. ولي ښوونځی ته نه راځي؟ خپل ځان ته دي پام دی، کوم حالت ته رسیدلې یې. ولي دغسي کوي؟ له ځان سره ظلم کوي؟ له مور او پلار سره ظلم کوي؟ ایا دهغوي خیال هم درسره شته؟ که هغه دي له پښولاندي کړي دي، څومره چې ته ځان خفه کوي، له تاهغوي یوپه سله خفه کیږي او خفه وي. دغسي مه کوه. دهغوي په فکر کې واوسه. او هغوي خفگان کولو ته مه پریږده.

کله چې ښوونکی اصف ورته دا خبرې وکړي، پانې غریبي ورته وژړل او ورته وویل:

نور نو ښوونځی ماته څه گټه لري؟ په ما کې نورڅه پاته دي؟ زه نور خپل پاته ژوند یوازی پر کور تیروم. په کومو سترگو خپلو همصنفیانو ته وگورم، دومره جرئت زه نور نه لرم. ما وروسته لدې همدا لاره د ژوند تیرولولو لپاره غوره کړي ده. ښوونکی اصف ورته وویل:

ولي گټه نه درته کوي، دا ټول شاگردان چې ښوونځی وائي دالکه چې خپل وخت ضایع کوي، یایې کورسات نه تیریری، لیونتوب مه کوه، اومه مایوسه کیږي، په دي کې ستاڅه گناه ده چې ته وایي زه څنگه خپلو همصنفیانو ته وگورم. ټول پدي موضوع خبر دي. دا کار خوتا په خپله خوښه ندی کړی، نویا ولي داسي کوي؟ ته څنگه ویلای شي چې زه نور ژوند یوازی په همدي ډول تیروم، دا چې ته اوس لادنتها ژوند تیرولو غوښتنه کوی، چې عمر دي شلو کالو ته ندي رسیدلی، دخپل مور او پلار لپاره داوږو بار جوړه شوې، خپل مور او پلار ته احتاجه یې. اوس به تادخپل مور او پلار خدمت کوي. او هغه هم اوس خیر مور او پلار به هرڅه درسره وکړي هر خدمت به دي وکړه، هر ناز به

جرم او جنا

دي ومني، خودای (ج) مکره چې کله دوي له دنیاڅه سترگې پټې کړي بیا به نوڅه کوي؟ ایا په یوازې سره ژوند تیرېږي؟ او که یې ته تیرولای شي؟ ایا یوڅوک به دغسې پرتیاره ستا خدمت همیشه وکولای شي؟ لیونتوب مکوه داخیالونه په ذهن کې مه درگرځوه، داټول بیځایه اوعبث فکرونه له ذهنه وباسه. دخپل راتلوونکي ژوند په فکر کې سه، خپله اینده په خپله جوړه کړه. ته خواوس هرڅه دخپل راتلوونکي لپاره کولای شي، ته دي پلار له دې غریبي څخه خلاص کړه، ترڅو به دخلکومز دورې کوي، ترڅو به دغسې خوار او زاروي، ترڅو به ستاغم دده پراوږووي، دوي خوچې تا خوشحاله وینې دوي هم خوشحاله کیږي، اوچې ته داسې....

تاته ډیر بنایسته چانسونه برابرېږي، ستا په عمر او ستا په لیاقت او استعداد می زړه نه کیږي، چې هرڅه په نیمې کې درڅه پاته شي. ولي خپل ځان ته سزاوړ کوي، ولي خپلې مور او پلار ته سزاوړ کوي، داسې مه کوه لکه ته چې یې کوي، سرله صباڅه خپل ښوونځی ته راځه، مایه حاضرې کې تراوسه نه ته اونه مي نازو غیر حاضرې کړې. تاسو زمونږ ښوونځی افتخاریاست، په تاسو خومونږ ټول ښوونکي نازیدو، ستاسو په استعداد مونږ نازیرو او افتخار په کووچې موږ دومره ښه استعداد زده کوونکي لرو، موږ روزلي دي زمونږ تربیه یې اخیستې ده. مادا ډیرې ورځې تاسو ته کتل چې تاسو به راشي، خونه ته راغلې اونه هم نازو. اخیر ته زه خپله مجبوره شوم اودا تکلیف مي وکړ، په خداکې یې ورته وویل، داهم ستاسوله وجې څه، دا تکلیف نوتا سوراته راکړ، ولي به زه درپسي راتلم.

دپانې نوپه دروهفتو کې دغه لومړنی موسکاوه، چې ښوونکي اصف ته یې دده په خبره وخنډل، ورته وویل:

جرم او جنا

ښوونکی صاحب محترم! ستاله راتگه څخه خویوه دنیا مننه کوم، ماته دي فخر راوبخښی اوزه ددې لایقه هم نه یم چې ته په ما پسې زما کورته راشی، ستامقام خوتراسمانه پوري رسیدلی دی، خوزه به اوس په ښوونځۍ کې په کومو سترگو خپلو همصنفیانو ته کورم، په کومو سترگو مدیرې صاحبې ته کورم، ماته نور درس هیڅ گټه نلري. ښوونکی اصف ته چې یې داخل بیاداسي وویل نولړپه عصیانی ډول یې ورته وویل:

دا خبرې چې دي وکړي داستاسره هیڅ نه ښايي چې تا کړي وای. ماته څه بیا هیچاته دغسي مه وایه، زما زړه دي په دي ویلورازخمی کړ، په واقعیت سره خفه دي کړم. ولي به ته خپلو همصنفیانو ته نه گوري. ولي به هغوي تاته ددي په اړه څه وایي. داسي هیڅوک به نشي پیدا چې تاته پیغوردرکړي، زه درسره ولاړیم، او که یوه ورځ هم چاددي موضوع په اړه کې څه وویل زه دي مسئول یم، او په هغه ورځ ماترگریوان ونیسه چې تاماته زموړپه کور کې څنگه وعده راکړي وه، ویل لاڅه کوي که چا اشاره لاهم درته وکړه. نورنوته څه وائي. زه دی ضمواریم اوزه درسره ولاړیم.

پانې به چې هره بهانه ورته جوړه کړه نوښوونکی اصف به ورته داسي لاره برابره کړه چې هیڅ یې نشوورسره کولاي، ترڅو چې ښوونځۍ تللوته مجبوره شوه. اودایې راضی کړه. اوله ښوونکی اصف سره یې ټینگه وعده وکړه، چې سرله صبابه ښوونځۍ ته ځي، کله چې ښوونکی اصف له پانې له وعدې له ورکولوڅه ډاډمن شونودپانې له کوره راووتی اودنازوکورته ورغی.

نازویې هم خوشحاله اوراضی کړه، چې دابه هم سرله صبابه ښوونځۍ ته ځي. دنازوله کوره بیرته راغی ښوونځۍ ته، دا خبره یې دمديرې سره گډه کړه.

جرم او جنا

مدیرې دښوونکۍ اصف لدي اقدام څخه ډیره خوشحاله شوه، چې واقعاً داسې کار یې کړي چې دستایلو وړدی. نو په دواړو سره یې د صبا ورځی لپاره پلان جوړ کړ، چې صبا به ټول ښوونځۍ ددوي تر راتگه پوري رخصت وي، او ددوي لپاره به د تعظیم په ډول ولاړوي، چې دوي بیا داسې خیال ونکړي چې زموږ پروانلري، اوبل به دوي هم درس ویلوته تشویق شي، چې زموږ خومره خیال ساتي او ټول راباندې خوابدي دي. نو تر صبا پوري ددوي په طمع شول.

کله چې سهار شواووخت اووه نیمې بجې شوي. چې پاڼه اوناړو ښوونځۍ ته راغلې. او ددوي په مخ کې مدیره، ښوونکۍ اصف او ټول ښوونکي اوزده کوونکي دوي ته په تعظیم ولاړدي، او په ډیره خوشحالي سره ددوي راتگ ته ښه راغلاست وویل، او دوي یې تر خپله صنفه په بدرکه بوتلې.

دریم خپرکی

امیرجنایي چې کله له شفاخانې څخه راووتی، دپانې اوناړوپه مجرمینو پسي یې ورځي اوشپې صبا کولاي، چې کله به یې ونیسم او کله به یې دقانون منګولو ته وسپارم، خو تريوې میاشتي پوره یې چې هرڅه وکړل پیدایې نکړل.

یوه ورځ په عمومي بازار کې ډیره طلا (سره زر) له دوکانوڅخه په شپه کې غلاشوي ول، دوکاندارانو خپل عرض قومندانې ته وړاندې کړ. په قومندانې کې هم دوي ته وعدې ورکړل شوې، چې موږ هم په دې کار کې جدي یو، او خپل کونښن کوو. ستاسو ورک شوي مالونه به بیرته پیدا کوو، خو چې تاسي یوڅه صبر او حوصله وکړي.

دوکاندارانو هم ورسره ومنله او ددوي تر احواله پوري معطل شول. یوه هفته لانه وتیره شوې چې دوه نفره غله، چې دصرافانو له دوکانوڅخه یې غلاوي کولي ونیول شول.

دغلو داسي خوي دي، چې یوځای غلا وکړي بل ځای به یې هم کوي، په لږڅه قناعت نه کوي حرص وي، او حریص کوي چې نور هم باید ډیرڅه تر لاسه کړم.

دوي دصرافانو سرای ته وراوښتي و، او یو ډول کلیګانې ورسره وې، چې هر رڼم قلفان باندې خلاصیدل. دوي چې کله ددوکانو قلفونه خلاصول، پولیس مخکې لاوړته په کمین کې و، او ورو باندې ږغ یې کړل، چې شورونځوري لاسونه مو پورته کړي.

جرم او جنا

او عجيبه خولاداده څومره چې غل دلاوره وي، دغومره بيابې زړه هم وي، دپوليسودېرغ په اوريدوسره يې د بدن غړې وټنټيدل اولاسونه يې پورته كړل. پوليسويې هم په لاسوكې كړې (والچك) واچول اوقومندانۍ ته يې راوستل.

هلته يې امرجينائي ته ورتسليم كړل. امرجينائي به نوڅومره ورته خواشني و. چې يوځای دوکاندارانوپه عذاب كړی و، اوورته ويل به يې چې، داڅه رقم وظيفه تاسي اجراكوي؟ ستاسود شتون سربيره هم په دي ښار كې غلاوي كيږي. معاش خوري اوصحي كارنه كوي؟ بل ځای دپانې اوناړوكيسې زړه وركې خوړلی و، چې ولي يې مجرمين په لاس نه راځي. كله چې داغله په لاس ورغلل ډير خوشحاله و، ځكه ده له خدايه (ج) څخه دغسي يوه موقع غوښتل. نويې غلوته وويل:

زه ډيرخواشني اوپريشانه يم، تاسوراته بې زماله څه كولوچې درسره وي كړم، خپله اقرارراته وكړئ، چې يامووهم اويا دركومه بله سزادرکړم، تردې به دانښه وي چې خپله راته ووايست. هرڅه چې موکړي دي. څومره غلاوي، چيري، اوله چاسره، اوستاسوسره نورڅوک ملگري دي، داټول بيان راته وكړئ. اوداتاسي له ماڅه واورې چې ترهغه خوموزه په خداي (ج) قسم كه موپريږدم ترڅوچې واقعيت راته ونه ووايست. نورنوخپله سرخلاص كړئ.

غلوهم فکروکړچې داخورښتياده چې كه ورته ونه وايونويامودوهلوپه زور اقرارراباندي كوي. اوبل له امرجينائي څخه دومره بيريدل چې زړونه يې ځني كښلي و. اودايې دځانولپاره بهتره وبلل چې بې له سزا هرڅه ورته رښتيارښتياووايي. نويې امرجينايي ته داسي وويل:

مونږددې ښارغله يو. تيره هفته موهم دزرگړانوله دوکانونوڅخه ډيره طلاغلاکړه. امرجينايي چې داواوريدل نوله ډيري خوشحالي څه

جرم او جنا

په کالوکې نه ځاییدي، چې څه ددو کاندارانوله شره او خبروڅخه خو خلاص شوم. بیا د غلو خبرو ته غوږ شو.

غلو ورته ویل مونږ ډیري نوري غلاوي هم کړي. ټولي غلاوي کوم چې دوي کړي وې، گوته په گوته یې وروښودي. اوددې سربیره یې یوه غلا لور ته ویل چې مونږ په نورو جینایې پیښو کې هم لاس لرو. کله چې یوه غله دا خبره کوله نو د ابل ملگری غل یې ورته خواشیني شو چې نور ږغ مه لره چې شه، که لا لا خبر شو، بې مرگه به مو پرېږدي. په دغه وخت کې امر جینایې ددوي خبرو ته متوجی و او نور هم خوشحاله شو، چې دوي په جینایې پیښو کې هم لاس لري، اود څومره ښه شو چې له جرمنو یې خبر شوم، بیا یې ورته بیا وویل:

کوم کوم جینایې پیښو کې لاس لري؟ هغه هم راته بیان کړئ؟
دایوه غله چې کله د لالانوم واوریدي، په بدن کې یې لرزه پیداشوه، او په خوله کې بند بند کیدی او ورته وویل:
زه وار خطاشوم، اوله وار خطایې څه راڅخه وویل شول. مونږ په جینایې پیښو کې هیڅ لاس نه لرو، فقط غلاوي کوو.

خو امیر جینایې پسي مجبوره کړل چې تاخپله یادونه وکړه، اوس خودوسیه درته برابره شوه، او ما هم ستاله خولې واوریدل. هغه هم راته ووايه. اوبل دالاموڅوک دی، هغه څه درسره کړي دي (ژرشي ماته در دسرمه جوړوي) کیدای شي اصلی مجرم هغه وی.

غله نواوس هغه د چا خبره دپان او پرانگ ترمیان شول. خواوس دامیر جینایې په قبضه کې ول. نو د لالاوام یې په زړه کې د غومره نه و لکه دامیر جینایې دا، نو یې ورته وویل:

چې موږ څه موده مخکې انجوني اختطاف کولي، اوله هغه سره

مو....

جرم او جنا

امرجينائي چې كله داخطف لفظ ځني واوریدی، دستي يې دپانې
اونازو نښاني ورته وويلي، چې دښوونځۍ دوی انجوني وې، هغوي خوبه
ستاسو ښکارنه وي شوې؟
غله ورته وويل:

هوهغه انجوني هم زموږ ښکار شوي وې. موږ ته چې هره يوه په لاس
راتله، نو دې ته مونه کتل چې دادچا او دکم ځای انجلۍ ده. چيري چې
به راته پيداشوه، هغه به مواخطف کول او خپل لالاته به مو ورتسلیم
کړه.

اميرجينايي ورته وويل:

چې دښوونځۍ پر انجونو خوځلور نفرو تيری کړي و. تاسي هم
پکښې واست؟ او هغه دوه نور څوک دي؟
غلو ورته وويل:

دوه موږو، او يو موبل ملگری و، چې تيره هفته يې
موټر ټکر کړ او مړ شو. او څلورم نفر موږ نه پيژنو چې هغه به څوک و. دوي
ځکه دا څلورم نفر نه ورنښودی چې هغه ددوي لالاو. له هغه څه دومره
بيريدل چې نوم يې لاهم په خوله نشوای ورته راوړلای. ځکه دهغه له
ښودلو څخه پښيमानه شول. خواميرجينايي بيا هم پسي پرنيښودل چې
څنگه درسره ملگری و او تاسي يې نه پيژنی. هر څوک چې دی
راويښيه.

غله ورته وويل:

چې هغه دومره زورور، ظالم، اودسخت زړه خاوند دی، کچيري
پدي خبر شو چې موږ هغه تاته ښودلي دی، نو هغه به مو ژوندي
پرېږدي. اقرار مو درته وکړ، هره سزا چې وي موږ ته يې راکړه او موږ هره
سزا پر ځان قبلوو.

جرم او جنا

خوامیرجینایی ورته ویل چې کیدای شي چې تاسي بې گناه واوسي. اوتاسي هغه داجرم ته تشویق کړي یاست. اصلی مجرم ستاسولالادی، هغه راوښیئ نوره هم لدې جرم کولوڅخه خلاص شي. که تاسوته سزادرکړل شي، نو هغه خوبابیا جرم کوي، تاسي دي نه یاست ورسره هغه بیانورملگري پیدا کوي. کچیري تاسي هغه ماته راوښودی نوزه ستاسوسره ډیرمرسته کوم. اوهیڅ تکلیف به نه درورسیري اونه به څوک درباندي خبرکړم. بیرته موايله کوم. دایازما ستاسوسره وعده ده.

غله یې مجبوره کړل چې خپل مشرلالا وروپیژنی. نویې دخپل لالانوم ورته واخیستی چې مرجان نومیري اوزموړدټولولالادی. اوټول ورته لالاوایو. اودوکیل صاحب سیف الله زوی دی.

امیرجینایی ته چې کله غلودخپل مشرنوم وښودی. زړه ته یې نه لویدل هیڅ باورېې نشوای باندي کولای. اوداگمان یې وکړ چې داغله دځان دخلاصیدو لپاره دادرواغ راته وایي. نویې غلوته وویل:

تاسوچې کوم شخص ماته راوښودی، داخوپیڅی زما زړه ته نه لویږی، چې هغه به داسي فاسدکارونه کوي. هغه خویومنل شوي شخصیت دی. کچپری داخبره درواغ شول اوهغه بی گناه و، نویا؟ تاسوپوهیږي چې څه به درسره وشي؟

غلوورته وویل:

کچپری یوه خبره هم زموړداقراره درواغ وه. نوربیاته پوهیږي اوکار دی. هرڅه چې راسره کوي بیاستااختیار دی.

امیرجینایی حیران و. زړه نازړه اومجبوره هم وچې مرجان که مجرم وکه نه وبايدراوستلی یې وای. پر حکومت دامثال تیرشوي دي چې حکومت غوړونه لري، سترگې نه لري. داسي کاریې وی چې نه

جرم او جنا

ورور پیژنی، نه خپل پیژنی، نه دوست اونه هم کوم ملگری. سراو کاریې له مجرمه سره وي.

کله چې یو اطلاع په لاس راوړي. شپه وي که ورځ دستي اقدام کوي، په کار کې یې شپه او ورځ نشته. دستي یې خپلو عسکرو ته امر وکړ، چې دوکیل سیف الله زوی مرجان لاس تړلی راولی. عسکرو یې هم مرجان په یوساعت کې، چې لاسونه یې تر شاه په کړی (والچک) تړلی و، دامیر جینایی مخته ودرولی.

مرجان چې کله امیر جینایی والیدی نو ورته وویل:
امیر صاحب! ایاله هرچاسره دغسي عمل کیږي لکه زما سره چې نن وشو؟

ایاددوي دغه انسانیت و زما سره؟

امیر جینایی ورته وویل:

ډیر وخت داسي پیښېږي. اوډیر داسي څوک شته چې دانسانیت کلمه نه پیژنی، او هرچاته دانسانیت کلمه وربښي، خو خپله یې تر پښولاندي کوي. دانسانیت لاره بدله کړي او د حیوانت لاره یې غوره کړي وي. مخامخ یوانسان وی خو پټ تریوځناور هم بد تروی. دانسانیت له کلمې څخه ګټه اخلي.

مرجان ورته وویل:

زه پوه نشوم، ستا څه مقصد دی، اوته څه وایې. شاید تازه پیژندلی

نه یم چې زه څوک یم او د چا زوی یم؟

امیر جینایی ورته وویل:

تابه زه په خپل مقصد باندې پوه کړم، چې ته څنگه او څوک یې. ته یو مجرم یې اوته باید خپله سزا وینی. تاداسي کارونه کړي دي چې زما څه دهیچا هم زړه ته نه لویږي. تادیر جرمونه کړي دي، اوته یو ډیر غټ مجرم یې. ددې پرځای چې دې ټولنې ته دی خدمت کړي

جرم او جنا

واي، خیانت دی ورسره وکړ. ایاداستا خدمت وخیلې ټولنې ته. ایاداستانیک نامی ده چې له بی وزلوسره ظلم او پرهغو وستم کوي. اود خلکو مالونه غلا کوي. ته یو داسي څوک یې. لکه درته وچې می ویل. اوتاهم ډیر ښه پیژنم چې ددې ښاردنامتو وکیل سیف الله زوی یې. اوهرڅه چې کوی کولای یې شي، ځکه پلاردی واسطه دی. دهغه له نامه گټه اخلي. اوهرڅه چې وکړی صبادي هغه له هرمشکله خلاصوی. اوولې به یې نه کوی ته خودوکیل صاحب زوی یې. مرجان ورته وویل:

زه نه پوهیږم چې پرچامی ظلم کړي دي. اودچا مالونه می غلا کړي دي. دایونا حقه توردی چې په مایې لگوي. ځکه زه بیگناه یم، اوچې بې گناه شوم دهیچا پرواهم نلرم. زه چادرښوولی یم؟ چې زه مجرم یم. دابه ستایوه سهوه شوي وي. که سهوه نه وی نوهغه څوک ماته راوښیه، چا چې زه درښودلی یم؟

امیرجینیایی ته خو مخکي لاغلو ویلي و، چې که موږ مووړوښودو، هغه به له موږ سره ډیر ظلم وکړي، که په موږ یې زور نه رسیدي. زموږ کورنۍ ته به زیان ورسوي. نویې مرجان ته دا وویل چې موږ، اطلاع ترلاسه کړي ده، او خبرشوي یو. موږ خپل رازونه تاته نشوافشا کولای، چې چاراته ویلي دي. ته هغه پریرده اوس خپل ټول جرمونه کوم چې دي کړي دي هغه په خپله اقرار وکړه او قبول یې کړه. کنې زه به له زورزیاتي څخه کارواخلم. مرجان ورته وویل:

چې بې گناه یم نوڅنگه پرځان جرم قبول کړم. ته چې له هرڅه کاراخلي اخیستلی یې شي، ځکه صلاحیت لري. زه خودادرته وایم چې زه بې گناه یم.

جرم او جنا

امیرجینایی هم ورته خواشني شو او خپلو عسکروته یې امر وکړ، چې دومره یې وواهي چې بیا خپل ځان هم ونه پیژني. ترهغويې مه پریري چې اقراريې نه وي کړي. عسکروته هم قومنده شوي وه، عسکريې دي ته اماده ول چې مرجان ووهي. غوښتل یې چې مرجان دوهلواطاق ته بوزي او هلته یې ښه ووهي، خو تر وهلو سره ونه رسیدل، ځکه چې دمرجان پلار وکیل سیف الله ورباندي راغی.

ډیره خواشني واوپه ډیره خواشتيايې امرجینائي ته وویل: چې امیر صاحب! دادي څه کارونه شروع کړي دي، زما زوی دي ولي راوستلی دی. ښه شو چې زه په خبر شوم کني پوست به دي اوس ځني ایستلي وای.

بیامرجان ته ورنیر. دی شو، او هغه ته یې وویل:

زویه! وهلی خوبه یې نه یې؟

مرجان ورته وویل:

ښه شو چې راغلی، کني زماڅه به یې پوست په ډیروهلو کښلی وای. تراوسه یې نه یم وهلی خواوس یې نوبالاکار راکوی. زه نه پوهیږم چې څه مي کړي دي. زه په خپله گناه نه یم خبر. اونه دي راته وایي چې داجرم دي کړي دی.

پلاريې ورته وویل:

یاولي دي وهې. چې ستاجرم معلوم نه وي، او ثبوت نه وي ورسره، هیڅ هم نشي کولای. بیغمه اوسه زویه! ته دچازوی یې؟ اوڅوک څه درته ویلای شي. خیرداسي کیسې ډیروخت پیښیږي. کیدای شي چې ده سهوه کړي وي. نویې امیرجینایی ته مخ ورواړوي او ورته وویل:

امیر صاحب! ته خو یومنل شوي شخص یې، اوستاله کارونوڅخه د ښار ټول خلک راضي دي. خونن دي داسي کار کړي دی، داسي نه وي

جرم او جنا

بيادي حيثت او اعتبار ته زيان واړوي. ته پوهيږي چې زه څوک يم اوڅه کولاي شم؟ داځل خو خير يوه سهوه به درڅخه شوې وي، خوپه اينده کې که بيا دغسي کار درڅخه وشو، په زيان به دي تمام شي. او که دي بيا زما زوی بې له کوم ثبوت نه راوستلی وي، بيا به پردغه کوم چې قرار لري نه به يې. ستا خدمت اوستا مقام ته زه ډير درناوی لرم، ستاله شخصيت سره د اقامت ډير ښه معلوميري.

امير جينايي ته چې کله وکيل صاحب سيف الله دا خبرې وکړي، نو ده غريب هيڅ هم نه ورته ويل، ځکه ثبوت نه وو رسره، د غلوپه اقرار يې کومه دوسيه نشوای ورته جوړولاي. حيران تللای و، او په دي هم پښيमानه و چې ولي يې بې له کوم ثبوت نه هغه راوستی. نو په ډير عجز سره له وکيل صاحب اود مرجان څخه بخښنه وغوښته. او دا ډاډ يې ورکړ چې نور به په اينده کې دده زوی څه، نور څوک به هم بې ثبوت نه راولي. هغوي هم په خدا او پرده درڅخند په ډول بخښنه ورته وکړه او ځني راووتل.

کله چې دوي ځني ولاړل، امير جينايي ډير خواشني و، چې وکيل صاحب ده ته تر ځان تيري خبرې وکړي. او زوی يې ځني خلاص کړ. نو يې له ځان سره دا وعده وکړه، چې تر څو يې مرجان ته ثبوت نه وي پيدا کړي، او هغه يې په سزانه وي رسولی، کراره به نه کښيښي. فکريې ډير خراب وغوښتل يې چې خپل د زړه درد او غم له يو چا سره شريک کړي. نو تر هر چا يې د اېته تره وگڼله چې له مديرې سره وويني او هغه هم لدې راز خبره کړي.

ښوونځی ته راغی. هلته يې له مديرې سره ملاقات وکړ او د مرجان له موضوع يې هغه خبره کړه. چې اصلي مجرم پيدا شوي، او اوس مي زور نه په رسيږي. تر څومي ثبوت نه وي ورته پيدا کړي. څه نشم پري کولاي.

جرم او جنا

مدیره هم دې ته حیرانه وه چې داخو عقل نه منی. عجیبه ده هغه چې دا کار کوي، نوله نوروڅه گيله ده. اودايې څنگه پلاروچې دخپل مجرم زوی طرفدارۍ کوي. بايد تر ټولو لومړی هغه ورته خپله جزا ورکړي. خير خداى (ج) به يې يوه ورځ وشموی. چې اصلی مجرم پيداشو نو ثبوت به هم ورته پيداشي.

مجرم هيڅکله له جرمه لاس نه اخلي. ته يې هم تعقيبوه.

امير جيناىی ورته وويل:

ماتراوسه هم چاته دغسي ټينگ نيت ندي کړي. څنگه به يې نه تعقيبوم. ماته يې پلار څنگه خبرې وکړي، زمابه هغه خبرې هيريږي. تر ټولو کارونه مي دغه مهم کار دی. اخر به په يودام نه يودام کې راگير شي.

زړه مي ډير ناقراړه و، چورت مي ووهی چې داغم له چاسره شريک کړم. ترڅولر. مي دزړه بوج کم شي. تر ټول مي ته بهتره وبللې، ځکه نودرته راغلم. ښه خيراوس ماته اجازه راکړه چې په خپل کار پسې شم.

مدیرې هم ورته اجازه ورکړه اوده ته يې پدي لاره کې کاميابی وغوښته.

خلورم خپرکی

پاڼې اونا زودواړ و خپل درسونه تريوولسم صنفه پوري په ډيره مينه
اوشوق سره ورسول او ډير به ورته متوجې وې.

له خپلو ځانو سره يې دا وعدې کړې وې چې اوس نوباید تريو ځايه

پوري ورسيرې

چې چاته په ژوند کې محتاجې نشي داطمعه خوږې له
خپلو ځانونو څخه ختلی و چې له مونږ سره به په ژوند کې يو څوک واده
کوي. دواړو خپله توجه او خاص درسونه ته کړي وه، دومره
ډير کونښن يې سره کاوي چې هيچاهم تراخبره پوري اول نمره گۍ
اودوهم نمره گۍ نده ځني وړې. ښوونکو هم ورباندې
فخر کاوي، دښوونځۍ په ټولو ښوونکو دواړې ډيرې گرانې وې. خو په
ښوونکي اصف بيا تر ټولو ډيرې گرانې وې، او پاڼه خويابايځی دومره زيا
ته باندي گرانه وه چه ديوې ونې دتنې په څير يې دمحبت اوبه دپاڼې
تررگونو ورسولې. دده ټوله توجه پاڼې ته وه، يو خوږې دزړه له کومې
مينه ورسره کول اوبل ددې دليقت له خاطره. خپله مينه اودمينې
خمار يې باندي ماتوی. اوبل دا چې پر پاڼې هم ښوونکي اصف ډير گران
و. خو پدې نه پوهيده چې هغه ورسره مينه لري اومينه ورسره کوي. هره
خبره يې ښوونکي اصف ته کول اوهره مشهوره يې له ښوونکي اصف
څه اخيستته. ښوونکي اصف به هم ورته صحی او ډيره نيکه مشهوره
ورکول.

جرم او جنا

یوه ورځ ښوونکی اصف له ځان سره ډیره ټینگه اراده کړې وه، چې پاڼه به له خپلې مینې خبروې. نور طاقت اوسبريې نشوای زغملای، نور یې مینه په زړه کې پټه نشوای ورته ساتلې، نور ورته یوه ثانیه هم بې له پاڼې ژوند گران و.

زه خوبه خپل دمینې اظهار ورته وکړم، کچېری یې لاسره ومنله خومینه به ورسره کوم، او که یې نه راسره منل نو ښوونځی خوبه ورپریرېدم. ددې دمینې به ځان خلاص کړم. له هره ورځ هلاکته به خلاص شم. هره ورځ چې یې وینم نوي نوي زخمونه مې په زړه راکوي. زه هم څه نه شم کولای اودامې له مینې نه خبریږي. هغه به لدې رازه خبره کړم او خپل دزړه بوج به مې کم شي. اوس خومي یوه طمعه ورته پیدا شوي ده. اودابه هم نه وایې چې زه وگوره اوته ځکه ...

یوه ورځ یې دپاڼې په صنف کې دانجونو کورنۍ کارامضاء کوي. کله چې دپاڼې کورنۍ کاريې ورامضاء کوي دامضاء لاندې یې پاڼې ته نوشته کړل، چې زما سره په تفریح کې یوازې ووینه دتحویلدارخانې شاته، ډیر ضروري کار درسره لرم، بل څوک مه خبروه.

زه دتفریح په وخت کې دتحویلدارخانې شاته ولاړیم اوته هلته حتماً راشه.

پاڼې چې کله دښوونکي اصف لیکلې نوشته په خپله کتابچه کې والیدل، حیرانه شوه چې ښوونکی اصف ولي لاسره یوازې وینی؟ داسې څه ضروري کار راسره لري؟ حیرانه پاته وه او پدې فکر کې وه چې څنگه ځان لدې موضوع څخه خبر کړي. هر څه فکر چې یې وکړ په موضوع پوه نشوه. تفریح ته یې تلوسه زیاته شوه. کله چې دتفریح زنگ ووهل شو. او په هغه وخت کې نازو پاڼې ته وویل:

جرم او جنا

نن به له صنفه نه وزو، مورمي ماوتاته چرگ راپوخ کړي دي، هغه به په صنف کې سره وخورواو دباندې به نه ځو.

دپانې نوټول چورت اوفکرله ښوونکي اصف سره و، چې هغه خوراته انتظار دی، اوبل دنارو خبره يې هم پرځمکه نشوای غورځولای. که يوې به يوه خبره وکړه، نو بس بلې به هماغسې کول. خودابنه يې نازوته وکړه او ورته وويل:

سمه ده ته يې سره برابره، زه به ديو خوشيو لپاره دباندې هواخوري وکړم او په بېره بېرته راځم، کله چې راغلم نوتابه تيار کړي وي زه به راشم. ته پوهيږي چې دتياړي خواړه څومره خوندوروي. په يوه يواړې سره وخنډل او پانه دصنفه ځني ووته.

ترشاه شاه يې کتل چې هسي نه وي نازومی تعقيب کړي، او بيا دټول وخت لپاره ورته درواغجنه شم. خوهغه يې ترنظر نه ورغله او خپله راغله دتحويلدار خانې شاته.

هلته نوزده کوونکو ډيره راشه درشه نه کول، ځکه ښوونکي اصف هغه ځای دمينې دظهار لپاره غوره وبلې. کله چې پانه راورسيده دښوونکي اصف په خهره کې تلوسې دومره ځان ښکاره کړي و چې تابه ويل پوره يوه ورځ يې انتظار کړي. دپانې له رارسيدو سره سم په ډير ادب يې سلام ورواچو او نيږدې ورغله، په لاس يې سترې ميشې ورسره وکړه. پوښتنه يې ځنې وکړه چې خيرخوبه وښوونکي صاحب! څه خبره ده چې زما سره دي يوازی ليدل غوښتل؟

خو ښوونکي اصف چې هرڅه کوښښ وکړ چې ورته ووايي، جرئت يې ونشوای کړای، چې دايې ورته ويلي وای چې زه مينه درسره لرم، نو خبره يې پرېله خواواړوله، چې دومره ضروري هم نه و، او په دغه ويلوسره په خوله کې بنديدی اوداسي يې ورته وويل:

جرم او جنا

چ _چ_ چي _م_ م_ م_ م_ ددي _ل_ ل_ ل_ له_ لپاره
 را_ را_ غو_ غوښتي يې چه امتحانونه مورانيږدي دي، ته
 با_ با_ بايد كوښښ وكړي په درسوكې د_ د_ دي_ چ_ چ_ چي څوك
 اه_ اه_ اول نمره كي_ درڅه يونه_ نه_ نه_ سي..
 پاڼه چي كله دښوونكي اصف داحركات واليدل حيرانه پاته
 شوه، چي ښوونكي اصف خوتر اوسه هم لماسره داسي څه نه وكړي، اونه
 يې تراوسه په داسي بنده لهجه خبرې راسره كړي دي. نويې ورته
 وويل:

فقط دهمدي خبرې لپاره دي يوازي راغوښتي يم. داخودومره
 مهمه خبره نه وه، خير چي اوس دي همدومره خبره كړم، زه به
 نور كوښښ هم كوم. ستا تشويق چي راپسي وي، هيڅوك يې نشي
 راڅه وړاي. ستاكوردي هميشه ودان وي چي زه دې خبره كړم. ته
 بيغمه اوسه ښوونكي صاحب! انشاءالله ترخپله وسه خومي كوښښ
 كړي دي.

ښوونكي اصف هم ورته وويل:

ښ_ ښ_ ښ_ ښه _چ_ چ_ چي _كو_ كو_ كوښښ دې كا_ كړي
 دې، ب_ ب_ بياخونه ښه ده، ب_ ب_ بس نوما_ ما_ ماهم دهمدي
 لپاره را_ را_ راغوښتي يې. دانجونوپه مخكې مي نش_ نش_ نشواي
 در_ در_ درته ويلاي، ځ_ ځ_ څه نونوردې په مخه ښ_ ښ_ ښه
 شه. پاڼه هم ځني رارهې شوه اوخپل صنف ته راغله، خوپه لاره كې
 دافكور والويدی، چي كه داسي موضوع واي نوپه كتابچه كې به يې
 راته ليكلې واي، نويوازي به يې نه راغوښتلم، اصلي موضوع بله خبره
 ده، چي ماته مخامخ نشي ويلاي، ځكه په خوله كې هم
 بندبنديدي، نوزه بايدلدې موضوع ځان خبر كړم، خير اوس دي پاته
 وي.

جرم او جنا

په صنف کې نازو خپله برخه ورته جلا کړي وه او دې ته معطله وه، کله چې پاڼه راغله نو په دواړو یې ښه په خوند او مزه سره وخوړل. کله چې ښوونځی رخصت شو ټول زده کوونکي خپلو کورونو ته ولاړل. پاڼه چې کله کور ته راغله ټول چورت یې له ښوونکي اصف سره و، چې حتماً یوه خبره خپله وکړي، ماته یې مخامخ څه نه ویل. نوزه به داسې وکړم چې یو خط ورته والیکم، هره خبره او هر موضوع چې به په خط کې خوراته ویلای شئ سمدلاسه یې له بستې څخه قلم او کتابچه راوايستل او متن یې داسې ورته ولیکی.

محترم ښوونکي صاحب! تر هر څه له مخه خوستا مبارک صحت جوړ او روغ له متعالی خدای (ج) څخه غواړم، وروسته تر دې محترم ښوونکي صاحب! تازما سره ډیر ښه کړي دي، دومره ښه دي کړي دي چې زه یې هیڅکله هم نشم هیرولای،

اونه دي هیڅ وخت د نیکو حق ادا کړم. ستا په شان مهربانه خلک خواوس پدي دنیا کې ډیر کم پیدا کېږي، الله (ج) دي همیشه خوشحاله او سرلوړی لره. زه اوزما مور او زما پلار دي ټول عمر دعا گوښه یو. زه خودي آن په یوه لمانځه کې هم بې دعاوونه پرېږدم، او انشاء الله دا کار خوبه تر هغو کومه شو چې په ما کې د ژوند ساه وی. ما او تا چې کله د تحویلدار خانې شاته سره والیدل، او تاماته بل څه ویل، خوتا په هغه ساعت اصلی موضوع راڅخه پټه کړه او تاراته دا اول نمرگۍ خبره بهانه کړه، خو خبره هغه نه ده. نن ته یوبل رقم وي، چې ماته تراوسه هم په داسې حالت کې نه وي لیدلی.

ماهم هغه ساعت نشوای درته ویلای چې اصلی موضوع ولي نه راته وائي، خو کله چې کور ته راغلم نو دافکر راسره پیدا شو، چې ښوونکي صاحب به لاڅه درته ویل، نومي د اتصمیم له ځان سره ونیوي ترڅو لیک درته نوشته کړم. ته که په خوله نشي راته ویلای نو ته هم

جرم او جنا

ماته ليک نوشته کړه، هره موضوع چې وي زه به ځني خبره شم، ترڅو کومه اندېښنه چې رالويدله ده راڅه ورکه شي. اوزه به ترهغه پوري ناقراره يم ترڅو ستا ځواب نه وي رارسيدلی. نوردي وخت نه نيسم خوستا د ځواب په طمعه يم _ مننه پاڼه _

داليک يې ورته نوشته کړ اوله ځان سره يې وساتي. کله چې په داصباښوونځي شروع شو، اوښوونکی اصف هم ددوي صنف ته راغی، خوپه هغه ورځ يې ددوي په صنف کې مضمون نه درلود، هسي يو پوښتنه يې په شاگردانو کوله، اودپاڼې ليدل خوده پرځان فرض داسي کړي و، داسي ورځ به نه وه چې ده به پاڼه نه ليدل.

پاڼې هم خپل ليکل شوي ليک په کتابچه کې کښيښودې، اوښوونکی اصف ته يې وويل:

ښوونکی صاحب! کچيري وخت لري نويو سوال مي حل کړي دی، که يې ته راته وگورې چې صحي مي حل کړي که غلط، که غلط وي راته صحي يې کړه، ډير پيچلي سوال دی.

ښوونکی اصف هم د سوال غوښتنه ځني وکړه چې ته يې راوړه چې څنگه دي حل کړي.

پاڼه هم ورولاړه شوه، اوخپله کتابچه يې ورکړه، کله چې ښوونکی اصف کتابچه ته وکتل، ليک يې کې واليدي، په کتابچه کې يې داورته ليکلی و، چې داليک مي ستادپاره ليکلی دی، داليک درسره واخله. په کور کې يې درسره وگوره.

ښوونکی اصف پدې پوه شو چې ليک دده لپاره ليکل شوي دی، نو شاه يې شاگردانوته وروگرځوله اوله کتابچه څخه يې ليک راواخيستی په جيب کې يې واچوی. شاه يې شاگردانوته پدې خاطر ورواگرځوله چې که ددوي په مخ کې يې له کتابچه څخه ليک

جرم او جنا

اخيستی وای نوټولوته شک ورلویدی او حتماً یې یوه گمان نه یو گمان ورباندې کوی.

بیرته یې مخ شاگردانوته راوگرځوي او کتابچه یې پانې ته ورکړه، چې سوال دی صحی حل کړي و، اودانورو شاگردانوته یې وویل:

چې که تاسي هم په سوالو کې کوم مشکل لري، کولای یې شي چې ماته اوس لا ووايست. په پوښتنه مه شرمیږي ځکه په پوښتنه کول څوک نه شرمیږي او څوک بدنه باندې ایسې، دایومترل دی چې وائي:

پوښتنه کول عیب نده بلکی نه پوهیدل عیب ده، اوس درسره همکارۍ کولای شم، او په امتحانو کې خوبیا تاسو پوهیږي چې بیانېدل او نقل کول نشته

پنځم څپرکی

نبوونکی اصف نوترهغه وخته پوري دپانې ليک نه وکتلی، ترڅوچې کورته راغی اوله هرڅخه مخکې يې له جيبه څه ليک راوايستی. کله چې يې ليک خلاصوي لاسونه يې رپرديدل اوزړه يې تکانونه خوړل، داگمان يې کوی چې څه به يې راته ليکلي وي. کله چې يې په ويلو شروع وکړه، تراخيره يې زړه دومره ناکاره وچې هيڅ يې په خونه کې طاقت نه کيدی، دخپلې بڼې څانگې چې کله ورته پام شو، پوښتنه يې ځني وکړه، چې څه خبره ده چې پريوه ځای دی طاقت نه کيږي؟ څه شوي دي؟

نبوونکی اصف ورته وويل:

دا ليک ديوې معصومې انجلۍ دی، ماته يې رالېږلی دی، پانه نوميرې کوم چې مايې تاته ټوله کيسه ډيره پخواکړي وه. ماته تراوسه دهغې په کيسه سمه نه وې پوې کړې. نن به درته هرڅه ووايم. هغه داچې زه لدې انجلۍ سره ډيره زياته مينه لرم. اوتراوسه مي هيشوک ندي باندي خبر کړي. داتصميم مي نيولی دی چې له هغه سره کچيري هغې زه خوښ کړم؟ واده وکړم. اوتاته اوس لاځکه وایم چې چې ته څه راته وايي. ايدا کارستاراسره خوښ دي که يا؟ اوکه دي خوښ نه وي زه بيالدي کاره تيريرم. کيدای شي چې هغه هم واده راسره وکړي. ځکه له ماسره هغه زماپه گمان ډيره مينه لري. لکه زه چې نشم ورته ويلاي دا يې هم نشي راته ويلاي. خپل دميني اظهارنشوسره

جرم او جنا

کولای. دا لیک یې دهمدې په خاطراته رالېږلي دي. اوس
نوستاخوښې اوکار ته گورم چې ته پدې کار کې راسره موافقه یې که
یا؟

څانگې ورته وخنډله اوورته وویل:

تاخپل ځان ته کتلي دي. ته وگوره هغه وگوره، یوځل خوځپل
اودهغې عمرسره پرتله کړه. ایا هغه هم ستاسره واده کول
غواړي؟ عجیبه ده چې هغه له تاسره پردغه حال مینه کوي. زماڅخه
نوته څه اجازه غواړي، چې تاسي دواړه سره خوښ یاست
بیاخو زما یڅی درسره خوښه ده. زماله خوادرت ته اجازه ده. اوهرڅومره
ژر چې کیږي دا کارسره ورسوه.

_ بس چې ستاراسره خوښه وي، بیانوما پریږده اوکار. زه به هم
خپل کوښښ وکړم. هغه به له خپلې مینې څخه خبره کړم. اوله خپل
زړه نه به دادرونډپیتې لیري کړم، کوم چې له ډیرې مودې می لکه
یوراز ساتلی دی. کچېری پانې واده راسره کوي خوښه ترښه، اوکه یې
واده نه راسره کوي بیاخوبه نوزړه ته دایقین ورکړم، چې نورنودمینه
کولولیاقت نلری اودعمرې ابدلپاره به یې هیږه کړم. بل زه په دي
پوهیږم چې دپانې داخیال دی، چې لماسره خوپه ژوند کې هیڅوک
پرته له ما بل څوک واده نه کوي. ځکه همیشه ناامیده وي اوزه په
پوهیږم. زه به یې داناامیدی هم ورورکه کړم. چې داسي څوک
خولاشته چې ماته زماسره دواده کولولپاره تیار دي.

_ داشاعرانه خبرې اوس مه کوه. ووايه چې څه ورسره کوي چې
هغه لدې راز ه څخه خبره کړي؟ دا کار باید ژر وکړی هسی نه چې
بیاوخت دي له لاسه وتلی وی.

_ زه ورته یولیک لیکم. اوپه لیک کې ورته ټول خپل دمینې
اظهارکوم. نورنوهغه پوه شه اوکار یې کچیري هغې هم راسره مینه

جرم او جنا

درلوده نوبه معلومه شي. اوپه خوښه به سره واده وکړو. که يې زه نه وم خوښ بياخونو خبره خلاصه ده.

_ دابه پيرښه کاروشي، چې له هغې غريبې سره مرسته وکړي. زماخوښخ زړه ته نه لويږي چې هغه دي واده درسره وکړي. ځکه چې ماوريډلي دي چې اوسني انجونې له سپين ږيروسره واده نه کوي. ته دي ځان ته وگوره اوس خود سپين ږيروپه جم کې راځي. ايا داخوبه له امکانه ليري خبره نه وي؟

_ شه اوس دي لاسپين ږيري راڅخه جوړ کړ. زه هم پدي پوهيږم چې زما عمردهغې له عمره څخه تر دوه برابره زيات دی. خوزه څه وکړم اوڅنگه خپل زړه ته داتسلي ورکړم چې دا کار له امکانه ليري دي. هرڅه کونښن چې می وکړ خونه کيږي، اونه مي زړه په دي يقين کوي چې زه دهغې لپاره مناسب نه یم. ته ووايه چې څنگه خپل زړه ته دا يقين ورکړم.

_ تانوخپله فيصله کړي ده، زه څه نشم کې ويلای. ته خپل نهايې کونښن وکړه چې څنگه کيږي هغسي وکړه، زه هم درسره ملگري یم. ځانگې نويدې خاطر خپل خاوند ته اجازه ورکوله چې دهغې له واده څه پوره شپاړس کاله تير شوي وڅو کمه ثمره يې نه درلوده، اوددې په واده کولو ځکه خوشحاله و، چې خدای (ج) مهربانه دی گوندی دوي لدې ثمره څه برخمن شي.

ښوونکی اصف هم دستي قلم او کتابچه راواخيستل اوداسي يې کې وليکل.

گرانې اومهربانې پانې!

که څه هم چې ته زما شاگرده يې، څه وکړم نن به درته خپل د زړه حال پوره ووايم. نورمي دصبر کاسه ډکه شوې ده، نور دانتظار پرېتۍ نشم پاته کيدای. وايې له هرڅه سره کيږي خوله مينې سره نه کيږي.

جرم او جنا

هرڅه پتيدلاي شي، خومينه نشي پتيدلاي. ماډير کونښن وکړ چې خپل دميني اظهاردرته وکړم، خوداراته بې انصافي اوبې عدالتي معلومیده، چې زما عمر وگوره اوستا عمر. څه وکړم ډيروخت غلی پاته شوم خونن درته هرڅه وایم. له کومي ورځې څخه چې ته می لیدلی یې، ته باوروکړه چې ترداوسه پوري دي له خیال اوفکر سره گذاره کوم، ستا خیال راسره تل ملگری وي. ډيرواري مي کونښن وکړ چې درته ووايم خودومره جرئت مي نشوای کولای اونه دومره جرئت راکې پکښې و.

تیره ورځ مي ډيرزړه وکړ چې له هرڅه دي خبره کړم اوته می دتحويللدارخانې شاته راوغوښتي، څوکلې چې ستاسره مخامخ شوم ټول بدن مي ريرېد واخيستی اوساه می بنده بنده کیده، نيرېدی وچې زړه می دريدلای وای. هيڅ زړه می نشوای کولای چې خپل دزړه حال درته ووايم، نوځکه مي خبره پرېله خواکړه اوتاته مي ازموينه بهانه کړل. زما اصلی مقصدهغه نه و، اصلی مقصدمي داوچې تاله خپلې مينه څه خبره کړم. چې زه درسره څومره مينه لرم. همداوس چې زه داليک تاته ليکم ته خونه يې خدای (ج) خوشته، ټول بدن می دقلم په شمول ريرېدي اولکه سخته تبه چې مي وی، داسي ريرېدم. خپل ځان نشم قابو کولای، دومره تاثیردي راباندي پروت دی. خودومره پوهيرم چې داستادميني زوردي. څوځله مي نيت وکړ چې ستا اوزماپه مينه ټول ښوونځی خبره کړم، خوداياماته نامناسبه ښکاریده چې داسي ولي درسره وکړم، ځکه بيرته به له خپل نيول شوي تصميم څخه تير شوم اوستادرضايت رايه به می خوښه کړه چې ترخومي لدې سره خبرې نه وي کړي هيڅ به نه کوم. مابه چې ماښام له ځان سره پلان برابر کړ، چې سهار به درته هرڅه وایم او ټينگه اراده به مي کړي وه، څوکلې به چې سهار شو او ښوونځی ته به راغلمه ته به مي واليدلې، ټول پلانونه به

جرم او جنا

می له خاوروسر خاورې شول اوهیڅ به می نشوای درته ویلای. دانن چې تاته دزړه له اخلاصه داسي خبرې لیکم، داستادلیک برکت دي چې په ماکې یې دومره جرئت پیدا کړ چې تاته لیک ولیکم او په لیک کې داسي الفاظ ورسره ارافه کړم. کچېری تاراته لیک نه وای لیکلای مابه ستادمینې ارمان دژوند ترپایه پر خپلواوړوگرځولای وای. شاید چې ماهیڅ کله هم دغه موقع او جرئت نه وای کړي، چې تاته خپل دزړه حال ووایم. هرڅه به پر خپل حال پاته وای، اوزه به په اور کې یوازی سوځیدم لکه دادومره وخت چې سوځیدم. ماوڅانگې هم پرېکړه سره وکړه، هغه هم لدې موضوع څه خبره ده اودايې راته خوښه کړې چې تالدي رازه خبره کړم. هغې راته خپله رایه راکړې ده، اودايې راته ویل چې ته به حتماً داکار کوي زه درسره ملگرې یم. ته ورته ووايه که یې درسره خوښه وه واده به درسره وکړي، او که یې نه ودرسره خوښه نو داخو ییابد کارندی چې ته یې کوي. اوس می درته خپل دزړه حال ټوله ووايه. زه تل ددغې ورځې په ارمان وم چې کله به خپل دناکرازېرگۍ خبرې تاته وکړم او تاخبره کړم، خون می داموقع پیدا کړه اودمودومودوارمان می نن پوره شو. نورنوستاخوښه اوستاکار. خپل رضایت ته دي وگوره خپلې خوښې ته دي وگوره، څنگه چې دي زړه درته وایې. له خپل مور او پلار سره اوهم دي له نږدې ملگرو او خپلوانو سره دا خبره یاده کړه. هررقم چې دوي درته خوښه کړه، له ټولوسره مشهوره وکړه.

زه ستادځواب په طمع یم ځواب به حتماً راکوي. اوزه پوهیږم چې دامناسب کارندي خوڅه وکړم، زه هم لیونی یم اوزړه می هم لیونی دی.

دفکرونو او خیالونو په دنیا کې می غرق کړي، زرقمه چورتونه راواچوی، چې داسي وکړه داسي به وشي، ژوند به دي برابر شه او....

جرم او جنا

په دې کیسه لمانځنګې پرته نور هیڅوک خبر ندي اونه ماچاته ویلي دي، چې زه له تاسره مینه لرم. دامې یوازساتلي واوهیڅوک مې ندي باندې خبر کړي. ځکه که څوک خبر شوي وای نو دارازپاشل کیدی اوزه به ټولوته خړمخی وم. ټولوبه راباندې خنډل چې دایوښوونکی اوله خپلې زده کوونکې سره یې داسې وکړل، له نورو خوګیله نشته. نور نونه غواړم چې خبرې راڅه اوږدې شي. الله (ج) دي همیشه خوشحاله او کامیابه لره. ستادځواب په هیله. مننه هغه څوک چې تل ستامینه له یو پاچاهي څخه بهتره ګڼي _ ښوونکی اصف

لیک یې سره وپیچي په یوپاکټ کې یې ورته واچوی او په جیب کې یې له ځان سره وساتي.

کله چې سهار شودښوونځی وخت و. نودښوونکی اصف دوهم ساعت دپانې دوي په صنف کې و. هلته یې تر درس ویلو مخکې دټولو کورنۍ کار وکتی او ورته امضاء کوي یې، کله چې یې دپانې کورنۍ کار کتی له جیبه څه یې هغه لیکلی لیک چې مخکې یې تیار په لاس کې نیولی و، دپانې په کتابچې کې کښیښودی او کتابچه یې بیرته پانې ته ورکړه.

شپږم خپرکی

زیاته موده وتلې وه چې مدیرې له امیرجینایې سره له نیرېدې نه ولیدلې. یوه ورځ یې دې ته زړه شوچې له هغه سره ووينی. دستي یې امیرجینایې ته په تیلیفون کې خبرورکړچې که چیري د لیدلوا مکان وي نوپه ښوونځۍ کې ورسره وگوری.

امیرجینایې هم به له کوم ځنډه ورته راغی اوله مدیرې صاحبې سره یې له نیرېدې ولیدل.

مدیرې هم ورته ښه راغلاست وویل، اوډیره بخښنه یې ځني وغوښته چې ده ته یې تکلیف ورکړ.

امیرجینایې بخښنه ورته وکړه چې داڅوکوم تکلیف ندي.

وروسته تر مجلس کولوڅه یې دمرجان پوښتنه ځني وکړه، چې دهغه لپاره دي کوم ثبوت ندي پیدا کړي؟ ډیر وخت نه کې ووتې.

داپوښتنه چې یې ځني وکړه، امیرصاحب لیرڅه بل رقم ته شو، مخ یې سور شو او درنګ بڼه یې تغیر وکړه. په خبرو کې بند بند کیدی، داسي یې ورته وویل:

اصلي مجرم خومرجان ندی. ماډیرکونښنې وکړچې هغه ته یوه لارنه یوه لاره پیدا کړم ترڅوهغه مجرم ثابت کړم اوپه سزايې ورسوم. خوهغه د جرم له دنیاڅخه ډیر لیري دي، اونه هم له مجرمینوسره کومه راشه درشه لري. ماچې کله هغه دوه غله نیولي و، هغوي دخپل ځان دخلاصیدولپاره دوکیل زوی مرجان په لاس

جرم او جنا

راکړ. خو هغه بې گناه واوماخوار کی ډیر خوراوه، اوس یې پلار ته سم نه شم کتلای. اصلی مجرم یوبل څوک دی چې هغه هم پدې ښار کې اوسېږي. خو هغه هم پدې پوهیدلی دی چې زه دهغه په لټه کې یم. هغه ډیر هوښیار دی، دا ډیره موده کیږي چې له جرمه یې لاس اخیستی دی. خوزه

خدای (ج) ته امیدلرم چې هغه له ثبوته سره ونیسم او په خپله سزایې ورسوم.

مدیره پوه شوه چې د امیر صاحب کاریې کړي دی، په پیسويې خوله ورکندلې ده. حیرانه دې ته پاته وه چې څنگه یې امیر صاحب راضی کړي دي. دده عظم خوله ډېرې څخه هم کلک و، دی خو ډېر ورته خواشنی و. دده خواشنتیا څه شوه. دده هغه قول او وعده څه شوه کوم چې یې له ماسره کړي وه.

دده هغه ټینگه اراده څه شوه، دده هغه خجالت څه شو کوم چې وکیل صاحب په خپله شعبه کې له خاوروڅه لاهم سپک کړي و.

رښتیا چې پیسې پر ډېره کښېږدي ډېره ماتوی. اورښتیا چې پیسې ډېر وښو خلکو خولي وربندوي. هیڅوک د پیسو په مقابل کې څه نشي کولای. داسې څوک لکه امیر صاحب چې په ټول ښار کې یې جوړه نه وه، او د ټولو یوازې او یوازې ده ته سترگې وي چې که ودغه یو امیر صاحب دی. نویې امیر صاحب ته وویل:

رښتیا چې ماهم دا گمان کاوې چې دوکیل زوی وگوره او داسې کار. دا خونا حقه تبلیغات دي چې په دوي خوارانو پسې کیږي. دا چې خپله د حکومت خلک داسې یو جرم وکړي، نوله مجرمینو څخه بیا څه گيله ده. خبره یې غواړو تر هر څه خیر بهتره دي. بیا هم ته کوښښ کوه کله چې دي مجرم ونیوی نومابه په خبروې. بس نور نو وښه ستا قیمتی وخت می در ضایع کړ. کیدای شي چې تابه ډیر مصرفونه

جرم او جنا

درلودل. ماددغې موضوع لپاره راغونښتی وې. له راتګ څخه دي يوه دنيا مننه ډيره خوشحاله شوم چې ومي ليدۍ.

مصرفتونه خورښتيا هم شته. ستاد خبر را کولو څخه مخته، قومندان صاحب د يو کار راته ويلی و، خو هغه دومره مهم نه و لکه ستاليدل چې و. خير په هر صورت مونږ اوتاسي چې همکاري ونکړو څوک به يې راسره وکړي. ته بېغمه اوسه کله چې مي مجرم ونيوی، اول تاته خبر در کوم، ته باور وکړه چې زه دغسۍ يوه لحظه هم نه يم کښينستلی. د پانې اونا زو ژړاوي خومی اوس هم په غوږو کې ازانگې کوي، هغه ورځ خوده يريدلونه ده. ددوي حق به انشاء الله تر پښونه لاندې کيږي. ستا خبره خير به يې غواړو اوله هر څه نه خير به تره دی. نور نودر څخه ځم. زه هم ډير خوشحاله شوم چې ومي ليدې.

له مديرې څه يې رخصت راواخيستی اوله مکتبه راووتی. په لاره کې له ځان سره موسکاشو چې دانځې څنگه ژر خطا کيږي. اودې په ماڅومره اعتبار درلود، دا خوار کی نوڅه خبره ده چې....

مدیره نو په چورت کې ورکه وه، دايې له ځان سره ويل، چې عجيب وخت دی، هيڅوک دا اعتبار کولوندي پاته. په چاڅوک باور وکړي؟ په چاڅوک اعتبار ولري؟ نه انصاف شته، نه عدالت شته، نه دچا خاطر څوک کوي، ټول کارونه او ټول کاروبار له پيسو سره شو. داييسې څنگه دهر چا خوښي شوي اوڅنگه هرڅوک ورسره مينه کوي. دپيسو په مقابل کې، نه خپل شته، نه دوست شته، نه ورور شته، ټول ورته پردي پردي وي. دانوپه دغه فکر کې وه چې پانې دادارې په دروازه کې ولاړه ده اودې ته وايي چې مديرې صاب! زه دننه راتللی شم.

خو د مديرې هيڅ ورته پام نشو اوپه خپل خيال کې غرقه ده بيا پانې ورباندې بڼغ کړل، مديرې صاحبې! ايا زه دننه راتللی شم؟

جرم او جنا

بياهم دمديرې نه شوو ته پام. ترڅو پانې دادارې دروازه په نوک وټکوله او وروسته ترهغې مديره په سدر اغله اووړ ته پام يې شو. کله چې يې پانې ته وکتل ډيره وار خطاشوه، په قهر جن انداز سره يې پانې ته وويل:

څه کوي؟ چې په دروازه کې ولاړه يې؟ څه راته وايي؟ ولي بې اجازې راغلې يې؟

پاڼه غريبه هم وار خطاشوه، چې مديرې په داسي تونده لهجه ورت ته وويل. په ډير عجز سره يې مديرې ته وويل:

مديرې صاحبې! زه په ترقی تعليم او حاضری پسي راغلې يم، هغه مو تراوسه ندي وړي. که ستا اجازه وي چې زه يې خپل صنف ته راسره يو سم.

مديرې پدې خاطر پانې ته خواشنې شوه، چې داسي نه وي زما و دامير جينا يې خبرې يې اوريدلې وي، خو چې پانې د ترقی تعليم او حاضری غوښتنه ځنې وکړه، بيرته يې له پانې معذورت وغوښتې او ورته وويل:

ډيره بخښنه غواړم زما فکربل ځای و. هو ستاسو ترقی تعليم او حاضري دلته ده درسره يو يې سه.

پانې دخپل صنف ترقی تعليم او حاضری پيدا کړل او ځني راويې خيستل. په لاره کې يې دافکرله ځان سره وهې، چې مديره خوماهيشکله دومره خواشنې نه وليدلې، زما سره يې هم چندانې رويه ونکړه، کيدای شي چې يوشکل ورته پيښ شوي وي. نو په دغه فکر او حيرانۍ کې صنف ته راغله.

کله چې پاڼه له ادارې څخه راووتل نو مديره خوشحاله شوه، چې څه زموږ خبرې يې ندې اوريدلې. دا په دي پيريده چې که په مجرم خبره شي چې زما مجرم پيداشوي او پيژندل شوي دي، نو که نور څه يې

جرم او جنا

په وس نه وپوره، ښوونځۍ خو پرېږدي او خپله دهغه په محکومیدو پسې پایځي راټولوي، خویابه یې هم څوک رغ وانه وري، دابه له خپل مظلومیت څه زیریږي او ټیږي به. که نورڅه یې نشوای کولای نوداخو کولای شي چې ښوونځۍ پرېږدي، که یې ښوونځۍ پرېښودي نویابه یوازي وي اوله ژونده به ناامیده وي. نفس تنگه به شي، کله چې له ژونده نفس تنگې شوه، بیاخوهرڅه کولای شي، یابه ځان وژنه کوي او یابه هم له ډیرو چور توافکرونوڅه لیونی شي. په همدې دلیل مدیرې نه غوښتل چې پاڼه لدې رازو خبره کړي او یادي هم خبره شي ترهغه پوري ترڅو یې مجرم ته سزانه وي ورکړي. وروسته که بیا خبره هم شي پروانه کوي. زړه خوبه یې باندي خوشحاله شي. او خپل بوج کوم چې یې پر زړه پروت دي هغه خوبه یې یوڅه ورباندي سپک شي.

اووم خپرکی

پانې چې کله دښوونکی اصف لیک په کتابچه کې والیدی نو دکتابوپه بسته کې یې واچوي او یوه لحظه یې هم بسته له ځانه نه جلا کوله، پدې بیریدله چې داسې نه وي دبل چالاس ته ورسېږي اوددوي له رازه خبر شي. درخصتۍ وخت یې شواوټول زده کوونکي خپلو کوروته ولاړل. پانه هم کورته راغله. دابه چې کله کورته راتله نوموربه یې ورته په ترموز کې چاي مخکې له مخکې برابرې کړي وې چې کیدای شي په ښوونځۍ کې سترې شوې وې، اوچاي ستر یا اوذيله توب ورکوي.

دې به ترڅه مخکې چاي څښلې او وروسته به یې ډوډۍ خوړله بیا به دیوساعت لپاره بیده شوه. نن چې کله راغله ترهرڅه له مخه یې دښوونکی اصف لیک له بستې راوايستی او په ویلويې شروع وکړه. کله چې یې لیک ترپایه ولوستي حیرانه پاته شوه او هیڅ یې دازره ته نه لویدل چې ښوونکی اصف دي له دې سره مینه لري. په ښوونکي اصف یې ډیره خواښه شوه چې څنگه یې دادومره وخت ماته نشوای ویلاي. بل به دې ځاي ته حیرانه پاته وه، چې زه وگوره اوښوونکي اصف. زما عمر اودښوونکي اصف عمر. اودی څنگه لماسره اوس دهرڅه سریر ه مینه کوی. زماخوداگمان وچې زما سره به هیڅوک هم واده نه کوي، ځکه چې زما عزت له خاورو سره خاورې شو، ټول عالم راباندې خبردی. پرماخو تورداغ لیگیدلې دي. چې زه ژوندې یم دټولوبه په

جرم او جنا

ياديم اوزماله کيسې به خبروي. دلبر ساعت لپاره د فکر په دنيا کې ورکه شوه. حيرانه حيرانه وه چې داڅنگه نابله خبره اوناډيره کيسه سره مخ شوم. داپه خپلوفکرو کې ورکه وه چې خوب دنيا ورباندي غلبه کړي وه. کله چې راکښينسته موريې سر ته ولاړه وه اوډوډۍ دخوړلولپاره يې راکښينول. داهم ډوډۍ ته راکښتله لاسونه يې پريمنځل اوپرډوډۍ يې شروع وکړه. ډوډۍ هم چندانې خوندنه ورکاوي، يوقسم ته چورتي واوداهم دې ته حيرانه وچې ولي نن داسي چورتي يم؟ اوولي داسي شوم؟ خوبير ته به يې داويل چې کيدای شي دادښوونکی اصف په ليک کې داثاثيرات وي، بيا به ورته په فکر کې ډير سوالونه پيدا شول اوپه خپله به يې ځوابول.

بيا يې په زړه کې دارمان ورته ودریدی چې کاشکی خوله ماسره ظلم نه وای شوي. خپل دپيغلتوب امانت به می ترهغه پوري پاک ساتلي وای ترڅو مي واده وای. اوپر هغوانجونوبه يې زرافرينونه ويل، کومو چې په امانت کې خيانت نه وي کړي. اوخپل لاسونه يې خدای (ج) ته پورته کړل چې نوري انجوني زما په رقم مه کوي. ته دټولوانجونوارمانونه مه نيمگړي کوي.

ټولي انجوني دپلار له کوره په عزت او شرافت ترخاوندتر کوره ورسوي. اوله هغه ظالمانوسره کوم چې لماره يې داوحشی عمل کړي دي، دهغوي له خویندوسره دي دغسي وکړي. ترڅو هغوي زما دردا حساس کړي، زما غم اواندينښه احساس کړي، اوزما غوندي يوازيتوب احساس کړي، له ژونده دبیزاره کيدلو او دمرگ د غوښتلو هره ورځ اوهره شپه لکه زه چې يې غواړم دوي يې هم وغواړي. خوبير ته به ورته دا نامناسبه ښکاره شوه چې ماله خدایه (ج) څه وغوښتل، اوڅه بدراشه وويل شول، خویندي يې نو څه گناه کړي ده، پدې کې يې خویندي څه ملامتي دي. بيا به يې بيرته ويل چې له

جرم او جنا

خويندوسره يې څه مکوی خدايه (ج)، دوي ظالمانوته سخته سزاوړ کړی. بيا به يې ځان ته پام شو چې زه په څه اخته يم او دا څنگه نن راته بيا هر څه له سره ياد شول. بيا به يې د ښوونکي اصف ليک ته ورپام شول چې داهر څه د ښوونکي اصف ليک راته ياد کړل، او دده د ليک له وجې دغه حالت ته ورسيدم. بيرته به يې خپل زړه ته ډاډور کړ چې نور نو د چورت وهلو او فکر کولو وخت ندي، اونه په ښه راته خوړل کيږي، راشه اصلي موضوع ته چې د ښوونکي اصف راغلي ليک ته څنگه ځواب ورکړم. د ډير چورت وهلو وروسته يې په کتابچه کې ښوونکي اصف ته داسي والیکل.

مهربان او د قدر وړ ښوونکي صاحب!

السلام عليكم ورحمت الله وبركاته!

ډير پوهان وايي چې مهمه وظيفه چې دانسانانو لپاره اجرا کيږي او اجرا کوي يې هغه يو ډاکټر اجرا کولاي شي. ځکه دخلکو ژوند لومړی خداي (ج) او بيا دغه ډاکټر دی چې له مرگه يې راگرځوي. هر چاته د ښه صحت او خوشحاله ژوند د تيرولو توصيه کوي. خو زما بيا دا يقين، باور او نظردی چې دانسان لپاره چې مهمه وظيفه اجرا کوي هغه بل څوک نه بلکې يو ښوونکي دی. ځکه ډاکټر جسماني کارونه اجرا کوي او ښوونکي معنوي کارونه. ستاله هر څه کولو څخه قربان.

تاخوله ماسره پرته د يو ښوونکي په ځير څه ديونښه دوست په حيث چلند راسره کړي دی. زه ستا احسانمنده يم تر هغه وخته پوري تر څومې په بدن کې ساه چليږي. ستاله دومره انتظار ايستلو څخه قربان چې تازما په مينه کې دومره وخت يوازي تير کړي او ماته دي په خپل زړه کې تراوسه پوري ځاي ساتلي دي. زه خود مينې په نوم هم نه پوهيږم چې څنگه يې ترجمه کړم او څنگه کيږي، خود دومره مي په

جرم او جنا

داستانوکې، کيسوکې، له مور او پلاره اوله خپلو همصنفيانو څخه دا اوريدلي دي چې مينه اسانه نده، نه يې هر څوک کولای شي. يوه لحظه يې تر کال اوږده وي پر هغو کوم چې رښتني مټيان وي. تاماته صحی لار راښودلې ده، ماله تاخه هر څه زده کړي دي. تابه چې ماته کوم وخت يو څه رازده کول پرته د درس ويلو څخه، لکه خبرې، ښه رويه له چاسره کول، ښه کول له همساينگانوسره، دمور او پلار عزت کول او دهر چا دعا اخيستل. دا ځکه چې دعا د جنت هواده، دهغه چالپاره چې د زړه له صدقه ورته کيږي. مابه داهر څه په خپل ذهين کې ساتل او تر اوسه مي ندي هير کړي اونه دهيريدودي.

ځکه ستاهره خبره ماته د سرو زرو څخه هم ډير اهميت درلود. تاجې څه ويلي دي هغسي هم شوي دي. تابه چې ماته کوم ورځ يوبښه خبره راوښوده مابه هغه ماښام له خپل مور او پلاره سره شريکول چې مانن له ښوونکي صاحب څه دا خبره زده کړي ده، هغوي به ډير خوشحاله شول چې مابه ورته داستا خبرې کولای اوستا څخه به هم ډير خوشحاله شول. که څه هم زما مور او پلار دواړه بيسواده دي خودښه فکر خاوندان دي، اوزما په باب کې يې له هيڅ شي څخه ځان ندي سپمولي.

ماته يې دا ولا ډيوره حق را کړي دی، خداي (ج) دی زما په حق دوي نه نيسي، خوزه به يې هيڅ کله هم ددوي حق پر ځاي نکړم. په هغه ورځ کوم چې زه په روغتون کې وم زه په خپل غم اخته وم اوله خدايه (ج) می هره لحظه مرگ غوښتی، خوزما مور او پلار دواړو چې زه يې په زړه پوهيدم بيا هم دوي زماله وجې څه نه ويل اوزه يې غم او ژراته نه پريښودم. تسلی به يې را کول چې هر څه به سم شي مجرمين به سزاووني، خومابه په هغه وخت کې هم له دوي سره گستاخی کوله چې زه يې نواوس سزا څه کوم، زما اينده يې راخبرابه کړه زه يې په

جڙم او جڙا

دنيا کي بدنانه کړم، پرمايي تورداغ ولگوي. ايا دهغوي دسزايه ورکولو سره به زماينده بيرته سمه شي اوزما بدناني به دټولوهيره شي؟ ايا زماڅه به داتورداغ کوم چې په ماوس ليگدلي دي داليروي شي؟ وبخښه ښوونکی صاحب! که څه هم چې دا خبرې دليکلونه دي خومادرته ځکه نوشته کړي چې زه دهغوي يواځنی ارمان، ارزو، هيله او قوت يم. زه پردوي ډيره گرانه يم، ستاهم دوعاگوپه دي، پدې خاطر چې ته له ماسره هميشه ښه کوي، او دهغوي تاته هميشه دښه ژوندغوښتونکي دي. خوهغوي اوس لدې رازنه خبروم اونه زه اوس دستي واده درسره کوم. ماخوداسي گڼله چې زماپه نصيب کې به نور هيڅکله واده کول نه وي، خودهغه سربيره چې ته په ما خبرهم وې، تاراته دواده کولوپیشنهاد وکړ. زه پدغه لاهم ډيردرڅخه خوشحاله شوم اوماته دې نوی ژوندراوبخښې چې زه خپل نفس ته داوويل شم چې داسي څوک شته چې زما سره واده کوي. داته يې چې زه دي دخپل ژوند همسفره وگڼلم،

اوزه دي ددې لپاره انتخاب کړم ترڅو ستادژوند يوه برخه شم. ترتيبه زه بل داسي وفاداره، دلورفکر خاوند، دښه استعداد خاوند، او غم شريکه چېرې پيدا کړم. الله (ج) خوله ازله هرڅه پوره درکړي دي، اودهېڅ شي کمی درکې نشته. ستاپه رقم خلک خو پردې دنيا ډير لږ. او هغه هم يو څوک څوک وي، چې دهغوو کموله جملې څخه يوته يې. خبرې راڅه اوږدېرې اصلي موضوع ته به راشم. محترم ښوونکی صاحب!

ماخودا تصمیم تراوسه پوري ندی نيولی چې زه به دستی واده کوم. ماداپريکړه له ځان سره کړي ده، ترڅومی ښوونځی نه وي خلاص کړي واده نه کوم. او خپله اينده دالله (ج) په توکل اوملگرتياسره په خپله سموم. زه غواړم چې ځان تريوځايه ورسوم

جرم او جنا

اوله ځانه يومسلکې جوړه کړم، ترڅو وکولاي شم دې ټولنې ته خدمت وکړم. هره رشته مي خوښه ده که هرې رشتې ته کاميابه شوم انشاءالله سرته به يې ورسوم. خوزماچې ډيره خوښه ده هغه ډاکټرې ده او که خدای (ج) ورته کاميابه کړم خوبه شه يې. داربنسته مي ځکه خوښيږي چې عموماگوم څوک چې پدغه رسته کې کارکوي، هغه ټوله دصبر خاوندان اوپه زړه کې ترحم لري.

پر مريض مهربانه وي اود مريض لپاره لکه نوکر چې يې وي، ترهغه يې خدمت کوي ترڅو چې دښه صحت خاوند شي. د مريضانوپه مقابل کې له ښه رويه څخه ډيره استفاده کوي. تل پدې هيڅه کې وي چې د مريض زړه ځان ته را جذب کړي، هرڅه د مريض په ژبه اود مريض په خوښې سره کوي. نوزماهم ځکه داربنسته خوښه ده. زه خو ډير کونښن کوم ترڅو ددې رښتې ارمان پوره کړم. کچيري مي داهيله پوره نشوه بياهم نه نااميده کيږم، بياکه هر رښته وه هغه پسي تعقيبوم اوسرته يې رسوم. زه دومره ژر دواډه کولونيت نلرم، اوتاته هم داوډه نشم درکولاي ترهغه پوري څوچې زه خپل مقصده نه يم رسيدلې. خودومره ويلاي شم چې ستاپه شان بختور خاوندبه ديوي بختورې ښځې په نصيب وي. ته رښتياچې دانسان په ښه ملايکه يې.

په تافخر کيږي، اوته دفخر کولولايق يې. ته چې زما خاوند شي زه به نورڅه وغواړم. زه درسره واده کوم اوستاسره په واده کولوراضی يم. خو هغه وخت چې زه خپل تحصيل بشپړ کړم. ته به دازمايوه خبره مني. چې دا کار به زما وستاپه منځ کې وي بل به هيڅوک نه باندي خبروي. دابه يورازوي زما وستاپه منځ کې. يوازي اويوازي به زه اوته ځني خبريو. ترهغه وخته پوري چې زما وستا واده کيږي. نوردي وخت نه نيسم هميشه خوشحاله، صحت مند، سرلوړي اود ژوندپه

جرم او جزا

ټولو چارو کې کامیابه واوسی. اوددې بیت په لیکلوسره دي په خدای (ج) سپارم.

عزت الله (ج) درکړي قدردان یې ترهر چا _ جنتی اوسې معلمه
مهربان یې پرهر چا
تشکر استادعاگویه اوستازده کوونکې پاڼه.

بیایې لیک په یوپاکټ کې واچوی په کتابچه کې یې وساتې. کله چې یې لیک په کتابچه کې واچوي نو دافکرو رته پیداشو، چې څومره ډیرې خبرې مې کې والیکلې، دومره اوږد تفصیل ته خو حجت نه و، کاشکې یو کوچنی لیک بیرته ورته والیکم. خو بیرته یې ارادې ته تغیر ورکړ چې څه اوږد تفصیل سحي دي، ځکه چې یو خوبه دي له انتظار ایستلو خلاص شي او هم به له هر څه خبر شي. اوبل زه به خپل درسونه ښه په بیغمې سره سرته ورسوم. خو بیرته یې لیک پر خپل حال پرېښودي. کله چې سهار شو او ښوونځی ته راغله، نو ښوونکی اصف ته یې لیک په داسې حال کې ورکړ چې هغه یې کورنۍ کارامضاء کوی. هغه هم دپانې لیک له زده کوونکو څخه پټ کړ او له ځان سره یې وساتې.

دپانې لیک ته ډیر په تشویش و، چې څه به یې راته لیکلي وی. دا چورت به وروالویدی چې ایاداسي خوبه یې نه وي راته لیکلي چې ته مې دپلار په ځای وې، ماداگمان نه کاوې چې ته به ماته په داسې بدنظرو گوري؟

ته خوزموږ ښوونکی یې او ښوونکی نه باید داسې څه په خپل ذهن کې ولري؟ ته خوزموږ لارښودوې، او تا باید ماته په داسې نظر نه وای کتلې. اونه باید تا ماته داسې څه ویلي وای؟

جرم او جنا

که نوره وای تاخوبه زما عمر له خپل عمر سره پرتله کړي وای؟ په یوه ساعت کې ورته زر رڼمه چور تونه ور لويدل. اودی غریب به یې یوې اوبلي خواته دوري دوري کوی.

بیایې له ځان سره دافکرو کړ چې پانه نن خوابدې معلومیده. حتماً یې دغسي راته لیکلي دي. کچېري دغسي یې راته لیکلي و، بیابه زه هم ددې دمنې اوددې ښوونځۍ سره خدای په امانی دتل لپاره وکړم. دابوونځۍ دي وي اوپانه. ماته نور دابوونځۍ دوزخ ده. زه به بیادپانې مخ په ټول ژوندونه وینم. ترهغو پوري مایوسه و ترڅو چې کورته راغی.

کله چې کورته راغی له څانگه سره یې سترې مسې لانه وه کړي چې له جیبه یې لیک راوايستی اودلیک په ویلوبوخت شو. دپخوا په رقم بیادلیک په ویلوسره په لرزه شو او رپریددی لکه د عمر و سپن ږیری چې وی، یالکه چا چې خپله حوصله له لاسه ورکړي وي او ږیر خواشني وي.

هیڅ یې ځان نشوای قابو کولای. خولیک یې په ویلو ویلو ترپایه ورسوی. کله چې یې لیک ترپایه خلاص کړ، نو نیرې و چې له ږیرې خوشحالی څخه یې زړه دریدلای وای. دایې له ځان سره ویل چې ماڅه گمان کوي او پینښ څه شول. څومره ښایسته الفاظ یې راته لیکي دي. رښتیا هم چې دیومین لپاره له ملغلرو اوسرو زرو څخه دخپلې معشوقې لیک بار زښته وي.

له پانې څخه ږیر خوشحاله شو، چې دده دومره صفت یې کړي و، چې په لیک کې یې دا ورته لیکي و چې ترتابه بل بختور چیري وي. اوته به دیوې بختورې ښځې په نصیب کيږي. داپه دي مانا چې واده راسره کوي اوزه یې خوښ کړي اوقبول کړي یم. خو هغه وخت چې دا خپل درسونه سرته ورسوي.

جرم او جنا

په هغه ساعت ښوونکی اصف نه ویو پاچا و او پاچاهی یې کول. په ځمکه نه ځای دی له ډیرې خوشحالی څخه.

له ځان سره داوویل چې زه خوترمرگه پوري انتظار ورته کولای شم. بس ما هم لدې څخه دغه توقع درلوده. دغه ماته کفایت کوي چې زه فقط ددې خوښ شوي يم نور فرق نه کوي که ډیره موده ووتنه کې. غوښتل یې چې یوبل لیک ورته والیکي خویایي خوښه نه شوه، چې څه اوس خو خبره ټوله سره خلاصه شوه نور نولیکونو ته ضرورت نشته.

دا کیسه یې ځانگې ته وکړه چې پانې خوزماسره په واده کولوراضی ده.

ځانگې خومخامخ ورباندي خوشحاله شوه. په زړه کې یې ډیره خوابده وه. ځکه دیوې ښځې هم بن (بله میرمن) نه خوښیږي. مړه یې کړه څه نه وایې خو چې دبل واده دکولو ورته ووايې ځان وژني. خو ځانگه ځکه ددوي په واده کولو خوشحاله وه چې دې اولادنه درلود. او دښوونکي اصف او پانې په واده کولو خوشحاله اوراضی وه.

هلته یې له ځان سره داتصمیم ونيوی چې له واده وروسته به له پانې سره دیوې ښې ملگرې په حیث ژوند تیروي. جنگونه، چنجالونه، دعوي اوبیځایه غالمغال به نه ورسره کوی.

اتم خپرکی

دپانې له ښوونځي څخه د فراغت وروستی کال و، د امتحانو وخت
يې ورځ په ورځ رانیږدي کیدی. دې اوددې
ټولو همصنفیانو د کانکور لپاره ښه آماده گی نیوله وه. اوهرې یوې به
یو بل ته دا ویل چې که خدای (ج) راسره مل واوښمې مې پوره وي زه طب
انتخابوم. بلې به ویل چې زمانه جینرې خوښه ده بلې به ویل زما حقوق
خوښ دی، بلې به ویل چې زما ډیرې پیسې خوښې دي غواړم
اقتصاد ووايم. ډول ډول مسلکونه هرې یوې دځان لپاره مخکې
ترکانکوره خوښ کړي و. خو بعضو انجونو به دا ویل چې زما لپاره
دغومره درسونه کافي دي، چې له مکتبه فارغه شم دسټي واده
کوم، داځکه چې یو خوله درسونو څخه سترې یواو بل دکورنۍ له
خوادلوړ وزده کړولپاره اجازه نشته راته. خوپانې څه نه ویل چې
زما دغه رښته خوښه ده، ترڅو ناز وپوښتنه ځني وکړه چې ته ولي څه نه
وايي ستاکوم مسلک ته زړه دي؟

پانې ورته وویل:

زه خومخکې له مخکې پیشگويې نشم کولای. څو مسلکه انتخابوم
هره یوه ته چې کامیابه شم هغه وایم. دافرق نه راکوي چې حتماً دې
انجینرې یا طب وي. هرې رشتې ته چې مې نمرې پوره وي هغه رشته
وايم.

ناز و ورته وویل:

جرم او جنا

چې داسي ده زه به هم ستا په خیر خواتنخابه وکړم.
 _ هوداسي نه وي چې یوانتخاب وکړي، اوهغه ته دي نمرې کمې
 وي. ډیر مسلکونه انتخاب کړه، یونه یوبه سره ورسپړي.
 _ ښه شو چې راته ودي ویل. کني ماخو یومسلک انتخابوی.
 دازموینې وخت راغي او ټولوشاگردانو ازموینه ورکړه. کله چې
 داطلاع نامووخت شو، نو دپخواپه شان پاڼه اول نمره اونا زودوهم نمره
 شوه. دوي دواړې پدي ډیرې خوشحالي وې چې اول نمره اودوهم نمره
 ددولسم صنف ډیر امتیازیات لري او ډیر امتیازونه ورته ورکول کیږي.
 په خارجی بورسونو کې.

کله چې یې دوي ته پارچې ورکولي، دوي پریرده ټول
 ښوونکي، مدیرې اوسرمعلمې دوي ته مبارکی او په یوپاکټ کې څه
 نقده پیسې ورکړي ترڅو نور زده کوونکي ښه تشویق او په
 خپلودرسونو کې کونښن وکړي ترڅو ښه نمرې یوسي.

پانې چې کله خپله پارچه کورته راوړه، هلته یې
 مور او پلار ډیر خوشحاله شول. پلاریې مخکې لا وعده ورکړي وه، چې
 که په دوولسم صنف کې هم اول نمره شوه، نو خپلې نازولې لور ته به یوه
 دسروزروانگوشتری اخلي. پانې هم دستي پر خپل پلار ډیری وکړ چې
 زه خوپه دوولسم صنف کې اول نمره شوم. تاجې کومه وعده راسره
 کړي وه په یاد به دي وی پلاره؟

_ هولورې! په وعده خوزه ولاړ یم اوهغه وعده پرځای کوم.

_ رښتیا پلاره! دسروزروانگوشتری راته راوړې؟

_ هولورې! همدانن او همداوس یې درته راوړم. پلاریې له ځایه
 را ولاړ شواوله بازاره یې یوه دانه دسروزروانگوشتری چې په مایین کې
 یې یو ښایسته پیروژيې غمی وپه څلور زره افغانۍ خپلې نازولې لور ته
 واخیسته او ورته رایې وړله او ورته وویل:

جرم او جنا

دغه ده لوري! داستاد اول نمره گۍ انعام.
پانې هم له پلاره انگوشتري واخيسته اود پير خوشحالي احساس
يې کاوه، مننه يې ځني وکړه.

په دغه ماښام ښوونکي اصف هم ددوي کره راغی، يو غټ گل چې
دمبار کی پيغام هم باندی ليکل شوی و، پانې ته يې ورکړ، او په خوله يې
هم مبارکی ورکړه. اوددي سربيره يې دکانکور په امتحانوکې هم
برياوي وغوښتي.

پانې هم گل ځني واخيستی اومنه يې ځني وکړه.
وروسته يې دکانکور په باره کې معلومات ورکړل، چې ته بايد له
لسم صنف څه تر دوولسم صنفه پوري ټول کتابونه مطالع کړي، دا ځکه
چې دکانکور په امتحان کې ددغه درو صنفو پير سوالونه راځي، داهم په
يادولره چې په کانکور کې خور شتې انتخاب کړي، کيدای شي يوې ته
نه يوې ته کاميابه شي. کچېري تايوه رشته انتخاب کړه، اودهغې
رشتې لپاره دي پوره نمرې نه يووړي، نوبيا بله رشته نشي ويلاي کوم
چې تانه وي انتخاب کړي، انتخاب بايد د پيرو شماروو کړي. پانې هم
ورسره خوښه کړه چې حتماً به دغسي کوم. بس هر څنگه چې ته راته
وايي هغسي کوم.

ته په ژوند کې هر څه کولاي شي. اوته ددرس ويلوارمان لري، ته
به حتماً خپل مقصد ته رسېږي. ته پيره لايقه، هوښياره اودښه
فکر خاونده يې. اوبل زه هم هره همکاري درسره کوم. دپيسو غم چې
ونکړي. اوما ستاد پيسو بندوبست کړي دي. له کوره اوله خپل
پلار او مور څخه هم بيغمه اوسه، ځکه زه يم اوددوي پير خيال ساتم.

دښوونکي اصف خبرو پاڼه دې ته وهڅول چې رښتيا په ژوند کې
بايد هر انسان خپل ځان يوځای ته ورسوي، خپله اينده پخپله روښانه

جرم او جنا

کړي. د ښوونکي اصف هر ه خبره يې منله، اوداد دې يقين و چې زمالپاره هرڅه کولای شي.

ځکه هغه له پخوا څخه ورته يو منل شوي شخصيت و. بل پدي بيابځي باورې شوه چې ښوونکي اصف يې کيدای شي دراتلونکي ژونديو خوږ ملکري جوړشي، او هغه خپله غواړي چې په مالور تحصيلات وکړي نور نوزه څه غواړم. زه بايد خاص او خاص توجو خپل ودرسونو ته وکړم.

ښوونکي اصف به موراوپلار ته هم ويل، چې پر خپلې لور ټينگار وکړي چې خپل عالي تحصيلاتو ته زياته متوجې شي. هغوي به هم د ښوونکي اصف خبره پر ځمکه نه غور ځول. دا ځکه چې هغوي په دې پوهيدل چې يوازي ښوونکي اصف دی، چې له پانې سره همکاري کولای شي. اودهغې دنبه ژوند غوښتونکی دی. اودی پدې هم پوهيږي چې پانه يو ځای ته ځان رسولای شي. نوبه يې ځکه پانې ته ډير ډيرويل چې تاته چې ښوونکي اصف هرڅه وايي هغه منه.

پانې به تسلي وړ کوله چې زه هم هغه کوم، چې ښوونکي اصف راته وايي. اودده هرې خبرې ته ډير ارزښت وړ کوم. له هغه پرته تراوسه چاراسره دومره مرسته نده کړی. په اوس وخت کې دمرسته کولو څوک پاته دي، چې له چاسره مرسته يافتو يوه نيکه مشهوره وړکړي، داسي هيڅوک نشته. تاسي بيغمه اوسي زه هم هغه څه کوم چې د ښوونکي اصف راته خوښه وي.

له نيکه مرغه چې يوه مياشت لانه وه تيره شوي، چې رياست معارف ته له استراليا څخه د پنځوزده کوونکو لپاره بورسونه راغلي و، دري دهلکانو لپاره اودوه دانجونو لپاره. مختلفي رشتې پکښې وې، لکه انجينري، طب، اقتصاد، اداره، کمپيوټر ساينس او حقوق. اوددغو بورسو انتخاب خپله د شاگردانو په خوښه و.

جرم او جنا

کله چې ښوونکی اصف لدې بورسونو خبرشو، ډیر خوشحاله شواوبل یې دپانې اونا زولپاره دایوطلايي چانس وگڼي. اوددوي ددواړودغه رشتې خوښې وې. دسټي دپانې کورته راغی له هغې سره یې مشهوره وکړه چې په دابورس کې ولاړه شي، ځکه داخوتر کانکور لارښه چانس دي. زما درته دابورس خوښ دی.

پاڼه خودښوونکی اصف په هرې خبرې باور درلود، ورته وویل: خومره ليري ځای دی؟ اوخومره ډیر وخت؟ ايا زه به ددومره ليري مسافری طاقت ولرم؟

_ ولي يې نه لري. ته خو پرته له هغه هم مسافره کيدې، څه نيردي مسافره اوڅه ليري.

_ زماخودهغه ځای ژبه نده زده.

_ ژبه خواسانه ده، دسټی دي زده کيږي. ته خوپه انگریزی لږ لږ پوهیږی. اوانگریزی خویین المللی ژبه ده، هرچېری کولاي شي چې خپل مشکل په رفع کړي. څوک چې په یوه هیواد کې اوسیږی، هغه ډیر ژر ددهغه ځای ژبه زده کولاي شي. په شپږ میاشتې کې دي ټول مشکلات حل کيږي.

_ زه څه نشم کې ویلای. چې ته وایي نوییاخوسحي ده. مخ یې موراوپلارته ورواړوي، چې ستاسوڅنگه راسره خوښه ده چې زه ولاړه شم؟

موراوپلاريې دواړو ورته وویل:

مونږ به څه ووايو. اوتاته خوموويلي و، چې که ښوونکی اصف هرڅه درته ووايي هغسي کوه. مونږ پدې کې هيڅ نشوويلاي. زموراخييار ټول دښوونکی اصف په لاس دي. هغه پوهیږی او کاریږي. بياښوونکی اصف پانې ته وویل:

جرم او جنا

دایوطلائی چانس دی، اوتاغوندى لایقوزده کوونکولپاره دی، که ته نه ولاړې بیاستا پرځای بله یوه استوې. داسې چانسونه ډیر لږ پیدا کیږي.

پانې ورته وویل:

چې دمور او پلار اوستا راسره خوښه وي، بیاخوزه څه نه وایم. ځمه توکل پر خدای (ج).

— وارمه خطاکوه. ډیر ژر به دهغه ځای قدر درته معلوم شي. زه به نواوس نازوته ورشم اود هغې کورنۍ به لدې راغلی بورس څخه خبره کړم.

دناز وکړه راغی اودنازوله کورنۍ سره یې دا خبره شریکه کړه، چې داسې یوطلائی چانس راغلی دی، کچیري تاسو نازوته اجازه ددې چانس لپاره ورکړي چې خپل لوړ تحصیلات په خارج کې وکړئ؟ هغوي هم لومړی وار خطاوه چې دادومره لیرې ځای، دومره اوږده مسافری. دا اختیار یې نازوته پرېښودی چې نازوپوه شه اوکاريې. کچیري ددومره لیرې مسافرې توان لري. موږ څه نشو کې ویلای.

ناز وورته وویل:

زه څه نه شم ویلای، دا خوښوونکی اصف ته معلومېږي. ځکه هغه ډیر وخت ښوونکی دی، او ډیر زده کوونکي یې روزلي دي. نو دا که طلائی چانس نه وای بیاخودی په ما پسې نه راتلې. چې دده راسره خوښه ده بیا نو ځم زما هم توکل پر خدای (ج).

دناز وکورنۍ پر ښوونکي اصف ډیر اعتبار درلود، دهغه اعتبار اودنازود خوښي په خاطر یې اجازه ورته ورکړه.

ښوونکي اصف پدې ډیر خوشحاله شو، چې پانې اونا زود و اوږد چانس له لاسه ورنکړ، ځکه ډیر زده کوونکي دلیري ځای

جرم او جنا

مسافري نشي کولاي، بل دوي چې سره يوځاي وي په غره کې به لاخوشحاله وي. له هغه ځايه دستي راغی دمعارف رياست ته او هغو ته يې پاڼه اوناو ورومعرفی کړه. رياست معارف هم فورمې ورکړې چې دابه خانه پوري کوي، هم به خپل شپږ دانې عکسونه او د تذکرې فوتو کاپياني له دغه ډکوفور موسره راوړي.

ښوونکی اصف درياست معارف دقانون پراساس، ددوي ټولي فورمې ورډکې کړي، او هم يې ددوي د تذکرو فوتو کاپياني راوړي. هلته يې ددوي ټول کار خلاص کړ، او ددوي تر خبره پوري معاطله شو. کله چې دمعارف له خوا ورته خبر ورکړل شو، چې صبابه ټول زده کوونکي مرکز ته ځي او هلته د دريو مياشتو لپاره کورسونه ورته ويل کيږي. کچېري کوم زده کوونکی هلته ناکامه شو، بيا هغه نشي کولاي چې پدې بورس کې کوم چې ورته انتخاب شوي برخه واخلي. دپاڼې اوناو اخيره شپه وه په خپل کور کې. سهار يې نو حرکت کوي.

دپاڼې مور ډيره وار خطا پدې وه چې لور به به يې په هغه پردي ملک کې څنگه گذاره وکړي. داپه دې هم بيريدنه چې هسي نه وي لوريې هلته ورکه شي اوبيا يې په ټول عمر ديدور سره ونشي. خو پاڼه پدې پوهيده او خپلې مور ته يې ډيره دلاسا يې ورکوله چې زه نه ورکيږم. زه خو يوازې نه يم نازوراسره ده. اودري نور هلکان دي. اوته خو پر ښوونکي اصف پوره باور لري. ايا هغه ماداسي ځای ته ليږي چې زه هلته ورکه شم؟ خو هيڅ وخت داسي نشي راسره کولاي. دهغه سره زما غم دی.

او هغه زما دراتلونکي دلانښه کيدوپه خاطر داهرڅه کوي. زما زړه هم نه غواړي چې ولاړه شمه اولتاسوڅخه ليږه په پردي ملک کې ژوند وکړم. هلته خودرسونه وایم. ښه دي چې خدمت وکړم. که نور نه

جرم او جنا

وي ددې وطن حق چې ديو مور حق لري. لږ تر لږه هغه پرځای کړم. ته وارمه خطاکوه، چې ښوونکی اصف راته وايي نوبيازه هم دهغه خبره پرځمکه نشم غورځولای. هغه ماته دا قناعت راکړي، چې هلته به ډیره خوشحاله يې، دهغه ځای ډیر ښه خلک دي، حکومت يې حکومت دي، دهیچا حقوق تر پښو نه لاندې کېږي. په هغو ځایو کې دنارینه اوبښځې حقوق سره برابر وي. په زرهاوونښځې شته چې هلته یوازې ژوند کوي. هیڅوک یې مخته نشي دریدلای. مورې ته ولي دافکر کوي؟ هلته خو حکومت شته، عدالت شته، داسي ځای خوندي هغه چې نه پوښتنه شته اونه به دچاپروالي، نه به دچاخواو رباندې بدیږي.

مورې! هلته پوښتنه شته، انصاف او عدالت شته، بیانویه ماڅه کېږي. ته هیڅ مه خفه کېږي.

مورکې! ته هم دعاوي کوه چې خدای (ج) مو وطن راجوړ کړي. لکه نن چې زه له خپل گران هیواده څم پردي ملک ته په تحصیل پسي، دغسي دي خدای (ج) هغه ورځ راولي چې دنور و ملکونو څخه زده کوونکي د تحصیل لپاره دلته راشي.

لکه دانور ملکونه چې په پښو ولاړ دي زموږ وطن هم پر خپلو پښو ودریږي.

اودهر چا حق کې معلوم وي، اوله هیچا سره ظلم اوستم ونشي. دهغې ورځې په ارمان یم، زما مورجانې! ته بیغمه اوسه، داسي بیغمه اوسه لکه ستا په څنگ کې چې یم. ته فقط دعاوي راته کوه. ستادعا خدای (ج) قبلوی، اوزه به خپل مقصد ته ورسیرم، ترڅو خپل مظلوم او بیچاره ولس ته په صادقانه توگه خدمت وکړم.

پانې اومور یې ترسهار داشپه په وینښه تیره کړه. مور غریبې یې فقط ددې سترگو ته کتل چې بیابه یې وویښم که یا. کله چې ساعت اته

جرم او جنا

بجې شوي نو ښوونکی اصف يې کور ته راغی. وروسته له هغه څخه يې
پاڼه اونا زودواړې ریاست معارف ته راوستلې.

نهم خپرکی

ښوونکی اصف پاڼه اوناوچې کله ریاست معارف ته راغلل، هلته نوورته هغه دري ښوونکي هلکان کوم چې ددغه بورس لپار انتخاب شوي ول، په انتظار ورته ناست ول فقط دوي ته معطل ول، کله چې ټول سره یوځای شول او ټولو خدای په امانی سره وکړ، مخ دمرکز په خوا وروان شول.

په لاره کې لومړي هلکانو خپل ځانونه ورته معرفي کړل، هریوه خپل نوم ورته وښود. یونظرو بل محمد جان اودریم ثناء الله نومیدی. پاڼې اوناوهم خپل نومونه او ځانونه ورته معرفي کړل.

کله چې مرکز ته راوړسیدل، هلته بیا ټول زده کوونکي چې دافغانستان داتوولایتونو څخه راغونډ شوي و، یوځای شول. ټول جمله زده کوونکي څلویښت نفره شول، دیرش هلکان اولس انجونې وې. هلته ټولو زده کوونکو ته په مرکز کې داوویل شول چې موږ تاسو ته دري میاشتي درسونه وایو، هغه پدې خاطر چې تاسي دهغه ځای له ژبې اودرسونو سره بلد شي.

وروسته له دریو میاشتو له تاسو څخه ازموینه اخیستل کیږي. کوم څوک که په ازموینه کې ناکامه شو، هغه به ددې چانسو څخه محروم کیږي، اونشي کولای چې ولاړ شي. داپدې خاطر اوس لاتاسي خبرو چې تاسي دلته ډیر زیات کوښښ وکړي ترڅو ښه نمرې یوسي او کامیابه شي.

جرم او جنا

زده کوونکو ورسره ومنل، یوبل سره ویل کچیري ناکامه شویباخونشوتللاي. دابنه وشوچې مخکې تر مخکې خبرشو. اوس باید پیره وجود رسونوته وکړي. همدوجه وه چې ټولوسهاراومانام دومره کونښن کوي چې حدیې نه و.

کله چې دري میاشتي پوره شوي، ددوي ټولوازمینه شروع شوه. کله چې یې نتیجه معلومه شوه یوشاگردهم نه و ناکامه شوي. هر شاگر دخپله فیصدی پوره کړي وه.

پاڼه اونا زودواړو طب متوسط ته پوره نمرې وړي وې. ثناء الله

انجینری ته، محمد جان اونظر جان اقتصاد ته کامیاب شول.

پاته هغه نور زده کوونکي مختلفو رشتوته لکه، انجینری، کمپیوټر ساینس، اقتصاد، اداره (منیجمنټ) او طب متوسطه ته کامیابه شوي ول. ټولو خدای (ج) ته شکرونه ایستل چې یوهم ناکامه نه شو.

دغو څلویښتوزده کوونکویوه هفته لابله په مرکز کې تیره کړه. ددوي لپاره یې پاسپورټونه او ویزې اخیستلي.

کله چې یې ټول کارونه هلته په مرکز کې خلاص شول، نوله هوا یې میدان څخه یې حرکت وکړ. لومړې دوبي ته راغلل بیاله دوبي څخه په بل جهاز (طیاره) کې سپاره شول او استرالیاته ولاړل.

ټول زده کوونکو یې داسترالیاپه مرکز سیدني کې چې جنوبی سیدني پوهنتون په نامه نومیدی، اوددوي لپاره خاص ځایونه چې په پوهنتون کې ورته پریښودل شوي وي دوي ته وروښودل او ټول یې ځای پر ځای کړل.

کله چې شپږ میاشتي دټولوزده کوونکوپه سیدني پوهنتون کې تیري شوي. پرته ددرس ویلو څخه داسترالیادخلکواوزده کوونکوپه خوي او خواص وپوهیدل. وروسته تر شپږو میاشتو څخه هیڅ مشکل نه

جرم او جنا

د ژبې له خوا ورته ونه ددرس ويلو. افغاني استعداد خو ټولي دنياته معلوم دی. په شپږومياشتو کې يې له ټولوزده کوونکو څخه په درسونو کې مخته شول.

اودهغه ځای شاگردانو څه دنورو مملکتو څخه چې کوم شاگردان راغلي وهغوي هم لدوي سره پدي خاطر تضاد درلود، چې دوي وگوره اوددوي دومره استعداد. نورخو يې کوم تاوان نشوای ورسولای فقط دابه يې ورته ويل چې خپل هيواد خو يې خراب کړي، اوس غواړي چې زمونږ هيواد خراب کړي.

دا افغاني زده کوونکو هيڅ نه ورته ويل خپل درسونه به يې تعقيبول اودچا خبروپروايې نه درلوده. ټولو توجه درسونو ته کړي وه دابه يې له ځان سره ويل چې ځواب به يې په ازموينه کې ورکوو. په هر صنف کې به چې افغاني زده کوونکی و، په هغه صنف کې نه چاډيري نمرې وړلای شوي اونه اول نمره گي، اونه داسي زده کوونکی پيداشو چې دوي يې شاته کړي وای.

ورځي اوشپې دي چې افغاني زده کوونکي يې داستراليا په ايالت کې صباکوي. پوره دوه نيم کاله يې ددرس ويلوتيرشول. ددې پوهنتون ټولوزده کوونکو ته له دوو کلوروسته ددريومياشتولپاره رخصتی وه. هرزده کوونکی کولای شول چې ددريومياشتولپاره رخصتی وکړي.

دټولومملکتوزده کوونکو اوهم افغاني زده کوونکو دتگ تياری ونيوي چې خپلو کورته وروسته تر دوو کلنو ولاړشي. خويوازي پانه غريبه وه چې دخپلې غريبۍ اودکم اقتصاد له وجې ونه توانيده چې خپل خواږه هيواد او کورته ستنه شي. دا يې دځان لپاره بهتر وگڼل چې هلته پاته شي اونور کورسونه چې درخصتی وروسته ويل کيدل ووايي.

جرم او جنا

نازوچې كله پانه والیده چې دانه خې نودې هم نه غوښتل چې ولاړه شي او هلته له پانې سره پاته شي. خوپانې دې ته مجبوره کړه چې زه خوددې لپاره نه ځم چې دلته نور کورسونه وایم. که یوارولاړم بیاخو ته پوهیږي چې زړه مې له هغه ځایه نه راځي. اوس لادلته اموخته شوې یم، څوک مې ډیرنه یادیري. ته پوهیږي درسونه دي هرڅه یې راڅخه هیرکړي دي. کورخوپه میاشت کې له ټولوسره خبرې کوم. هلته کرارې ده ټول روغ اوجوړدي. ښه ده چې دلته خپل دوه نیم ماشتني کورسونه ووايم. هغه ډیره گټه راته کوي. ته ولاړه شه ستاخوټوله کورنۍ یادیري.

ښه نوچې داسي ده بیا زه څه وکړم.

پانې ورته وویل:

بس زماله خواڅخه که هرچامي پوښتنه کول، سلامونه مې باندې وایه. بل زه درته یولیک لیکم دابه یوازې او یوازې ښوونکی اصف ته ورکوي هغه یې بیازماموراوپلارته رسوي. دایې نازوته ځکه وویل چې هسي نه وي نازوهم ددوي له رازه اوس دلته خبره شي. دابه داگمان کوي چې دالیک یې دخپل موراوپلارلپاره لیکلې دي. اوبل زموږ کره که ولاړې نوزماموراوپلارته زماله خواډیر سلامونه وایه. هغوي به زماپه خاطرپه لاسونومچوي دابه ورته وایي چې دپانې هلته ډیرسات تیردی اوډیره خوشحاله ده. پدې خاطرچې درسونه ورباندې ډیرو، نه یې شواي کولاي چې راشي. گوره چې داډیرو رته ووايه چې زما دلته ډیرسات تیردی. بس دغه کارمي دي چې سرته یې راته ورسوي.

نازو ورته وویل:

داخوډیراسانه کاردي. داخوحتماکوم. اولیک به دي ښوونکی اصف ته په خپله ورکړم. ماته به ډیري دعاوو کوي چې په خیرتر کوره

جرم او جنا

ورسیرم. دواړوپه غیر کې سره ټینګې کړي او خدای په امانی یې سره وکړل.

پانې نوپه دادرېو میاشتو کې نور کورسونه اود کمپیوټر پروګرامونه چې دې بیا کولای شول چې خپل هر مشکل باندې رفع کړي وویل. اوداکورسونه اود کمپیوټر زده کړي یې بیا په خپلوشخصی پیسوباندې ویل.

کله چې درې میاشتې تیرې شوي. دټولو ځایوڅخه زده کوونکي بیرته پوهنتون ته راغلل او افغاني زده کوونکي کوم چې تللي و بیره ټول راوړسیدل.

ددوي په راتګ سره پاڼه ډیره خوشحاله او هغه ورځ خوبینځي پردې داختر ورځي وي چې خپله ټینګه ملګرې نازویې والیدل. دومره خوشحاله وه چې اندازه یې نه کیده.

له هغې سره یې سترې مسې وکړه اودخپل ګران هیواد، مور او پلار او ښوونکی اصف، او هر څوک چې به یې ذهین ته ورتلل دهغوي پوښتنه یې ځنې وکړل. خوددې چې ډیره یادیده موریې وه. ځکه مورخو ډیره مهربانه اودهر اولادهمرازه وی. پوښتنه یې ځنې وکړه چې تامي موروالیده.

نازو ورته وویل:

ټول مي والیدل. او ټول جوړ او روغ ول. ټولو ستا پلاره سوغاتونه را کړي دي. ټولو تاته ستاد کامیابی دعاګانې کولي. ټولو ویل چې مونږ ستاد کامیابی په هیله یو. اود ټولو دایقین و چې ته به دلته هم اول نمره کیږي. ستامور او پلار مي دواړه ولیدل او یوه غرمه مي ورسره تیره کړه.

بل ستالیک مي خپله ښوونکی اصف ته ورکړ.

پانې ورته وویل:

جرم او جنا

ښه نوښتابه ډير سات تير شوي وي. خپل ټول خپلوان، دوستان،
موراو پلار، خپله کورنۍ به دي ليدلې وې؟

_ ټوله مي وليدل، ټول مي په ليدوسره ډير خوشحاله شول.

_ څوک ډير درته خوشحاله شول چې اول يې وليدلې؟

_ ټوله کورنۍ راباندي ډيره خوشحاله وه. خوچې رښتيا درته
ووایم مور می ډيره راباندي خوشحاله شوه بيخي يې زړه ته نه لويدل
چې زه دې ورغلې يم. بی حاله وه له ډيرې خوشحالی څخه. ددې
خبروپه اوريدوسره دپانې له سترگو څخه اوبښکې راتوي شوي اودايې
سوکه ورته وويل چې مور خونوموروي. اه ښه اوس داراته وويه کله چې
دي زمامور والیده؟ هغې څه عکس العمل وښود ستا په ليدلوسره؟

_ اف وی پانې! داته څه کوي. که ژاړې بيا يوه خبره نه درته
کوم. تاراته اوبښکې او ژراساتلي وي؟ زه بيخي يوه کيسه هم نه درته
کوم ژاړه څومره چې دي په وس پوره وي.

_ سمه ده نوره نه ژاړم. ښه اوس نوراته ووايه. دسترگو څخه يې
اوبښکې پاکې کړې اوبيانازوته غوړ شول.

_ کله چې می ستامور والیده هغه زما په ليدو ډيره خوشحاله
شوه، هغې دافکرو کچې ته هم راسره راغلې يې. ستاپوښتنه يې
راڅخه وکړه چې هغه څه شوه او چيره ده؟ چې يوارخويې پرداسر مچ
کړم. څومره به يم يادیده.

خومايې خبرې ورنيمي کړي او ورته ومي ويل:

ستادرسونه نه خلاص شوي، هغې نشوای کولاي چې
راشي. وروسته تردې خبرې ماداگمان کوي چې ستاحال اواحوال
پوښتنه به راڅخه وکړي چې هلته خوشحاله ده نده. خو هغې خپل
پوړنۍ مخ ته ونيوی اودومره يې وژړل چې زه يې هم په ژړارواستم

جرم او جنا

اوماهم ورسره ډير وژړل. په خپل ورتگ يې پښيماڼه کړم چې ولي ورته راتلمه. ماغوبنډل چې دلاسا يې ورکړم نومي ورته وويل:

مورکۍ پاڼه پدې خاطر نشوای راتللې چې دهغې ډير درسونه پاته و. هغې غوښتل چې اول نمره شي. او هغې ماته ويلي و چې زه ډير کوښښ پدې خاطر کوم چې ماته مي موراوپلارويلي دي، چې ته بايد هلته هم اول نمره شي. اودهغه ځاي اول نمرگۍ خويوڅه نه ډير کوښښ غواړي. هغه ډيره خوشحاله ده داسي ده اوداسي....

خوزماخبروهيڅ تاثير ورباندي ونکړاوماته يې وويل چې لورې! مابه نه خطاکوی، زه خپله لورښه پيژنم چې دڅه له خاطر نده راغلي. زه پوهيږم چې هغه ولي نه راتله. ستادموردې خبرې ډير زور راکړ او تر ځمکه يې وايستم. بله بانه مي نشوای ورته کولای چې دهغې اوبښکې ورباندي ودروم.

ستامور راته هرڅه وويل اوماغوږ ورته نيولې و. ما هم ورته ددې ځای ټولې کيسې وکړي. ماته يې په هغه ورځ دا وويل چې کله بيا بيرته تللې مابه حتماً خبروې. ما هم وعده ورکړه چې هروخت که تلمه نوتا دوي ورځي منځته خبروم. کله چې مي رخصتۍ پوره شوه نودوي ورځي مخکې ورغلمه او هغې ستالپاره تحفې تيارې کړي وې هغه يې راته راکړي اوماهم درته راوړي دي.

پاڼه دمورپه حالت ډيرو ژړل اوديو ساعت لپاره يې ځان نشوای قابو کولاي.

وروسته تريوه ساعته يې بيا دنازوڅخه پوښتنه وکړه چې په هيواد کې څه حال و. ترقي شوي وه پرمختگ شوي و، حتماً به ډيره ترقي کې شوي وي دادي څه کم دري کاله تير شول. نازو ورته وويل:

جرم او جنا

ستاسره خومره دوطن غم دی، چاکه وطن ته خدمت کوي نو هغه به یوازی ته یې ترهرچایې لتاسره دترقی غم دی. څنگه چې پخوا وهغسي اوس هم دی. څوک یې پروالري، څوک یې جوړ کړي، دچاسره دوطن غم شته، چیري دي دوطن مینان. ته لیونی شوې یې چې دوطن دابادیو غم درسره دی، چې نور یې نه ابادوی ته یې څه کوی.

ـ ولي یې څه کوم. ته وگوره دلته ورځ په ورځ په هره برخه کې پرمختګ کیږي. ټول ولس یې دوطن په ابادیدو کې ونډه اخلي. ترڅوبه زموږ خلک بیده وي. ترڅوبه دخلکوسره دترقي او پرمختګ غم نه وي، او ترڅوبه دبل وپرمختګ او ترقي ته حیران تللی یو. اخیردوي هم انسانان دي. ترڅوبه دنوروله وسایلو څخه ګټه اخلو، او خپله نوییا یوه ستن نشو جوړولاي. افسوس اوافسوس

اې نازو! زه دهغې ورځې په ارمان یم چې زموږ په هیواد کې دهیڅ شي کمی نه وي. ټول دضرورت وړتوکی موپه خپل هیواد کې دخپل هیواد تولیدات وي. اوله هیوادو مونو رو هیوادو ته تولیدات صادرشي. موږ هرڅه لرو او هرڅه کولاي شو. خودکار او مسولیت څوک ولي نه پیدا کیږي. اخیر ترڅوبه دغسي بې وزله اوبې وسه یو. ترڅوبه مونو روتو دخیرات لاسونه اوږده کړي وي.

ـ اف پانې! زما پر سردي درد کړل. ته اوس دادافسوس او ارمان خبرې مه کوه ماته. راشه چې خپل راوړي سوغاتونه در تسلیم کړم.

لسم خپرکی

په ښار کې پوه نوې واقع شوې وه. پریوې دوولس کلنه انجلۍ تیرې شوې و. په ټول ښار کې غوغاوه، شکایتونه وه، نارې وې ټولو پر حکومت نیوکه کوله، چې حکومت خودټولنې خدمتګاروې خوزمو پر حکومت پر ملت ځان ساتي او خپله ملت ته هیڅ نشي کولای. ټولنې ته یې هیڅ ګټه نده رسیدلې. مجرمین ورځ په ورځ زیاتیري او یوه هم په سزانه رسیږي.

کاراهل کارته نه سپارل کیږي. خپله وظیفه سرته نشي رسولای. معاش اخیستلو ته تیاروې او کارکولو ته نه. چې کارنشي کولای بیا خومعاش هم مه اخلي. دامعاش هم مجرمینو ته ورکوي او هغو ته دا وایاست چې موږ هم درسره شریک یو. نور مونږ په کراره نشو کښنستلی. مونږ له مجرمینو څخه په تنګ راغلي یو، مونږ مجرمینو ته سزا غواړو، له حکومته کار غواړو، حکومت باید زموږ له مشکلاتو څخه ځان خبر کړي، مونږ د ظالمانو له ظلم اوستم اودهغوي له پنځې څخه وساتي. باید دهغوي مخنیوي وکړي. که حکومت دا کارنشي کولای بیادي له حکومت کولو څخه لاس واخلي چې موږ یې خپله وکړو.

دا د خلکو غوغا او لاریونونو دومره زور وکړ چې هره ورځ به مظایرې وې او د ښار ټولې لارې به بندي وې. لاریون کوونکو به د ولایت

جرم او جنا

مخه، د قومندانۍ مخه، او د ملي امنيت مخه نيولي وه پر دوي به يې داسي تورونه لگول او د ډبرو بارانونه يې باندې جوړ کړل.

ټول اورگانونه د حکومت دومره ورسره په تکليف شول چې له اندازې يې خبره ووته. د دوي مخه يې هم نشوای نيولاي. ځکه د عوام زور يې له خدايه (ج) بل هيڅ ستر قدرت نلري. ځکه احساسات يې راپاريدلي وي. د ځان او ژوند پروا نه لري. او دخپل حق غوښتونکي وي. د حکومت ټول اورگانو ورته دا وعده ورکړه، چې دا ځل تاسي موږ پرېږدي. موږ به دي وروسته ستاسو په غوښتونو عمل کوو. له تاسو سره دا وعده کوو، چې وروسته لدې څخه به هيڅ چيرې يو کوچنی جرم لاونه شي. کچيري وشوهم موږ به حتماً مجرم ټينگو او د قانون منگولو ته به يې سپارو.

موږ لدې وروسته د جرم په مقابل کې سخت اقدام کوو. تاسي به هم راسره همکاره کوي. ځکه حکومت خو پر رايه جوړ او اباد دی. کچيري تاسوله موږ سره ملگرتيا وکړي، نو په يوه ځای کې به نه جرم کيږي او نه به له چاسره بې انصافي. تاسو ته دا وعده درکوو، چې که موږ په خپل کار کې پاته راغلو، له خپلو وظيفو تيرېږو، او تاسو ته دا چاري پرېږدو. تاسي پوه شي او حکومت داري مو.

لاريون کوونکو به ورته ويل:

چې که دغسي تاسو وکړل موږ ستاسو سره هر رقم همکاري ته تيار يو. موږ هرې قربانۍ ته تيار يو. خو چې تاسوله مجرم سره هغه څه وکړي چې په قانون کې ورته ټاکل شوي وي. داسي ونشي چې مجرم ونیول شي او بيا ته د پيسو په مقابل کې خلاص شي. مجرم گنهکاره وي او گنهکاره بايد سزاو ويني. موږ دا ځل ستاسو په راکړي و عدو باور کوو. کچيري دغسي ونشول بيا موږ به کراره نه کښينو. موږ نه

جرم او جنا

غواړو چې خپل پنځه زره کلن تاريخ تر پېښولاندي کړو. په موږ کې د غومره دم شته چې حکومتي چاري پر مخ یوسو.

د دولت پدې وعده ورکولو سره لاریونکو نکوله غوغا او شور څخه لاس واخیستي، او حکومت یې پرېښودي خپل کار ته.

د دولت هم خپل ټول اورگانونه سره یوځای شول او سره کښینستل په خپلو کې یې دافیسله وکړه چې نوره په کراره نه کښیښي. د جرم، د فساد اور شوت، د امنیت په مقابل کې جدي هڅې کوو. د جرم مخنیوي به کیږي. مجرمینو ته به سزا ورکول کیږي. مجرم که هر څوک وباید خپله سزا وويني.

که د دولت کوم چارواکی له مجرمینو سره پټې اړیکې درلودې، له هغه سره باید تر ټولو سخت چلند، تر ټولو سخت سزا او تر ټولو سخت مجازات شي. تر هر څه له مخه زموږ اوستاسو لومړی داکاردی چې هغه مجرم ونیسو کوم چې پر هغې کوچنۍ انجلۍ یې دري ورځي مخکې جنسي تیري کړي و.

دا ځکه چې په دې سره به بیرته دخلکو او ولس په زړو کې ځای پیدا کړو. زموږ په ورکړو وعدو باندې به باور وکړي. خویوه خبره داده چې موږ به څنګه د مجرم پیدا کوو؟

ددوي له منځ څخه امیر صاحب جینایې چې فضل محمد نومیدی اونوی مقرر شوي و، دوي ټولوته یې داسي وویل:

داکار زه کوم په ماږه لري. تاسي ټول پیغمه اوسي. زه همیشه لومړي په هر ځای کې له داسي پېښې سره مخامخ کیږم. تاسي په ما باور وکړي چې زه هیڅکله په خپل کار کې نه یم ناکامه شوی. زه تاسو ته پوره ډاډر کوم چې زه به مجرم ستاسو حضور ته لاس تړلی ودروم.

جرم او جنا

کله چې امیرجینایی دا خبره وکړه ټول ورته راولاړشول ، ورته وویل:

دا کار ستا پرته بل هیڅوک کولای هم نشي. هر رڼم چې کيږي دا کار ژر تر ژره وکړه. موږ ټول لدې عذابو خلاص کړه. موږ ته به هم یوه داوړه وپزه شي.

امیرجینایی هم ددوي له مجلسه راولاړ شو او راغی روغتون ته په هغه انجلۍ پسې په کومې چې تیري شوي و.

په روغتون کې ورسره څلور نفره ساتونکي و. هغه یې د اطاق د باندې ودرول او خپله دهغې مظلومي انجلۍ اطاق ته ننوتی.

هلته یې له انجلۍ سره دهغې پلار، ورور، او مور ناسته وه. ټولو ته یې سلام وکړ او خپل ځان یې ورته معرفی کړ. وروسته له هغه څخه دانجلۍ پلار ته یې وویل چې زه غواړم ستا دلوره څخه تحقیق وکړم. کوم چا چې پردې ظلم کړي دی. هغه به انشاء الله دخدای (ج) په زور پیدا کوم او د قانون منگولو ته یې سپارم.

دانجلۍ پلار ورته وویل:

تراوسه له کوم مظلوم سره مرسته شوي ده چې ته یې زموږ سره کوي. موږ مظلومان یوازموږ بڼه هیڅوک نه اوري. موږ په درواغومه غولوه. ستا همدردي موږ ته هیڅ گټه نلري. ورځه په مخه دی بڼه شه. موږ نه غواړو چې مجرم ته سزا ورکړو، مونږ مجرم بڅښلی دی.

امیرجینایی ته چې یې کله داسي وویل نو نیږدې وچې له ډیري خواشني څه یې وهلی وای، ورته وویل:

زه دهغوو له جملې څخه نه یم چې د مظلومانو بڼه نه اوري. ما په خپل ژوند کې څوک ندې غولولی. نه تاسو ته په درواغو وعدې درکوم. زه ترهغه پوري کرار نه کښیښم ترڅومي ستا دلور مجرم ته سزانه وي ورکړی. پوه شوي که یا؟ ته څنگه پلاریې چې هغه مجرم ته

سزانه ورکوي. ته نه غواړي چې ستادلورسره خويې ظلم کړې دی، خو که صباهغه بیا پر نوروانجونو تیري وکړي یا؟ که ته دنورو انجونو پروانه لري. مجرم اوغل دواړه یو خاصیت لري، چې یو اراموخته شویا راگرځول یې ترهغه وخته پوري مشکل وي ترخوسزایې نه وي لیدلي. اخیر ته دي دالور ته وگوره. ایاستا پر نور وپلرونو زړه کیږي؟ ایاتاخل دردندی احساس کړی؟ ایاستاپه زړه یې داغ ندی درجوړ کړی؟ ایاته نه غواړي چې داسي ظالمان ورک کړي؟ ایاته نه غواړي چې هغوته سزا ورکړي؟ زه داسي یوشخص یم. اوس که زما په خبرو دي باور کیږي، نوماپریږده چې دلورڅخه دي تحقق وکړم. زما هم ستالور لکه خپله لور چې می وي. که زما په لور هم چا د ظلم کړی وای. نودغومره به باندي خوابدی او غمگین وم، لکه نن چې یې ته غمگین کړی یې..

دانجلۍ پلار چې دامیر جینایی څخه دا خبرې واوریدي، نوزړه ته یې ولویدل چې داددروا غواودو کې سپری ندی، ورته وویل:

امیر صاحب! دا چې ته دومره په خپل وطن مین سپری یې، نودرته دا اجازه درکوم چې زماله لورڅخه تحقیق وکړي. که ستاماسیو ابل هرڅوک راغلی وای، مابه دا اطاق ته نه وای راپرایښی. دا ځکه چې دمظلوم پروا اوس هیڅوک نه لري. په هرځای کې مظلوم، غریب او بې وسه زورول کیږي. حقوق یې له پښولاندي کیږي. په سپکه ورته کتل کیږي. په حق کې یې خیانت کیږي. په تاځکه باورکوم چې تادردا احساس کړی دی. اوته ددرده خبرې، ته ددردپه معانا پوهیږي. موږله اطاقه وزو. ته پوه شه زمالوراو تحقق. دا خبرې یې امیر جینایی ته وکړه اوله اطاقه څخه ټول راووتل.

جرم او جنا

امیرجینایی له انجلی څخه پوښتنه وکړه. چې وار خطا کیرمه مه. زه درسره مرسته کوم. ستاسره چې هرڅه شوي دي هغه ماته ګوته په ګوته ووايه. زه به پوښتنه درڅخه کوم، ته ځوابونه راکوه. مظلومي انجلی هم دسره په ښورولو امیرجینایی ته دنبه ځواب ورکړ.

لومړی پوښتنه یې ځنې وکړه. چې ستانوم څه شي دي؟ مظلومي انجلی په داسي حال کې خپل نوم وروښودی چې په سترګو کې یې ډنډې اوبښکې ولاړې وې، او په کښته اواز سره ورته وویل، چې فوزیه.

— ستاهمکاری ته زه ډیر ضرورت لرم. ځکه زه بیا په ډیره اسانې سره هغه مجرم ته لاره پیدا کولای شم. ښه ته غواړی چې هغو مجرمینو کوم چې لتاسره دا ظلم کړي دي، زه هغوي په سخته سزا ورسوم.

— هو غواړم یې. زه غواړم چې هغه ژوندی په ځمکه ښخ کړي. او په دې ویلوسره یې دومره په زور او دومره په ارمان وژړل چې که د ډبرې زړه د چا وای هم به باندي ژړلي وای. بله پوښتنه یې ځنې وکړه چې دا واقعته څه وخت او څنگه پیښه شوه؟

فوزیې ورته وویل: تقریباً پانؤکم دری بجې به وې. کله چې زه له ښوونځی څخه د کور پر لور روانه وم. — دوي خونفرو و؟

— درې نفره و. دوو نفرو یو رقم ته خولي پر مخ اغوستي وې، چې یوازي سترګې یې معلومیدي. او دا دریم نفر چې و، هغه بیا په یو دسمال

جرم او جنا

چې مول يې ورباندي وهلی اومخ يې کې پټ کړی و. مايې له مخه څخه دسمال ليری کړ. اوومي پيژندۍ.

اميرجينايی چې کله دفوزيې څخه داخبره واوریده. ډير خوشحاله شو. صبريې دفوزيې خبروته نشوای کولاي. دستي يې پوښتنه ځني وکړه. څوک وچې تاهغه وپيژندۍ؟ دکم ځای دی؟

_ کوريې زموږ په کلی کې دی. شیرجان نوميری، زموږ دکلی دځان زوی دی.

_ هغه نوردوه نفره دي وپيژندل؟

_ ياهغوي مي ونه پيژندل.

_ ته شیرجان پيژندلې؟

_ څه ووايم. خوزه يې پيژنم.

_ له شیرجان سره خوبه موکمه مدعانه درلوده؟

_ ياهيڅ مدعامونه ورسره درلوده.

_ څوک درباندي خبر شول. چې له تاسره داسي شوي و؟

-زه هلته بهوښه پرته وم. کله چې په هوش راغلمه. نومي ډيرې ژړاوي اونارې وکړي. چې يولاروی مي ږغ اوريدلی و، هغه ترخپله کوره په شاه راوستم. له کوره څخه بياپلاراوورومي دلته روغتون ته راوستلې وم.

- ته نوره بيغمه اوسه. زه به هم ددوي خوښ شم. داسي سزابه ورکړم چې په عمر يې نه وی ليدلی. ته به يې له حاله خبره شې. ټول به ورڅخه عبرت واخلي. هيڅوک به بيا داسي له چاسره نه کوي. لکه دوي چې له تاسره وکړل.

_ امر صاحب! که دي سزاور کوله. نوژوندي يې په ځمکه ښخ کړه چې ټوله دنيا يې وويني. اونورددوي په لاره روان نشي.

جرم او جنا

_بس زماگرانې! داوعدۀ درسره کوم چي ستادهرې اوبنکي، ستادهر فرياد بدل به ځني اخلم. ترهغو خويي په والا که پريرېدم ترخوستاوستادکورنۍ زړه نه وي باندي يخ شوي. دغسي يې چيري پريرېدم. او! بله خبره تاخوبه دشيرجان په اړه چاته څه نه وي ويلي؟
_يووازي پلاراوورورمي په خبردي. هغوي ماته ويل چې گوره هيچاته دهغه نوم وانخلي. زه خويي دهغه دنوم بنودلوڅخه منعه کړې يم. خومايووازي تاته وويل.

_شاباس. چي بل چاته دي ويلي ندي. تاته خوبه شيرجان اونور ملگروي څه نه وي درته ويلي؟

_راته وويل. چي که پدې اړه دي چاته څه ويلي و، يادي څوک راباندي خبر کړي و، تاواستاپوله کورنۍ به مړه کړو. هغه څه به درسره وکړو چي تراوسه له چاسره نه وي شوي. خوماهلتۀ ورته وويل:
همداوس مي مړه کړې. زه نور ژوندنه غواړم. نو به څوک درباندي خبريري هم نه. خودوي ظالمانوزماخبره ونه منله په مايي خندل اوراخڅه ولاړل په خپله مخه.

امير جينايي دفوزيې پرسرلاس راکښ کړ اوورته وويل:
ته دهغوي په خبرويسي سرمه گرځوه. هيڅوک به تاواستاکورنۍ ته يوه زړه تاوان ونه رسوي. چي زه يم، هيڅوک په بدنظرنشي درته کتلاي. زه اوس درڅخه ځم. ددې خبروپه ويلوسره له اطاقه ځني راووتي.

دشیرجان په لټه کې شو. پوښتنه پوښتنه ترخوشیرجان يې په خپل کور کې پيدا کړاواس تړلی يې قومندانې ته راوستی. شیرجان چې هرڅه زارې او عجز ورته وکړ چې ماڅه کړي دي؟ په څه گناه موزه دلته راوستلی يم؟ څه شوي دي؟

امير صاحب فضل محمد ورته وويل:

جرم او جنا

زه ددې ټول ښاراميرجينايي يم. ته پوهيږي چې دجينايي كوم کارونه له غاړې وې؟

شیرجان ورته وويل:

پوهيږم چې جينايي کارونه دي له غاړې دي. نويياپه ماشه کوي. زه خويو تجار يم او خپل تجارت کوم. له ماشه غواړي چې دلته موراوستلی يم. زما يې له جينايي کاروسره څه.

__ ښه ته يو تجاريې اوته له جينائي کاروسره هيڅ ټراونلري. ډير هوښياريې. ته پوهيږي مابه ستا په رقم څومره هوښياريانوته دخپل جرم سزا ورکړي وي. په لومړي سر کې ځان يوې اوبلې خواته کوي. دانه منې چې مادي يو حادي جرم کړي وي. خوز مامنگولو ته څوک راغلی دي بيا يې حادي څه غټ جرمونه يې قبول کړي دي. اوس به درته ووايم. ته يو ډير غټ مجرم يې. اوتا ډير داسي کارونه کړي دي چې دکولونه دي. مادي ته مه مجبوروه چې له زورزياتي څخه کارواخلم. خپله خپل جرم قبول کړه.

__ دڅه شي جرم قبول کړم. څه جرم مي کړی دی. زه په هيڅ جرم نه يم خبر. زه وگوره او جرم کول. کيدای شي چې دابه ستايوه سهوه وي. جرم به بل چا کړی وي، سزايې ماته راکوی.

__ گوره مامخکې هم درته وويل چې مادي ته مه مجبوره وه چې زه له زورزياتي څخه کارواخلم، وروسته به خپله راته ووايي، چې دا جرم ما کړی دی؟

__ نوزه څنگه ووايم چې جرم مي نه وي کړي او ووايم چې هوزه مجرم يم او هر جرم چې شوی دی هغه ما کړی. زه څنگه دبل چا جرم په ځان قبول کړم. چې مجرم نه يم بيا څنگه ووايم، چې زه مجرم يم. هيڅکله به دا جرم پر ځان قبول نکړم. ته چې هرڅه راسره

جرم او جنا

کوي، وکړه. زما خولاسونه درته تړلي دي هېڅ نشم درسره کولای. اوته مي ولي دبل په جرم نيسي.

_ ښه نو چې داسي ده. بياخوزه په خپل کار تر تاپير پوهيږم. چې ځان مجرم نه گڼي. خپله به راته ووايي. جرم وکړي او ځان ناگمانه کړي چې څه څوک راباندي خبريږي. ټول ښار به درباندي خبر شي. که تاداسي گمان نه کاوي چې حکومت دي وي دولت دي وي. څوک به زما څخه پوښتنه کوي. څوک شته د پوښتنې کولو.

_ ماته خو جرم راوښئ چې دچاپه جرم مور او ستلی يم.

_ ته تراوسه په خپل جرم نه يې خبر، خيرزه بدی ورباندي خبر کړم. تاپريوې معصومي انجلۍ چې فوزيه نوميده اوستاسودکلی د عبدالغفار غريب لور ده. تا اوستادوو ملگرو پر هغه غريبې هغه څه کړي و، چې نه په اسلام کې شته، نه په کفر کې. بيخي دانسانيت له چوکاټه وتلی کارو چې تاسو کړي و.

کله چې يې دامير جينا يې څخه دفوزيې نوم واوریدی نو پوه شو چې رازيې افشاشوي دی. رنگ يې تګ سور شو خو! دهغه سربيره يې ځان ناگمان واچوی چې زه نه پوهيږم چې له هغې سره څه شوي دي. هغه څوک ده. چاڅه ورسره کړي دي.

_ ښه نولاتراوسه دي عقل سرته ندی راغلی. دفوزيې له پيژندلو څخه انکار کوي؟

_ فوزيه څوک ده. زه بيخي دفوزيې په نامه څوک پيژنم لانه. زه به يې درپه ياد کړم. له نن څه دري ورځې مخکې ته اوستانوردوه نفره ملگري، پريوه مظلومي، بې وسې اوبيچاره انجلۍ چې فوزيه نوميده. هغه دښوونځۍ څخه کورته روانه وه. تاسوپه لاره کې هغه په زور موټر ته پورته کړه او اختطاف مو کړه. وروسته موبيا هغه څه ورسره وکړل کوم چې ستاسودوحشي نفس خواش و.

جرم او جنا

ایادهغې مظلومې اینده مو په نظر کې نه و؟ ایادهغې معصومیت او مظلومیت مو په نظر کې نه و نیولی؟ ای انسانیت او شرافت مو په نظر کې نه و نیولی.

تو! لعنت دي درباندي وي په داسي کار کولو کوم چې تاسو کړي و. نور نو پوه شه، ځان ناگمانه مه اچوه او مه زما عصاب را خرابوه. خپل جرم قبول کړه او هم خپل دوه نور ملگري کوم چې در سره و هغوي هم راوښيه.

__ ته چې هر څه راباندي و کړي خو زه بيا هم وایم چې دا کارماندی کړی. اونه به زماله خولې څخه اقرار واورې. ته پوه شه او کار دي هر څه راباندي کولاي شي.

__ ښه نو په سمه خونه وايي. اخير دی مجبوره کړم چې له زوره کار واخلم. هم به اقرار وکړی هم به سزاو زغمي. خپلو څلورو عسکرو ته يې قومنده ورکړه چې نظارت خانې ته يې بوزي چې درڅه يوه ثانيه بيده نشي او خوراک او څيښاک هم درڅخه ونکړي تر هغو پوري خوا قرار يې نه وي درته کړي.

او تاسي به ورته دوه دوه نفره په فیره ولاړ یاست. دغه مو کار دی بل به هيڅ کار نکوي له هره کاره خلاص یاست.

عسکرو هم دغسی ورسره وکړل. په نظارت خانه کې يې واچوی. په لاسونو او پښو کې يې ځنځرونه ورته واچول. يو عسکر دننه په نظارت خانه کې لده سره و، او بل دنظارت خانې په دروازه کې ورته ولاړ ولاړ و. پوره اته څلويشت ساعته تیر شول چې شیرجان خپله حوصله له لاسه نه وه ورکړی او خپل مقاومت يې وکړ. خو وروسته تر اته څلويشت ساعته يې هره شيبه د زغملو توان له لاسه ورکوی. عسکرو هم نه خوب ته پرېښودی اونه يې دده بيا ځایو خبر و ته غوږنيوي. دابه ورته ويل چې

جرم او جنا

موربه ته بغير له اقرار کولوڅخه بل هيڅ وايه. اقرار وکړه موربه هم لدې مشکله خلاص شوته به هم.

شیرجان فکر وکړ چې دوي رښتيا وایي، زه به ترڅو داسه زغمه. نور یې زغمل دتوانه ووتل اوله ځان سره داویل چې پرېږدي څومي ترهغونه، څومي اقرار نه وي ورته کړی. نو یې عسکرو ته وویل:

نورمي پرېږدي زه خپل اقرار درته وکړم. ماخپل جرم قبول کړ. عسکرو ورته وویل:

ستا هغه نوردوه ملگري څوک دي. هغوي هم راته ونښه. نوبدی پرېږدو.

خو شیرجان دهغوي له ښودلوڅخه ډډه کوله. چې تاسي هرڅه لمانسره وکړي. هغوي په دې کار کې لمانږته نور هيڅوک هم نه ول. دا درواغ دي چې زما سره نوردوه ملگري و. زه یوازی وم اوما یوازی دا کار کړی و.

عسکرو ورته وویل:

موربه هرڅه خبر یو. ته چې خپل ځان ته سزا ورکوي او هغوي ته نجات ورکوي دا خو بیاله ځان سره ناانصافی کوي. چې ته سزاوینی هغوي کړاړ او خوشحاله وگرځي. ته وگوره چې نن ستا دریمه ورځ ده چې ته دلته یې. هغوي خودي پوښتنه ته لانه راغلل. هغوي خوداسي ملگري تیا درسره وکړه اوداددوي ملگري وه چې له تاسره یې کوي. ته لاهغوي ته نجات ورکوي اولاملگري تیا ورسره ساتی. ته وگوره ستا هغه نورملگري. ته یې څومره پروالري اویوهغوي دي چې هيڅ پروادي نلري. موربه هم ستا اقرار امیر صاحب ته ورسو. اودابه ورته ووايو چې هغه خپل جرم پر ځان قبول اودخپلو ملگرو دښودلوڅخه یې ډډه کړي.

جرم او جنا

شیرجان ته چې يې دا خبرې وکړي. نوله لږ ځنډوروسته يې دافکرو کچې رښتيازماسره مي ملگروهيڅ ملگرتياونکړه. که نورڅه نه ويوه پوښتنه خوبه يې راباندي کړي واي. اه نوزه بياولي هغوي وژغورم، ولي ورسره ملگرتيا وکړم. زه بايد هغوي هم په لاس ورکړم، که نورنه وي يوازي خوبه نه يم، دوي به هم راسره وي. دستي يې عسکروته وويل:

ماته امير صاحب راولي. زه اقرارورته کوم.

عسکروورته وويل:

يوازي خپل اقرارورته کوی او که هغه نور ملگري دي هم وربښي؟

— هغه هم وربښيم. تاسي فقط امير صاحب ماته راولي.

عسکروهم امير صاحب ته خبرورکچې شيرتاته اقرارکوي. هغه

هم بې له ځنده ورته راغی، ورته وويل:

چې عقل دي اوس سرته راغی. مادرته ويلي وچې ځان ته سزامه

ورکوه. ښه اوس نوراته ووايه چې څنگه موداکارو کړ او هغه دوه ملگري

دي څوک دي؟

— موږدري نفره ملگري يو. يوخوزه خپله يم، دوهم دوکيل صاحب

زوی مرجان، دريم نفر محمدزی. مونږ په دريوسره داکارو کړ. کله چې

موداکارو کړ نوماته مرجان هغه وخت هم داوويل چې راځي دانجلی

مړه کړو. خوماددې کارمخنيوي وکړ، خوهغه بيا بيا غوښتل چې مړه يې

کړې اودابه يې ماته ويل چې ته پدي نه پوهيږي. دا بيا مونږ ته

دردسر جوړيږي. مامخکې هم له دوونورو انجونوسره چې يوه پاڼه اوبله

نازونومیده، له هغو سره موداسي وکړل اوژوندی

موږ يښودې، بيا هغوي دردسراته جوړې شوې، اونيردي وچې

سزراته راکړل شي، خودر شوت په ورکولوسره وژغورل شوو.

جرم او جنا

خومايي هلته په خبرو باورونکې او فوږيه موټروندي پريښوده. زه څه خبروم چې دانجلۍ به تاسي خبروي.

_ اياته په نور وجر مونو کې هم ورسره ملگرۍ وې؟

_ ياماتراوسه په بل جرم کې برخه نده اخيستی. خوهغه به ماته ډيرويل اوما به ورسره ملگرتيانه کول. نه پوهيرم چې دچازارو وهلم. خواصلي مجرم مرجان دی هغه په ډيروجرمو کې لاس لري.

اميرجينايي چې دشيرجان څخه داخبره واوړيدل. حيران پاته شو او دستي يې په مرجان او محمدزي پسي خپل عسکرواليرل.

دواړه يې لاس تړلي دامير صاحب او شيرجان مخ ته ودرول.

دواړو چې شيرجان واليدی ډيروارخطاشول. ځکه پدي وپوهيدل چې ددوي راز افشاشوی دی. خومرجان له ځان سره وخنډل چې څه دا کارخوماته اسانه دی. پلارمي شته هغه مي له هر مشکل څخه خلاصوي. ډيري پيسې به ورکړم. خوڅنگه چې يې فکرکړی وهغسي ورسره ونشول. نه يې دپلارمرستې کم ځای ورته ونيوی اونه ورته ډيروپيسو.

ددريوسره دوسيه چې دوي اعتراف باندي کړي وله جينايي څخه څارنوالۍ ته واستول شوې.

یوولسم خپرکی

یوه ورځ دسهاراته بجې وې چې ښوونکی اصف دکورڅخه دښوونځۍ پر لور روان و. په لاره کې دووانجونوچې یوه یې تقریباً لس کلنه اوبله یې نهه کلنه وه، چې لده څخه یې دخیرات غوښتلوغوښتنه وکړه اوورته وویل:

کاکاموږغریبان یو.له موږسره یوڅه مرسته وکړه موږدادوي ورځي کيږي.په وچه ډوډۍ څکه نده کړي.

ښوونکی اصف چې له دوي څه داواوړیدل دستی یې له جیبه ورته شل افغانۍ راوايستې یوې ته یې هم لس افغانۍ ورکړي اوبلې ته هم.دپیسوله ورکولووروسته یې ورته وویل:

گورې نن خوموداکاروکړخوچې بیایې ونکړي.زه درباندي پوهیږم چې تاسوهرچاته داسي درواغ وایاست اوپه درواغوپیسي ځني اخلي.

ځې نورموپه مخه ښه.تاسي خوهوښیاري انجونې یاست داکاربیامه کوي.

انجونوچې له ښوونکي اصف څخه پیسې واخیستي په خپله مخه ځنې ولاړلې نه یې دهوځواب ورکړي نه یې دیا.

ښوونکی اصف له ځانه سره افسوس وکړ چې داخوددې انجونو گناه نده،اونه دوي په دې پوهیږي. اصلاًدایې دکورنۍ گناه ده چې کوچنې انجونې په خیرات ټولولوپسي لیږي. دوي خوبی عقلاني

جرم او جنا

او کوچنياني دي يوڅوک نه يوڅوک به ورته خيرات ورکړي، خو کله چې بيا پيغلي شي خيرات ټولول يې عدت گرځي. او يو حديث شريف دی چې عدت نه پرېښودل کيږي. يوڅوک به پيداشي چې دوي ته هغه وخت هم خيرات ورکړي خو يو بيا داسي څوک هم پيدا کيږي چې دخپل نفس د خواهشاتو د پوره کولو لپاره دوي ته دومره پيسې ومني چې دوي دهغه پيسو په مقابل کې چاته ځواب نشي ورکولاي. دخپل اينده ژوند پر واد پيسو په مقابل کې نلري. ځکه چې له دوي څخه شرم او حيا په کوچنيوالي تللای وي. دوي خو په پيسو موخه وي، اوله هر شي څه ورته پيسې ارزښت لري.

په دغه چورت کې ورک و ترڅو ښوونځی ته راوړسیدی. او په کوم صنف کې به يې چې درس ورکوي، نو دا خبره به يې ورته يادول، چې که گاونډيان مووي يا موخپلوان وي يا موښاخته وي، که لويان وي که کوچنيان وي له سوال کولو، خيرات ټولولو يې راگرځوي. که دوي نه راگرځيدل نو تاسي به دا ورته وایاست چې که نور نه وي په کوچنيانو خو يې مه ټولوي. لويان کې يې ټول کړي بيا هم خیر. که يې درسره ومنله خو ښه تر ښه که يې نه منل ستاسو خو به غاړې نه وي باندي بندي. ويل يې پر مونږ عمل يې پر دوي.

زده کوونکو هم ژمنه ورسره وکړه چې مونږ به حتماً دا کار کوو. مونږ ډير داسي هلکان اوانجونې ليدلي دي چې په بازارونو کې خيرات ټولوي. بل هيڅ کار نه کوي اونه بل کار لري هميشه خيرات ټولوي.

رښتيا هم چې داد ټولنې بدنامي ده، او داد هر چا ايمانی او وجدانی وظيفه ده چې ددي کار مخنيوي وکړي. هيڅوک دي يو فقر خيرات ټولولو ته پري نږدي. بايد مخکې له مخکې هغه کسان چې د دولت او شتمنۍ خاوندان دي هغوي دي له بې وزلو او غريبانوسره مرسته

جرم او جنا

وکړي. پردوي دي پوښتنه وکړي، له دوي سره چې يې هر رقم همکاري په وس وي ورسره وي کړي، ترڅو دوي له خيرات ټولولو څخه راوگرځي. هم به موټولنه له بدنامۍ څخه راوگرځي هم به د شتمنوخکو مال حلال شي هم به ورته داخيرت لپاره دغه مال کوم چې يې په غريبانو، بې وزلو، محتاجانو ویشلی دي ورته توبه وي. دغه به په اخيرت کې دوي ته سرمايه وي.

د اسلام ستر پيغمبر حضرت محمد (ص) فرمايلي دي چې که هر شتمن، دولت من پر بې وزلو رحم او ترحم وکړي، ياله خپل فرض شوي مال يعني ذکات څخه خپله حيثه پر غريبانو تقسيم کړي، په ټوله دنيا کې به يو غريب وږی او مسکين نه شي پاته. يوبل حديث شريف هم دي چې وايي ته د ځمکې پر مخ کوم خلک چې دي لورينه وکړه او هغه چې په اسمانونو کې دي هغه به پر تالورينه کوي.

ددولسم خپرکی

ښوونکی اصف ته چې کله دپانې لیک ورسیدی، ډیر ورباندې خوشحاله ودرستی یې له پاکته راوايستی او په ویلويې شروع وکړه چې پانې په لیک کې ورته لیکلی و.

دقدراوعزت وړمحترم ښوونکی صاحب!

خپل دمينې اومحبت څخه ډک سلامونه ستاسپيڅلي حضورته وړاندې کوم. سلامتی دي له لایزاله خدای (ج) څخه همیشه غواړم وروسته له سلامه څه زه پوهیږم چې له ماسره ډیره زیاته مینه لري، دومره مینه خوراسره لري چې زه خويې هیڅ تصورنه شم کولای. یوازینی کس ته وي چې زماژونددي له تاریکوڅخه وژغوري اوماته دي درڼاگانواوخوشحالوڅخه ډک ژوندستاپه برکت سره راپه برخه کړ. زه ستاڅخه ډیره مننه کوم، ستاښه به زه هیڅکله په هیڅ رقم سره ادا نکړم. داستا برکت دی چې زه نن دې ځای ته رسیدلې یم. که رښتیا درته ووایم دومره ډیرمي یادیری چې ستا یادیدل مي د لیونتوب تر حده ورسوي. خوداښه مي بیا کړي دي چې کله راتلم ستا عکس مي له ځان سره راوړی و، هغه په زړه پوري تینگ ونیسم ورته وژاړم وژاړم ترڅو لږمي زړه په کرار شي. نه پوهیږم چې داڅه تاثیر دی. ته باور په خدای (ج) بیایې په ماو کړه چې که ورځ وي که شپه وی له یاده مي نه وزی، په یاد یاد مي یې.. دابه درواغ درته معلوم شي چې تر خپل پلار او مورمي ته ډیر یادیری.

جرم او جزا

خیر که ژوند و حتمابه سره وینو. ستا قدرماته دلته معلوم شوي دی، تا چې لماسره خومره ښه کړي دي هغه هیڅ دهیریدو لولو او حتا هیڅوک یې د بل چالپاره کولای نشي. زه پدې پوره یقینې یم چې ته به مې همیشې همداسې خوشحاله وساتې. ستاسره مې واعدې کړي وه چې زه به نه ژاړم اونه به خفگان کوم. خو ډیره مجبوره شم ځکه یو خوله وطنه لیري یم بل له مور او پلاره جلا یم او دلته ورځي شپې تیروم. ما پرته له دوي څخه یوځای هم یوه شپه نده تیري کړي. هغوي دواړه مې پیریاډیري، خودا چې بیا ته ورسره یې نویغمه شم او ځان ته تسلي ورکړم چې ته به یې کله هم دوي خفگان او پریشاني ته نه پریرې دي. خیر د ځان په اړه مې ډیر درته وویل دغه کفایت کوي اوس به ددې ځای په اړه درته یوڅه معلومات درکړم. استرالیا له شپږو ایالتونو څخه جوړه ده. په دنیا کې د پراخوالي له کبله شپږم هیواد دی. ۹۹ فیصده خلک یې سوادداره دي. ددې ځای تقریباً له دوو سوو څخه زیاتي ژبې دي چې عام اوزیاته چې کارېږي هغه انګلسي ده. پیسې یې ډالري خواستریالي یې ډالر. استرالیا یو داسې ښایسته اوله هر نعمته ډکه ده. دلته دهیڅ شي کمي نشته. هرڅه یې د تعلیم په برکت سره تردې ځایه رسولي دي. ټول وګړي یې دخپل وطن په جوړولو پسې پايڅې راټولي کړي دي. هریو چې وینی لومړی د وطن غم کوي بیا د ځان. که غټ وي که کوچنی دخپل وطن په غم کې دي. تکنالوجی خويې اوج ته رسیدلي ده. داسې شيان یې جوړ کړي دي چې عقل کارنه ورته کوي. او ډیر داسې شيان شته چې زه خو بیخي نه په پوهیږم. ډیر ښایسته هیواد دی او ډیرې انتها ښایسته سړکونه، پارکونه، هوټلونه، رستورانونه، د لوبو میدانونه، روغتونونه، هوايي ډګرونه، دانټرنیټ، سهولتونه، کورونه، منارونه، بلندمنزلونه د هر ډول

جرم او جنا

میلولپاره ځانگړي ځایونه لري. اوحتادابه درواغ درته معلوم شي چې په دې ځای کې غرونه لا دومره بڼایسته دي چې وبه نه وایي چې دادی غروي.

دکوچنیانولپاره ځانته، دښځولپاره ځانته، دنارینولپاره ځانته ځانته دهرشي سهولت په کافی اندازه سره موجوددی. ددې ځای ټول وگړي تعلیم یافته دي یوډبل په کار کارنلري فقط اوفقط خپل تعلیم کوي، هریوپه دي لټه کې دي چې څنگه یونوی اختراع وکړي اوڅنگه دنوبل یانړیواله جایزه وگټي اوپه نړیوال کتاب کې ځان راجسترکړي. دهریوه سره دغه چورت اوفکروي چې څنگه یونوی کاروکړي. که ځوانان دی که سپن بریری دی، که کوچنیان دي که لویان دي، ټولووجودخپل هیواددلاجوړیدولپاره کړي کوي.

پشرفت یې اوج ته رسیدلی دی عقل کارنه ورته کوي. زه چې کله ددې ځای خلکو اوپشرفته وسایلوته وگورم پرخپل هیواد اوخلکوژړاراشي. ځکه اوس لاهم مونږد خپل وطن دپشرفت په غم کې نه یو. تریوې پیړۍ لاپړیوخت تیرشو چې په هیوادکې موجنگونه اوبدبختي دي. په یوه نامه په بل نامه سره جنگیرو په یوه نامه په بل نامه موپردي سره جنگوي. اخیرترخوبه دپردولپاره جنگیرو، اوپردي به موسیل کوي، په مابین کې خپله اوهیواد اوخپل پنځه زره کلن تاریخ تباه کوو، له خپل تاریخ سره جفاکوو. زموږ څنگه تاریخ دي نورورباندي ویاړي. که په جنگونوموهیواد جوړیدای نوپه دایوه پیړۍ کې به اوس گل اوگلزار وای. دلته که څوک یوله بله سره ټکرشي، نوپه ډیره مینه اومحبت سره ځني معذورت غواړي خوافسوس....

ډیربڼایسته اوپرمختللی هیواددي اوډیره اسانه ژبه یې ده، مونږ، ټولوپه شپږمیاشتوکې زده کړه، کمپوټراوانټرنیت کوم چې اوس په هرځای کې له دغووسایلوڅه گټه اخیستل کیږي، مونږهم

جرم او جنا

دومره زده کړي دي چې خپل مشکل په هرځاي اوهر وخت کې ورباندي حل کولای شو.

انټرنیټ یو داسي په زړه پوري اودلچسپه تخنیکي وسیله ده چې دهغه په ذریعه ټول پرمختللي تکنالوجی په ډیره اسانې سره سمبالېږي. ددې سربیره په یوځای کې چې کومه خبره یا کومه نوی موضوع وي هرڅوک کولای شي ځان ورځنی خبر کړي. هرچا چې یوه کیسه یا شعریاکوم بله مهمه موضوع یانوي اختراع کړي وي، لومړي یې انټرنیټ ته استوی اونور هم ددې لارې ورباندي خبریږي. ټول کارونه اوس په انټرنیټ سره سرته رسیږي. که دفتري دي که بانکي دي که تخنیکي دي که معلوماتي دي ټول د انټرنیټ څخه کار اخلي. دهرې ژبې لپاره په زړه اوو سایتونه (د انټرنیټ پرمخ جوړه شوي پاڼه، ځاي یا موقعیت) جوړ شوي دي. اوحتا اوس خو په پښتو کې لپاره زړه اوو سایتونه (ځاي ، موقعیت) جوړ شوي دي، زه هم دافغانستانه دحالاتو څخه ددغو سایتونوله لارې ځان خبروم. هره کیسه چې هلته پېښه شوي وي.

اوس به زه تاله یوې کیسې خبر کړم. کیسه داسي وه چې ما په انټرنیټ کې والیدل اوډیره ځني متاثره شوم. ډیره په زړه پوري اوډیره له ارمانه څخه ډکه کیسه ده.

یوه ورځ دیکشنې ورځ وه، پوهنتون مو رخصت و. ټول زده کوونکي پارکونو او میلو ته تللي ول. خوزماییا په هغه ورځ زړه هیڅ ځای ته نه کیدی په خپل اطاق کې پاته وم. کمپیوټرمي چالان کړ او په انټرنیټ کې مي کار کوي. چې یو عنوان مي والیدی ورته لیکلی یې و. د شهیدې برتانوي په ویرلړلي داستان. دا چې مي کې والیدی حیرانه پاته شوم چې دایباڅنگه خبره ده . برتانویان خوانگریزان دي

جرم او جنا

اوانگریزان خو کافران دي، بیاولي انگریزانوته شهیدان وویل شي. شهیدان خویوازي مسلمانانوته ویل کیږي نه کافرانوته. نومي دغه عنوان ترپایه پوري تعقیب کړ. چې داپوره داستان وهغه هم په داسي ډول سره.

یوه برتانوی ښځه چې په یوه روغتون کې دیوې ساتونکې په حیث وظیفه اجراکول، بلینډه گارډینل نومیده. پښه څلویښت کلنه وه، له یومسلمان سره چې یحیی خان نومیده اوله پاکستان څخه لندن ته دغریبې لپاره تللی و. هلته په یوناروغۍ اخته شوي و. دخپلې تداوي لپاره هغه روغتون ته تللی وپه کوم روغتون کې چې بلینډه گارډینل کارکوي. دغه ساتونکې هلته له یحیی خان سره معرفي کیږي اودایحیی خان ته دواده کولوپیشنهادکوي.

خو یحیی خان دهغې پشنهادردوي، اوهغې ته وایي چې ماته په خپل دین کې دا اجازه نشته چې له تاسره واده وکړم. داځکه چې دیومسلمان نکاح له کافرې سره نه کیږي. خوبلینډه گارډینل پدې پوهیده چې یومسلمان هیڅکله هم له یوانگریزې سره واده نشي کولای. نويحیی خان له خپل پټ راز خبروی اوورته وایي، چې زه پدې پوهیږم چې ته نه غواړي زما سره پدې خاطر چې زه یوه انگریزه کافره یم واده وکړی. خو په اصل کې زه کافره نه بلکې مسلماننه یم. ماستاسوله دینه مخکې ځان خبر کړې دی، زه ستاسوپه دین ښه پوهیږم. اوس ستاسودین یوازي ستاسونه بلکې زما دین هم دی. ستاسولاره زمالاره ده. ستاسوهدف زما هدف دی. هیڅوک دادعوه نشي کولای چې اسلام یوازي دیوچا دین دي بلکې دادټولودین دي. بیشکه چې دا ترټولودینو څخه بهتره او حقیقتی دین دی.

که څوک دکامیابی لاره غواړي چې دځان لپاره یې پیداکړي، همدغه داسلام لاره ده. ماخپل نوم هم بدل کړي پرځان مي دامني نوم

جرم او جنا

اينې ډی. ماداسلام مقدس دين دوه کاله وړاندې قبول کړي و، خوداظهار کولو جرئت مي نشوای کولاي، که مي کړي هم وای نوزه به حتمالگه مرگ سره مخامخ شوې وم. نومي داپريکړه له ځان سره وکړه چې ترڅومي له يومسلمان سره واده نه وی کړي زه به دمسلمانيدواعلان ونکړم. وروسته تر واده کولومي که څوک راباندې خبرهم شي بياڅوک تاوان نشي راته رسولای.

که ته اوس زماپه خبرويقين نه کوي نو بياصحی ده، زه به دبل مسلمان په انتظارشم اولله (ج) خومهربانه دی.

یحی خان چې کله د امنې (بلينده گاردینل) له خولې داخبرې واوريدې دومره خوشحاله شوچې اندازه يې نه وه. دی به تل په دې لټه کې وچې څنگه خپل دين ته خدمت وکړی. کله چې امنې (بلينده گاردینل) دواده پشنهادورته وکړ، نو دا يې دهغې اودخپل دين دخدمت کولو لپاره مناسب کار اودخدمت وگڼی. دواده غوښتنه يې دامنې (بلينده گاردینل) له خبرو وروسته ومنل.

دواړودا پريکړه وکړه چې واده به په پاکستان کې کوي اوترهغوبه څوک لدې رازنه خبروي. خپل ژوندبه نورهلته دژوندترياپه تيروي.

له امنې (بلينده گاردینل) څخه يې دهغې دتيليفون لمبر اودهغې دايميل ادرس راوخيستې اوخپله پاکستان ته راغی. هلته يې دامنې (بلينده گاردینل) لپاره شناخته کارډ او پاسپورت جوړ کړل، بيا يې له لندنه څخه پاکستان ته راوغوښته.

هغه هم پاکستان ته راغله په اسلام اباد کې چې دپاکستان پايتخت و. دواړه په شريعي نکاح واده سره وکړ.

يوکال يې دواده تيرشوي وچې یحی خان امنه ته دخپل اصلی ټاټوبي په اړه چې دسوات په مينگوره کې دي معلومات ورکړل. بی بی

جرم او جنا

امنه يې د ليدلو لپاره ليواله کيږي اوله يَح ۍ خان خڅه دهغه ځاي د ليدلو تقاضا کوي. يَح ۍ خان ژمنه ورسره کوي ترڅو داهغه ځاي ته بوږي.

دواړه له اسلام اباد خڅه د سوات په لور روانيږي. سوات ته چې راوړسيدل، په سوات کې د مينگورې په اډه کې په يو کوچ موټر کې کښيني، د موټر اته نفره مسافرين لاکم وي. دوي ټوله د اتونفر و مسافرو په انتظاروي چې پيداشي نوبه حرکت وکړي. په موټر کې د لسو دقيقو انتظار وروسته د يَح ۍ خان سترگې په خپل يونيږدي ملگري چې وروسته له پنځو کلنويې ويني پر هغه موبښلي. له خپل موټر ورتنه راشوه کيږي اوله هغه سره روغېږ کوي. ملگري يې چې امين خان نوميدي په ليدويې ډير خوشحاله کيږي. او دوي دواړه له کوچ موټر راشوه کوي په خپل موټر کې يې سپروي. بيا وروسته ټول د مينگورې په لور روانيږي. په لاره کې خپل پخواني يادونه تازه کوي. يَح ۍ خان پدې ندي خبر چې امين خان اوس يو ملکی نه بلکې يو دولتي کارکوونکی دی او د سوات د مرستيال ناظم دی.

په لاره بېغمه بېغمه، خوشحاله کيسه په کيسه سره روان دي چې نابېره څلورونفره د دوي په موټر بريدو کړ.

بريدکوونکو کوښښ کاوي چې يوازي امين خان له منځه يوسي. خو متاسفانه چې دامين خان سره يَح ۍ خان هم په حق ورسيد او بې امنه سخته تپې شوه. خلکو دوي ټول بيرته د سوات روغتون ته راوړل. هلته په روغتون کې يې امين خان او يَح ۍ خان ته تابوتونه جوړ کړل او پاته امنه شوه چې ډيره سخته زخمي شوي وه، ډاکټرانو عمليات ورته وکړ او هغه ژوندي پاته شوه.

له عملياته څه دوي ورځي تيريري، چې بې بې امنه خپل کشر ليورته چې سيد احمد خان نوميدي تيلفون وکړ او هغه د يَح ۍ

جرم او جزا

خان په مرگ خبروی. هغه هم دسوات روغتون ته ځان رارسوي.

له خپلې وریندارې امنه خان سره وینی. امنه خان هم خپل لیورته ټوله کیسه کوي. سیداحمدخان دیح ۱۰ ی خان تابوت اوخپله ورینداره له سواته څخه مینگوره ته راوستل. هلته په مینگوره کې یې دخپل ورور جنازه خاوروته وسپارل. ورینداره یې ورځ په ورځ مخ په ښه کیدووه.

کله چې ښه جوړه شوه نو هلته به یې خپل لیورسیداحمدخان اودده کورنۍ ته دځان اویح ۱۰ ی خان کیسې کولای. چې څنگه دوي واده سره وکړ څنگه سره شناخته شول.

تقریباً پنځه میاشتې امنه خان له دوي سره پاته شول وروسته له هغه څخه یې یوه ورځ خپل کشرلیورسیداحمدخان ته دواده کولو غوښتنه وکړه. پدې خاطر چې یو خوبه دیح ۱۰ ی خان یادونه ورسره تل پاته شي، بل دا چې دې له اسلام سره زیاته مینه درلوده، غوښتل یې چې له یو مسلمان خاوند سره د ژوند ترپایه واوسي.

سیداحمدخان هم دخپلې کورنۍ په خوښه سره دامنه خان سره واده وکړ.

دواړو ښه دخوښحالی څخه ډک ژوند درلود اوښه سره خوشحاله و. پنځه میاشتې یې له واده تیري شوي وي چې یوه ورځ سیداحمدخان خپلې میرمنې امنه خان ته دسیل تللو بلنه ورکوه. امنه خان دسیداحمدخان بلنه منې اودواړه په سیل باندې ځي.

سهار یې له خپل کور مینگورې څخه حرکت وکړ مخ پر مرغزار. چې ډیر ښایسته اوپه زړه پوري قسم قسم طبعي منظرې لري. هلته رسیږي، دواړه په پښو هلته سره گرځي. سیداحمدخان له امنه خان څخه پوښتنه وکړه چې ایا تر اوسه دي داسې ځای لیدلی و؟

جرم او جنا

امنه خان ورته وويل:

هيڅکله مې داسې له خونده ډکې، دلچسپه اونه هيردونکې
منظرې ليدلي وې. خون مې دادي ستاپه برکت سره داسې
خوندور ځايونه واليدل. لدې وروسته به په هفته کې يوواريو او ورته
راځو.

سيداحمد خان هم وعده ورکوي چې په هفته کې به خامخايوه
ورځ خپله ميرمن امنه خان راولي.

ترماذديگره پوري يې ښه خوشحالي او خونده ډک سيل سره
وکړ. وروسته ترهغه دکورپر خوار او انيري.

په مرغزار کې يې يومو ترترکوره درېست کړ او له هغه ځايه
دنشاط چوک چې پر لاره و، ورباندي ودرېدل. هلته په نشاط چوک
باندي ډيره گڼه گڼه وه او لاره له خلورو خواووڅخه بنده وه. دوي هم په
داگڼه گڼه کې دلارې تر خلاصيدو پوري معطله شول. په موټر کې
دواړه ناست دي په مجلس سره اخته دي. چې يودم يوه درنه چاودنه
وشول. ډيرو موټرانو او رواخيست اوله نيمې څخه لا ډير تخريب شوي
و. ددوي موټر هم دچاودنې له ځايه دېرش متره ليري
ولاړو. دموټر هيندارې يې ټولې ماتې شوې. کله چې چاودنه وشول
نودامنه خان له خولې څخه اواز خيږې او کرار د سيداحمد خان په
لور ورچپه کيږي.

سيداحمد خان کوبښن کاوی چې خپله ميرمن له موټره راشوه
کړي. دروازه يې دموټر لانه وه خلاصه کړي چې پر موټر يې اور بل شو.
موټروان، امنه خان او پرده خپله داور لمبې گرځيدي. خوبيا يې هم
امنه خان په هغه لمبو کې له موټره راشوه کړه. له ځانه اوله امنه خان
څخه يې اور مړ کړ. خوبد بختانه چې ميرمن يې ساه ورکړې
وه. تر ميرمنې پوري يې خپل سوځيدل هير شول. په

جرم او جنا

سلهاووانسانانو خپل ژوند له لاسه ورکړي و. ټول مړي، زخمیان او تپیان تر روغتون نه ورسیدل. سیداحمد خان اوامنه خان یې هم روغتون ته راوستل. په روغتون کې یې د سیداحمد خان زخمونه وپریمنځل او وروتر ل.

دامنه خان لپاره یې تابوت جوړ کړ. هغه شپه یې په روغتون کې تیره کړه سهار وختي خپل کلی ته راوړسیدل.

جنازه یې په ښو مراسموسره سرته ورسیدل. په زرهاووانسانانو گډون کې کړي و. سپین بریږي، ځوانان، کوچنیان او حتا انجونو هم پکښې وې. هرچا به له ځان سره ددې شهیدې لپاره بیرغونه، دسمالونه او ددې دقبر لکنې (لرگي) چې ښه په زرینو بخملوسره پوښل شوي وې، اوډیرو ورته تازه گلان راوړي او پر دې یې اچول.

دخپل لومړی خاوند یحیی خان له څنگه سره یې قبر ورته تیار کړه لته یې خاورو ته وروسپارل. انالله وانا الي راجعون.
الله (ج) دې دواړو ته جنت فردوس ورپه نصیب کړي.

محترم ښوونکی صاحب! داودشپهدې برتانوی امنه خان کیسه. هرچا به بیا تر دغه عنوان لاندې خپل دخواخوږي پیغام لیکي. ما هم ورته یو دارمانه ډک پیغام او دالله (ج) څخه د جنت فردوس غوښتنه ورته وکړه.

دا کیسه مې پدې خاطر درته والیکل چې انټرنیټ یو ډیر پرمختللی وسیله ده ماته دې ځایه زده کړې دي، خپل مشکل کې حل کولای شم. دا که انټرنیټ نه وای نوله دې کیسه به څنگه خبریدم.

بخښنه غواړم لیک مې بې اندازې اوله حده واوښتي، خوڅه وکړم په زړه کې مې کتابونه کتابونه خبرې دي. اوس به دخپل پوهنتون په

جرم او جنا

اړه معلومات درکړم. ترڅو بیا داسوال درته پیدانشي چې ولي يې دخپل پوهنتون په اړه څه ندي ویلي.

زمونږ پوهنتون په جنوبی استرالیا کې دسیدنی په ښار کې موقعیت لري. دجنوبی سیدنی پوهنتون په نامه یادېږي. شپږ پوهنتونونو پردي ښار کې شته او ددې ځای ټول پوهنتونونه نړیوال شهرت لري.

هر کال پکښې ځانګړي توپیرونه راځي. ددنیا دګوټ ګوټ څخه ماهره استادان راولي ترڅو زده کوونکو ته په لوړه کچه درس ورکړي. له ۶۰ بیلابیلو هیوادونو څخه زده کوونکي دلته دغو پوهنتونونو ته راځي. په هر پوهنتون کې مختلف بخشونه وي. بل ددغو پوهنتونونو ځانګړنې داهم دي چې که هره رشته دچا خوښه وي نو دپوهنتون استادان خپله زده کوونکی ته خوښه ورکوي، کولای شي چې سرته یې ورسوي. دلته زده کوونکي تر دوولسمه صنفه درس نه وایې اونه هم دکانکور امتحانونه شته، فقط تراومه صنفه درس وایې او وروسته له هغه څخه رسما ځي پوهنتون ته. په پوهنتون کې که یې هرې رشته خوښه وه نو هغه وایلای شي.

ددې اووه پوهنتونو اطلاع نامه چې هر چاته ورکړل شي، نو هغه که ددنیا په هر ځای کې وي کولای شي چې ګټه ځني واخلي او ښه معاش ترلاسه کړي. ځکه چې ددې ځای پوهنتونونه نړیوال شهرت لري. په دغو اووه پوهنتونو کې دغه زمونږ پوهنتون تر ټولو ډیر منل شوي، پرمخ تللي او اثري درسونه یې دي، ځکه څو واري ددې پوهنتون استادانوته نړیواله جایزه ورکړل شوي ده په کال ۲۰۰۶ میلادی کې دنجاری په برخه کې یې استادانوته نړیواله جایزه ورکړه. او اوس په ۲۰۰۸ میلادی کال کې ددې ځای شاگردان ورته انتخاب شوي دي. ترنورو پوهنتونونو یې سهولیتونه هم ډیر دي.

جرم او جنا

ټول زده کوونکي په ډیره مینه خپل درسونه وایې اوله دي سربیره په ارافه وخت کې بیا هر زده کوونکی کولای شي چې نور کورسونه ورسره تعقیب کړي.

هغه بیا په شخصي پیسو ویل کیږي. زموږ د پوهنتون اته ساعته درسونه دي. سهار پر اووه بجو شروع کیږي بیا تر دریو بجو پوري. زه بیا د ماښام له خوا کورسونه وایم.

که رښتیا درته ووايم اتلس ساعته په درس ویلو باندې تیروم، او پاته شپږ ساعته می د خوب لپاره ځانگړي کړي دي. له خوب سره نه کیږي کنې د خوب وخت می هم درس ته ورکوي او څلرو ویشته ساعته می درس ویل. دا ځکه چې د خپلو وطنوالو ماته سترگې دي. او دوي له ماغواړي چې خدمت ورته وکړم. زه چې بیالتهې وکړم بیا ځونه خواري می عبث شوي. او وخت می ضایع کړ. نو ځکه ډیر درس وایم.

ته به حیران یې چې دانویا په شخصو پیسو څنگه کورسونه وایې، او دابه پیسې له کومه کوي.

دلته هره دیکشنې ورځ رخصتی وي او یو مارکیټ دي چې زموږ د پوهنتون

څخه یو سلو پنځوس متره لیري دي. دهغه مارکیټ نوم (Sunday Market) دي یعنې دیکشنې مارکیټ او دایوازې دیکشنې په ورځو کې خلاص وي.

په دغه مارکیټ کې چې هر شي وغواړي که لاسي دي که ماشني دي که تخنکي دي که برقي دي پیدا کیږي. زه هم هغه مارکیټ ته هره یکشنبې ورځم کوم شيان چې می جوړ کړي وي هغه هلته وروړم او په ښه پیسو راته خرڅیږي.

جرم او جنا

ماته مي مورپه کوچنيوالی دمريوڅخه غاړگۍ، کلي بندونه، قلمونه، هيندارې، گلاسان، سيگرېټ دانې جوړول رازده کړي و. زه دغه شيان دلته جوړوم اوپه هغه بازارکې يې پردوکاندارانو خرڅوم. پيسې يې زما دکورسونوپه کافي اندازه بس وي. نور ډير پروگرامونه شته چې هغه بيا خاص دښځو لپاره وي. مثال لکه داچې ښځه څنگه سلوک بايدپه کورکې ولري. تجارت او کاروبار. دموررويه له ماشوم سره. اوبعضی دښځوداگاهي لپاره پروگرامونه دي چې په دوه نيمومياشتوکې ورته ويل کيږي. زه بيا داپروگرامونه په رخصتۍ کې وایم. تجارت او کاروبارنه زده کوم خودانورپاته چې دي داټوله انشاءالله وایم اوپه نيت کې مي دي. دغه ټولوپروگرامونوته دوي (Gigi girls) وايي.

داپروگرامونه بيا خاص دانجونواوښځولپاره وي چې عمرونه يې له اتلس کلونوڅخه پورته اوترڅلوښتوکلونو کښته وي. داځکه چې په دغه عمرکې ښځوته ډيري ستونزې پيښيږي، ترڅووکولاي شي مخکې له مخکې له هرمشکل سره چې ددوي په اينده ژوندپوري اړه لري اشناکړي. کچيري له کوم مشکل سره لاس اوگريوان هم شي نودحل لپاره يې مختلفي لارې وجودلري.

دښځودندې اومسوليتونه ورته زده کوي چې څنگه بايدښځه له خپلې کورنۍ اوپاله خپل خاوندياماشوم سره چلندوکړي اوله هغوي سره په ډيره مينه اوصداقت ژوندتيرکړي اودوي ټول له ځانه خوشحاله اوراښی وساتي.

يوه بله خبره چې هغه راڅخه هيره وه اواخيروي خبره به هم وي هغه داچې،

دلته دمايوينولپاره هم خاص پروگرامونه اوهغوته په لوړه کچه دژوندهررقم اسانتياوي اوددوي لپاره دکارکولوزمينه برابره ده. چې

جرم او جنا

حتا خاص پوهنتون يې دوي ته جوړ کړي دي، هيڅ مايوب هلته
 د مايوبۍ احساس نه کوي. د حادۍ خلکو په رقم خپل مسوليت ورله
 غاړې دي. او دخپل هيواد لپاره خدمت کوي او کوم مسوليت چې
 ورسپارل شوي دي په ډيره ښه توگه يې سرته رسوي.
 بيا هم بخښنه درڅخه غواړم چې پوره داستان مي درته
 واليکي. ډيري خبرې مي لاپاته وې خونوردي وخت نه نيسم،
 ستاد لا کاميابۍ په هيله ستامسافره پانه.

ديارلسم خپرکی

وکیل صاحب چې دزوی په نیولوییا خبر شو چې بندي کړی یې دي، ډیر په خواشني سره راغی امیر جینایي ته، داسي یې ورته وویل:
 تاولي زما زوی بندي کړی دی؟ ته پوهیږی چې هغه دچا زوی دی؟ تابه یو ارماته خبر را کړي وای چې زه دي زوی بندي کوم او هغه په دي جرم باندي؟ اخیرولي دي زماله زوی سره داسي وکړل؟ څه تاوان یې در رسولی و؟

امر جینایي ورته خواشني شو، ورته وې ویل:
 وکیل صاحب! ستا قربان شم! زه تا اوستا زوی ډیر ښه پیژنم، ته ددې ښار د خلکو نمانده یې. تاخوپه رښتیا ددي خلکو ډیره ښه نمایندگی وکړه، تاخو داسي کارونه وکړل چې واقعاً دافتخار وړ دي. زه له هیچا سره کومه مدعا نلرم. زه هغه څه کوم چې ماته راسپارل شوي وي. بله خبره خولا دا چې زما سره دومره وخت نه وي چې زه مجرم پیدا کړم او بیا یې له پلاریا ورورسره مشهوره وکړم، چې ستا زوی یا وروړدا جرم کړی دی. بیا که چیري دپلاریا وروړ یې خوښه وه نو دنیو لوامر به راته را کوي. زه خاین نه یم، نه به لدې خاوري سره خیانت وکړم.

ستا زوی جرم کړي، مجرم دی، مجرم خوبه خامخاس زاد خپل جرم وینی.

جرم او جنا

ماهغه څه وکړل چې قانون راته اجازه راکړې ده، او هغه څه مي ورسره وکړل چې د قانون مطابق دي.

بل ستازوی به ولي نه مجرم کيږي داسي پلارلري لکه ته چې يې. ولي به جرمونه نه کوي. هغه خو پوهيږي چې پلارمي شته صبا مي له هر چنجاله خلاصوی. هر زوی چې ستاغوندي پلارولري هغه به حتماً هغه څه کوي چې په وس يې کيږي.

له مامخکي بايد تا هغه ته خپله سزا ورکړي وای. بايد تا ذليله کړی وای، خوته يې لاپسي نور تشويقوي. ته بايد ډير خجالته شوي وې چې زما زوی داسي کارونه کوي، هغه نشم اصلاح کولاي نونور به چيري اصلاح کړم.

څه ورځه اوس يې غم وخوره لمانسره يې کار خلاص شوی په څارنوالی کې يې پوښتنه کوه. هلته دي دخپل زوی له جرمونه ځان خبر کړه چې څه يې ندي کړي، وروسته بيا ورباندې افتخار کوه چې څومره صالح زوی مي دی او څومره ښه تربيه مي ورکړي ده.

وکيل صاحب ته چې امير جينايی داسي سپينې خبرې وکړي ډير ورته خاوشنی شو او ورته وې ويل:

امير صاحب! زه بدي هم خوښ شم. زما زور به درته معلوم شي. خير بيا به پوه شي. دا بيا وروسته سره وينو.

زه پوهيږم چې هرڅه راسره کولاي شي. ستا په رقم انسانان شته چې داهيواد يې تردې ځايه رارسولی. د ترقی پرځاي په نږدو يې خوشحاله وي.

ورځه زه دي له اختاره نه بيريرم. چې بيريدمه هغه وخت به مي داسي ستاله زوی سره نه کول. هرڅه زور چې دي راباندې رسيږي هغه راسره وکړه. هغه متل به دي نه وي اوريدلي چې وايي غل نه يې له

جرم او جنا

پاچامه بیریره. زه پر خپل کار افتخار کوم چې ستازوی می څارنوالی ته معرفي کړ.

ـ ښه کاردی کړي دي شاباس دی پرتاوی. اوس خوزه هم څه نشم درسره کولای. یواردزوی له جنجاله ځان خلاص کړم بیا به درسره گورم.

دا خبرې یې ورته وکړي او ځینې راغی څارنوالی ته.
امیرجینایی حیران پاته شو چې کله یې دوکیل صاحب څخه دا خبرې واوریدې. له ځان سره یې وویل چې کاشکی دزوی پر ځای یې پلارته سزا ورکړل شوي وای. ځکه هغه خوملامت ندی، داهرڅه پلار ورباندې کړي. په ډیرو پیسو یې اموخته کړي، خپل سرتو یې پر اېښی و. هرڅه چې یې کول پلار به یې ورباندې خوشحاله و.

عجیب پلاردی ددې پر ځای چې ځان ملامت کړی چې زه خوداولاد په روزنه کې پاته راغلم، ماخپل اولاد ته ښه تربیه ورنکړه، گناه زما دزوی نه بلکه زما ده. افسوس افسوس پرداسي پلار ورباندې.

وکیل صاحب چې کله څارنوالی ته راغی هلته یې له څارنوال سره خبرې کولای چې زما له زوی سره به اوس څه کیږي. هغه خوتیار لیونی دی او ډیره موده کیږي چې عصبي تکلیف لري. امیرجینایی په ډیرو وهلو او شکنجه کولو په زور اقرار ورباندې کړي دی. په خپل خیر او شر نه پوهیږي چې څه به راسره کیږي. محترم څارنوال صاحب! زه ستاسو شخصیت ته احترام لرم. موږ په تا افتخار کوو. شاید ته به زما دزوی له لیونتوبه خبرې. د ادري کاله کیږي چې رنځور دی. ته خود عصبي رنځورانو په رنځ پوهیږي چې پر خپل حال نه وی. کچیري زما په خبر و یقین اوباورنه لري دروغتون له ډاکټرانو څخه نظر وغواړه. څارنوال ورته وویل:

جرم او جنا

په دوسیه کې خويې خپله اقرار کړې دی. په ډیرو جرمونو کې لاس لري.

داڅنگه لیونی دی چې په جرم کولو پوهیږي او هغه هم داسې جرم چې پرسدېې نشي کولای اونه یې ورته پام وي. کچیري لیونی وای نویوه ورځ به یې ځان اورته اچولي وای. یا خوبه له لوړمنزله یې ځان راغورځولای وای.

زما خو هیڅ زړه ته نه لویږی چې ستازوی به یالیونی وی یارنځور. _ څارنوال صیب محترمه! مامخکې هم یادونه درته وکړه، چې که تاسو زما په خبرو باور نه راځې نوله روغتنه څخه یواستعلام دده درنځوري په هکله وکړه له هغوي څخه نظر وغواړه. که هغوي وویل چې داعصبي تکلیف نلري بیا خو خبره خلاصه ده ته پوه شه او کار دی. هره سزا چې قانون ورکوله ورته ورپې کړه.

_ داڅو کم مشکل کارندی. دا کار به زه ستاد خاطره وکړم. هرڅه به دواړو ته معلوم شي. که لیونی وهم به په اثبات ورسیري که جوړوهم به په اثبات ورسیري. په دې کار کولوسره چې زه یې وکړم بیا خوشحاله یې؟

_ بلی هو څارنوال صیب! که مودغه کار وکړ. زه به ستا همیشه احسانمندیم.

څارنوال صاحب هم دستي پر روغتون باندي استعلام والیکې. چې موږ دري نفره مجرمین هریو مرجان. شیرجان او محمدزی نامی ستاسو محترم مقام ته در معرفي شول. ستاسوله محترم مقام څخه داهيله اوارزولرو چې ددوي دصحت په اړوند مکمل معلومات را کړي. استعلام یې ورته امضا و تاپه کړ وروسته یې دمحبس قومندان ته یولیک والیکې ترڅو دري سره مجرمین تر روغتنه پوري ورسوي اوددوي استعلام ته ځواب ورکړي.

جرم او جنا

دمحبس قومندان هم دري سره له زندانه راوايستل اوداستعلام سره يې روغتون ته راوستل.

کله چې څارنوال دوکيل خبره ومنه نووکيل صاحب پدې يقيني شوچې له روغتونه څخه دډاکټرانو نظر غواړي دستي له څارنوالی څخه روغتون ته راغلل. هلته يې دروغتون له رئيس سره لاره برابره کړي وه چې همداوس له څارنوالی څخه دري نفره تاسوته معرفي کوي په هغووکې يوزمازوی دی مرجان نومېږي. که نوردوه هررقم ستاسونظروي هغسي ورسره وکړي خوچې زمازوی ورته لیونی اویا په عصبی تکلیف اخته معرفي کړي. هرڅه چې ته وایي اوهرڅومره پیسې چې ستاخوښه وي زه يې درکوم.

دروغتون رئيس ژمنه ورسره وکړه چې داکارخوډپراسانه دي حتماً به يې کوو. زه به اوس يوډاکټرورت ته پوه کړم چې ستادزوی په موضوع خبروی.

وکيل صاحب هم پدې باوري شوچې دروغتون رئيس هره همکاري راسره کولای شي نوله روغتونه څخه په بيغمه زړه راووتی اوبیرته څارنوالی ته راغی.

هلته له څارنوال سره کښینستی اوداستعلام پوښتنه يې له څارنواله څخه وکړه چې تاروغتون ته استعلام والیري؟
څارنوال ورته وویل:

استعلام مي ورلیږلي دي تراوسه يې ځواب ندی راغلی. کله چې راغی خپله به ورباندي خبرشي. ته اوس ولاړشه داکارنن نه کیږي صبا ته راشه.

وکيل صاحب دڅارنوال خبره ومنل اودڅارنوالی څخه راووتی. دڅارنوالي استعلام دروغتون ترپېسه پوري ورسیدی، هغه خومخکې له مخکې له موضوع څخه خبرو. دوي دري سره يې یوعقلی

جرم او جنا

اوعصبی ډاکټر ته چې طاهر تنهانومیدی ورمعرفي کړل چې ددوي دصحت په اړه مکمل معلومات څارنوالی غوښتئ دي. ته دوي دري سره معاینه کړه اوخپل نظردی پر استعلام والیکه، دروغتون رئیس ډاکټر تنهاته ویلي وچې دوکیل زوی په لیونی یارنځور ورمعرفي کړه. ډاکټر طاهر تنهانو د دوه ماهره اوباتجربه ډاکټروچې کله به ورته یورنځور دخپلې رنځوري شکایت وکړنودی به مخکې له مخکې درنځور په رنځ باندي وپوهیدی چې په څه رنځ اخته دی. کله چې یې دري سره معاینه کړل نو د استعلام پر څنگ پرا حکام یې داسي والیکل

که څه چې ده درئیس خبرې په یادوي خوه یې خبره ونه منله او پر استعلام یې داسي ولیکل، مونږ ته چې ستاسوله لوري څخه دري نفره معرفي شوي ول، سرترياه ماینه شول. دشیرجان اومحمدزی روغتیا یې حالت ښه دی په کومه ناروغۍ ندي اخته. اومرجان په یوقسم روحي ناروغۍ اخته دی، چې داناروغۍ په ډیرو کموانسانانو کې پیدا کیږي. ددې ناروغۍ نوم په طبی ژبه (Sexual Sadism) یا ورته جنسي خفگان وایي. واقعاً دایوه ډیره خطرناکه ناروغۍ ده.

کوم افراد چې په دغه ناروغۍ یابی سوری باندي اخته وي دایو ډیر ظالمانه جنسي لذت درلودونکی وي. چې دوجود ټول روحي اوجسمي فعالیتونه یې په کاراچول کیږي او پدي اداره کیږي چې په جانب مقابل باندي دوژنی هڅه وکړي. ددې ناروغۍ ناروغان دوحشی حیوان په څیرو. وحشی حیوان چې کله وږی شي، سترگې یې په ښکار کې وي ترڅو چې یې ښکارنه وی پیدا کړي یوځای یې کرارنه کیږي او په دې لټه کې وي چې ژر ښکار پیدا کړي اودی خپله ورباندي حمله وکړي.

جرم او جنا

دځان پرواهم نه لري نه دځان پروا ورسره شته. خپل هدف ته درسيډو خاطر هرڅه کولای ته تياروی.

خودغه تکليف په ډيرو کمو فعاليتونو کې لږڅه توپير لري، دمثال په ډول باندي سختي جنسی رابطې چه په ځني حالاتو کې لږ او په ځني حالاتو کې ډير قهر ورسره ملگری وي. په شديدو حالاتو کې دغه بی سوری ناروغی ددې باعث کیږي چه غیرقانونی جنسی تیری _ ظلم زور اوحتی دجانب مقابل قتل هم رامنځ ته کړي، چې دجانب مقابل له قتل څخه دغه ناروغان ډير خوند اخلي.

کله چې پرناروغ باندي دنااروغی حمله کوي، ناروغ خپل عقل له لاسه ورکوي او عقل یې دیو کوچنی ماشوم په شان شي.

جنسي تیری (تجاوز) دډيرو دغه ناروغانو لپاره هدف نه وي، خو تنهادوي له خپلې دې ناروغی څخه شکایت کوي (چې یوروانی او جسمی ناروغی ده)

ددې ناروغی ناروغان په خپلو قربانیانو باندي برلاسه (زورور) وي، دغه افراد (ناروغان) سخت روانی تداوی ته ضرورت لري، اویاهم ددې فعالیتونو د مخنیوي په خاطر باندي باید د افراد ډیره موده بندیان یا هم اعدام شي.

دیادونی وړ ده چې دا قسم ناروغی زیاتره له ناخوالو جنسی اړیکو څخه منځ ته راځي.

څوارلسم څپرکی

څارنوال صاحب خپله صورت دعوی داسي ابلاغ کړل، چې شیراجان اومحمدجان دي په لس کاله قید او په یو میلیون افغانیو جریمه شي. اومرجان دي په اشد مجازات محکوم یعنې اعدام شي. ځکه دی په یوه ډیره خطرناکه ناروغۍ اخته دی، چې له ټولواو خونوڅخه ددې ټولنې په زیان دی.

څارنوالي چې کله ټوله دوسیه سره برابره کړه بیا یې نواړونډی محکمې د جزادیوان ته واستول.

کله چې دمحمکې قاضی صاحب دوسیه د ډاکټرانو نظرونه او د څارنوالي صورت دعوی والیدل، ښه سړی ورباندې خلاص شو چې څنگه موضوع ده.

خودلته په محکمه کې وکیل صاحب بیا هم مخکې له مخکې له قاضی صاحب سره خبره خلاصه کړې وه. چې هرڅومره پیسې او هرشي ته چې ضرورت لری زې درکوم خوداسي بیانه وي لکه دروغتون رئیس چې دوکه راکړه.

قاضی نوله خدایه (ج) داسي یوڅوک غوښتی، چې اختیارخپله قاضی ته ورکړی. وکیل صاحب ته یې وویل:

زه خو بې له کوم چل او فریب څخه ډاکاردرته کوم. تاته خوهرڅه معلوم شوي دي خوزه بیا هغسي نه درسره کوم لکه نوروچې

جرم او جنا

درسره وکړل. اوتاخومره کونښن وکړخوکومه گټه يې ونکړل. زه درته وعده درکوم چې زوی به دی له هر خطره وژغورم. مالدي څخه ډيري سختي دوسيې خلاصي کړي دي. ته له هر شي څخه بيغمه اوسه، هغسي به وکړم چې ستازره يې غواړي.

_ ياره قاضي صيب! ستا قربان شم. ته فقط زما زوی ته يوه لاره برابره کړه چې له مرگه راوگرځي. زه به درته دومره پيسې درکړم چې ستازره يې وغواړي.

هر څومره پيسې چې غواړي زه يې درکوم، گوره چې د پيسو غم ونکړي. بل قاضي صيب زه خودې ځاي ته فکروړی يم، چې ته خوبه يوه لاره ورته جوړه کړي اوزوی به می له اعدام څخه راوگرځوی خوله تاڅخه وروسته بيا دوسيې دوهمی يعنې ښای مراغې محکمې ته ځي، له هغه قاضي صيب سره خوزه شناخت نلرم. که ته له هغه خبرې وکړي اوزما زوی ته يوه لاره دخلاصيدوبرابره کړي نوزه به هغه ته هم ډيري پيسې ورکړم. اودابه دي په مالوی احسان وی که دي دغه کار هم سرته ورسوی؟

_ هغه کاردی هم په ماورسیدی. هغه بيا زما ډير ټينگ ملگری اواشنادی ډيره سره نيردي يو. يو دبل مراعت سره ساتو. ته يوازما کار راوکړه هغه خوبيا وروسته کاردی. دواړه خوپه يوه وار نه کيږي.

_ ستا کار خوهمد اوس کوم. ووايه څوپيسې غواړي چې زه يې اوس درته راوړم؟

_ څه ووايم وکیل صيب! پرتامي هم زړه نه کيږي، څوکه په دي کار کې بدنمه شم بيا خواته معلومه ده چې څومره بدنمی لري. اقلادومره پيسې خووي چې په هغه بدنمی وارزي.

جرم او جنا

_ زه دی بدنামী شه کوم هرڅه په تاږه لري ماته یوازي
 دپیسو ووايه چې څومره پیسې غواړی؟
 _ ښه نوچې داسي ده نوپنځلس لکه افغانۍ چې راکړي بیخی
 کافي دي. که باندي بدنامه هم شم پروانه کوي.
 _ هیڅ خبره نه کې کوم. زه یې همداس د رته راوړم.
 _ یا یا پام کوه. ډیر احتیاط کوه چې دلته یې رانه وږي. زه یوڅوک
 په بازار کې در ښیم ته یې هغه ته ورتسلیم کړه هغه یې بیاماته راکوي.
 _ بیخی صحنی ده دهغه پته راکړه چې زه ورشم اوستا امانت ورته
 تسلیم کړم.
 _ په بازار کې یو صراف دی غلام علی نومېږی. کله چې دي هغه
 پیدا کړ نو پیسې ورته تسلیم کړه.
 هور ښتیانښه شو چې راپه یاد شول. په دې دوسیه کې خو دوه نفره
 نور هم شامل دي، کوم چې ورباندي لس کاله قید او په لس لکه
 افغانیو جرمه شوي دي. دهغوي پلرونه ولي دخپلو زامنو د دوسیې غم نه
 خوري؟
 _ شه درته ووايم قاضی صیب! دهغو دواړو پلرونو ته ما خپله په
 څو څو واري وویل. او څو واري ورته خپله ور غلم کور ته یې چې راځي په
 ټولوسره خپل زامن له دي مشکله خلاص کړو، یو کار نه یو کار ورته
 وکړ و اوس خویوه غلطی ځني شوي ده. خو هغوي ماته وویل چې نور هغه
 زموږ زامن نه دي نه یې مونږ په کار لرو. دې زامنو خوزمونږ عزت
 وپلوري، له خاوروسره یې خاوري کړو. ټول کلی او ښار ته یې بدنامه
 اوڅر مخي کړو. ددې هرڅه په کولولا ورسره مرسته هم وکړو. نه
 هیڅکله نه. ته که هرڅه له خپل زوی سره کوي کوه یې. نور زموږ لپاره
 هغوي په مړو کې حساب دي. هغوي دواړو راته ځواب راکړ. یوازی زه
 بدبخت یم چې د زوی غم راسره دي.

جرم او جنا

__ ښه نوهغوي اوس دخپلوزامنوڅخه بيزاره دي. څنگه پلرونه دي چې دزامنو پروا ورسره نشته. پلارخوډيرمهربانه وي پرخپلواولادنو.

__ هغوي په خپله لاره پسي ايله كوه. قاضي صيب! زما دزوى يوه چاره كوه چې له اعدامولوراوگرځي. زه دادى اوس ځم اوستاصراف پيدا كوم اوپيسې ورته وركوم. ته دي خپل كارپردوسيه شروع كړه.

__ سمه ده، زه له اوسه ستادزوى پردوسيه كارشروع كوم ته بېغمه اوسه، ورشه دغلام على صراف پوښتنه وكړه هرڅوك يې پيژنى ډير غټ صراف دى اوزمامانت هغه ته ورتسليم كړه.

رښتيا چې پيسې پرډېره كيښېږدي ډېره اوبه كوي. ورور له ورورگلوى څخه بيزاره كوي. دوست له دوستى څخه تيريږي. اوس وگوره چې يوكاربې له پيسوڅخه څوك نكوي. دغه پيسې دي چې له هرچاڅخه يې قبرهيركړى دى. اخيرت يې هيركړي اوحټى خپل ايمانونه يې ورباندي خرڅ كړي دي. خپل مسوليت ته يې هيڅ پام نه وي چې خداى (ع) يوقاضى ته څومره مسوليت ورله غاړې كړى دى، چې حتا كولاى شي چې دچاډژونداومرگ فيصله وكړي، اوهيڅوك يې بيا په كار كې مداخله نشي كولاى

هغه ديعقوب (ع) دخوپړيومخكې كيسه اوس په اثبات باندي رسيري، كوم چې يوليوه ورته دخداى (ع) په امرگوياشواو خپله بې گناهى يې ورته ښودل اوداسي ورته وايي چې كه ماستازوى خوړلى وي نوزه دى داخيري زمانې په قاضيانوكې شمارشم. چې يوحويان لاپدي پوهيږي چې داخيري زمانې قاضيان عدل اوانصاف نه لري اونه يې كوي نونوربه يې څنگه ولري اووكړي.

يووخت دحضرت موسى عليه السلام څخه بني اسرائيلوپوښتنه وكړه، چې موږبه څنگه وپوهيږو چې زموږ رب العزت (ع) به له مونږڅخه راضى اويانا راضه وي؟

جرم او جنا

حضرت موسیٰ علیه السلام ته وحي وشوي. كله چې باران په خپل موسم وورېږي اوستاسودچاروواگې دنيكانو په لاس كې شي، چې هغه دعدل اوانصاف پريكړې كوي، مال اودولت وسخيانونته وركړم، نوهغه وخت زه له خپلوبندگانوڅخه راضي يم. او كله چې مې باران په خپل موسم ونه اوراوي. ستاسودچاروواگې مې بې انصافو، ځان غوښتونكوته په لاس وركړي، اومال اودولت مې بخيلانونته وركړ، نو تاسي پوه شي چې زه له تاسوڅخه ناراضه يم.

وكيل صاحب له قاضي څخه راو لاړشود غلام علي په لټه كې شو. كله چې يې پيدا كړ نو د قاضي صاحب خپلې پيسې كوم چې ده په تېاكولا سوگتلي وې وركړي.

غلام علي چې كله وكيل صاحب وليدې نو وارخطاشو چې دا يې لكه چې يو پلان راته جوړ كړي دي، او غواړي چې ماوقاضي صاحب ته يوه دوسيه جوړه كړي. نو د پيسو اخيستلو او د قاضي له پيژندلو يې نټه وكړه چې زه خوله هغه سره كوم شناخت نلرم اونه يې پيژنم.

وكيل صاحب ورباندي پوه شو چې زماڅخه وېرېدې. نو ورته وې ويل:

زه پوهېږم چې ته له ماڅخه بېرېږي؟ ماته خپله قاضي صاحب ستا پټه راكړه. ته ورسره خبرې وكړه.

غلام علي هم دسټي تيلفون له جيبه راوايستي اوقاضي صاحب ته يې زنگ ووهي، او په تيلفون كې يې ورته وويل:

ماته وكيل صاحب پنځلس لكه افغانۍ راكوي داتاسوامانت دي چې زه يې ځني تسليم كړم؟

_ بلي هوځني تسليم يې كړه ماورته ويلي دي. اعتباري دي شايد ته يې هم پيژني. ددې ښار د خلكو وكيل صاحب دي. بېغمه اوسه كوم مشكل نه پېښوي ټولي پيسې پوره ځني واخله.

جرم او جزا

کله چې يې داورته وويل نووروسته له هغه يې دوکيل صاحب
خنه پيسې واخيستی.

پنځلسم څپرکی

د جمعې مبارکه ورځ وه د مسجدیو امام صاحب پرممبر باندې د زنا په اړه خبرې کولې چې زنا د ومره گناه لري او داسې سزا به یې وي لکه چې الله (ج) فرمائی:

ژباړه: زنا ته مه نږدې کیږي، بې شکه چې داستره بې حیايې ده. (بنی اسرائیل: ۳۲)

بله الهي لارښوونه: جهنم دوزخ اووه دروازې لري، لدې دروازو څخه به تر ټولو غموونکي، دردناکه، بدبویه او گرمه دروازه به د زنا کارانو پر مخ خلاصه وي.

او حدیث شریف دی: چې کله یو مسلمان زنا کوي نو الله (ج) دهغه ایمان له بدنه داسې باسي لکه څوک چې کالي له ځانه وباسي. بل حدیث دی:

الله (ج) د قیامت په ورځ له دریو کسانو سره په نرمي خبرې نه کوي اونه هم ورباندې مهربانه کیږي. لومړي زنا کاره، دوهم درواغجن، دریم کیبرجن فقیر.

بل حدیث دی:

اې مسلمانانو له زنا کولو څخه ځان وساتي، ځکه په دې کې شپږ ډوله مصیبتونه شته، چې دري په دنیا کې او دري په اخیرت کې پر تاسو راځي.

جرم او جنا

ددنيادري مصيبتونه .

۱ - دمخ ځلا به يې ختمه شي .

۲ - عمر به يې لنډ شي .

۳ - په تل پاته فقر او مسكينت كې به مبتلا شي .

اوداخيرت دري مصيبتونه يې .

۱ - دالله (ج) غوسه ورباندي .

۲ - حساب به په سختي ورسره كيږي .

۳ - اود جهنم دوزخ په سختو عذابو كې به گرفتاره وي .

نواي مسلمانانو چې خداي (ج) اودهغه رسول (ص) وايي، چې زنامه كوي نومونږ اوتاسي چې خداي (ج) منواو پر هغه ايمان او باور لرو اوداخيرت په ورځ هم ايمان او باور لرو، بيانوولي گناه و كړو. بايدله زناكولوڅخه ځانونه وساتو، ترڅود خداي (ج) له عذابونوڅخه وژغورل شو، اوپه دنياوااخيرت كې كاميا به اوسرلوږي ووسو.

زه به تاسو ټولو مسلمانو وروڼو ته دوي دپنده ډكې كيسې وكړم تاسي ورته ښه غوږ ونيسي .

يوه ورځ يو ډير غټ زناكاره دزناكولو لپاره ديوې معصومي اوپاك لمنې ښځې كور ته چې هغه په كور كې يوازي وه، اوده ظالم په خپل سراوپه زوردهغې كور ته ورغلي، هغې تې وويل:

زه غواړم چې زنا درسره وكړم. ددې پرځاى چې ته زما سره زور زياتي و كړي خوزه بدې دهغه سربيره پرنيردم. ته داسي وكړه ددې سراى ټولي دروازې بندې كړه.

هغې معصومي ښځې بي له ويلو ورولاړه شوه، دسراى اوخونو ټولي دروازې وتړلې او بيرته زناكار ته راغله، ورته وويل:

جرم او جنا

ماخودسرای اوخونوټولي دروازې وټرلې مگريوه دروازه راڅه پاته شوه چې هغه دروازه زه څه، هيڅوک يې نشي ترلاي.

زناکاره پوښتنه ځني وکړل، چې داکمه دروازه ده چې ته يې نشي ترلې زه به يې وټرم؟

دې معصومي اوزاهدې ښځې ورته وويل:

چې هغه هاغه دروازه ده کوم چې دالله (ج) له لورې ده. اوس ماوتاپرته له هغه الله (ج) څخه بل هيڅوک نه ويني. اوس چې دي وحشي هوس هرڅه غواړي ويې کړه.

کله چې دازناکارسړی لدې معصومي ښځې څخه داالفاظ واوريدل نوپر هغه ځاي خداي (ج) ته په سجده شواودټول عمر دزناکولوڅخه يې توبه وايسته.

بل وخت هم همداسي يوه پيښه وشوه. يوزناکار سړی يو عالم ته چې ابراهيم بن ادهم (ح) نوميدی راغی اوورته وويل:

چې اي! دزمانې عالمه زه دومره گنهکاره يم چې پردنيامي هيڅ گناه نده پرايښي. ماته داسي يوه لار راوښيه چې نورهيڅ گناه ونکړم اودتل لپاره دگناه کولوڅخه خلاص شم.

هغه عالم مبارک ورته وويل:

ولي نه، داخوډيره اسانه ده، ته که غواړي چې توبه وباسی اوبياگناه ونکړی نودخداي (ج) رزق مه خوره.

گنهکارورته وويل:

که مې دخداي (ج) رزق ونه خوړي نومړ کيږم. څنگه دخداي (ج) له رزق څخه ځان محروم کړم داخوامکان نلري داخوډيره سخته ده، داکارنشم کولاي.

ابراهيم بن ادهم (ح) ورته وويل:

جرم او جنا

ښه چې په دی هم پوهیږي چې که دخدای (ج) رزق ونخوړم نوله لوړې به مړشم. کله چې دي گناه کوله نوولي دي دخدای (ج) رزق دهغه نمک ونه گڼي.

گنهکار ورته وویل:

لدې وروسته که می گناه کوله نو دخدای (ج) رزق (نمک) به له سترگونه لیري کوم. بله لاره راوښیه کچېری گناه راڅخه کیده نوبه هغه رایادوم؟

ابراهیم بن ادهم (ح) ورته وویل:

که دي چېري کوم وخت بیا کوښښ وکړ چې گناه وکړي، نو وروسته له گناه څخه داسي ځای ته ولاړشه چې هغه دخدای (ج) ملک نه وي او ته هلته ژوند وکړي او پکښې کې پټ شي.

گنهکار ورته وویل:

که هر ځای ته ولاړشم نو هغه ځای دخدای (ج) ملک دی. که ځمکه ده که اسمانونه دي او که دریابونه دي بل خوداسي ځای نشته چې دهغه ملک نه وي اوزه پکښې واوسم.

ابراهیم بن ادهم (ح) ورته وویل:

ښه تا چې گناه کوله ولی لدې ځایه نه شرمیدی چې دا خود خدای (ج) ملک دی اوزه څنگه دهغه پر ملک او چې هغه مي وینی گناه وکړم.

الله (ج) پاک خپله وایې چې:

ددې گنهکارانور اگر څیدل همدازما خواته دي. نو بیا دهغوي سره حساب کول زما کار دی.

گنهکار بیا ورته وویل:

جرم او جنا

بيابه هم کچېری گناه راڅخه کیده نودابه په يادساتم چې داملک دخدای (ج) دي اوهغه می وینم هم. بله داسي طريقه راوښيه چې هميشه يې په يادساتم.

ابراهيم بن ادهم (ح) ورته وويل:
که دي چېری دالله تعالى (ج) مخالفت وکړاؤ گناه دې کوله، بيا داسي ځای پټ شه چې هغه تاونه وینی اوستاله حاله ناخبره پاته شي. هغه وخت چې ستازره هرڅه غواړي کوه يې. گنهکار ورته وويل:

اې عالمه! که شپه ده که ورځ ده، که په شپه کې وي که په ورځ کې په هروخت کې اوهرچيري خدای (ج) هرشي ويني. هغه په هروخت کې حاضر اوناظروي. اوهرڅه چې بنده کوي هغه يې وینی اوورباندي پوهیږی. زه څنگه داسي ځاي پيدا کړم چې په هغه کې ماخدای (ج) ونه ويني. داخوله امکانه لېري کاردی.

ابراهيم بن ادهم (ح) ورته وويل:
ښه نوتاچې کوم وخت گناه کوله، دادي له ځان سره نه ويل که بل څوک نه وي، خدای (ج) خوشته هغه خومي وینی. نوچې هغه تاپه شپه اوورځ کې ويني بياهم ته گناه کوي. خدای (ج) پاک خپله وايې چې:
گمان مه کوي چې حق تعالی غافل دی له هغه عمل کولوڅخه چې ظالمان يې کوي.

گنهکار ورته وويل:
دابه هم تل راسره يادساتم، که مي گناه کوله نودابه ضرور په يادلرم،

چې خدای (ج) خومي ويني بيانوولی گناه وکړم. بله لاره راوښيه؟
ابراهيم بن ادهم (ح) ورته وويل:

جرم او جنا

کله چې درته عزرايېل^(ع) (ملک الموت) ناڅاپه راشي اوستاڅخه روح قبض کوی نوته به ورته ووايي چې ماته يوڅه صبر وکړه ترڅو زه دخپلو خپلوانو، انډيوالانو، دوستانو، همسايه گانورضايت ترلاسه کړم اودوي ټول له ځانه خوشحاله کړم، ښه ښه کارونه ترسره کړم ترڅوداخيرت لپاره مي ښه توبښه برابره شي نوبه بيا ته راشي اوزماڅه به روح قبض کړي.

گنهکار له ځان سره وخنډل او ورته وويل:

چې زه د عزرايېل^(ع) سره څنگه داسي کولای شم، اونه هغه ماته دومره مهلت راکوي چې زه دي دخپلو خپلوانو، دوستانو، حقدارانورضايت ترلاسه کړم. هغه خوچاته ديوې ساه ايستلو وخت نه ورکوي نو هغه به زما خبرې څنگه ومني.

ابراهيم بن ادهم^(ح) ورته وويل:

نوچې په دي هم شه پوهيږي چې دومره بې واکه اودځان واک نلرم مرگ حق گنې اوله هغه څخه تينښته نشته. له عزرايېل^(ع) څخه هم بيريزی لا هم گناه کوي؟ اودې ځای ته دي پام ندی چې کله می روح قبض کيږي نو عزرايېل^(ع) به په څه ډول روح راڅخه قبض کړي.

گنهکار ورته وويل:

دابه هم وروسته لدې تل په يادساتم. کچيري مي گناه کوله نو عزرايېل^(ع) به هم په يادلرم. بله لاره راوښيه؟

ابراهيم بن ادهم^(ح) ورته وويل:

کله چې مړ شوي او بيرته راژوندی شوي، حساب کتاب هم درسره وشو، نو کله چې ددوزخ حکم درباندي راووتي اوملايېکې دي دوزخ ته کښوي، نوته له ملايېکوسره زور وکړه او په زور خپله جنت ته ولاړه.

گنهکار ورته وويل:

جرم او جنا

ای عالمه ! ستا صدقه شم، پدی خوزه هم ښه پوهیږم چې مړ شم
 بیاخوزه هیڅ نشم کولای، ټول کارونه به ملایکې راسره کوي، زه
 بیادځان اختیارنلرم اونه زورورسره وهلی شم، او هلته خوییا ټول
 مخلوق دځان په غم کې وي، نه پلارچاته په دردخوړل کیږي نه
 مور اونه هم اولاد، یوازې او یوازې خپل عمل. که چاښه کړي وي نوجنت
 ته به ځی او که چا بدکړی وي دوزخ ته به ځی. او هغه هم دا کار
 بیاملائیکې ورسره کوي.

ابراهیم بن ادهم^(ج) ورته وویل:

ای عقلمنه! ته عقل لري او د بندګۍ د عوه کوي دخدای^(ج) رزق
 خوري، دهغه په ملک کې اوسېږی، او هغه دي په هرځای کې په هر حال
 تاوینی، اوله ملک الموت^(ع) سره څه نشی کولای، داخیرت په ورځ هم
 دومره بی وسه شي چې له ملایکوسره هم څه نشي کولای، بیا هم ته
 گناه کوي او د شیطان ملګرتیا اولاره ځان ته اختیاروي.

گنهکار چې کله له ابراهیم بن ادهم^(ج) څخه دا خبرې
 واوریدي، خدای^(ج) ته په سجده شو، توبه یې وایستل او د ټول عمر له
 گناه کولو څخه خلاص شو.

شپاړسم څپرکی

دپانې اخیری کال په استرالیا کې و. پوره شپږ کاله یې هلته تیر کړل، داخیری سمستیر و نو امتحانونه یې ورکړي ول او اطلاع ناموته معطل ول. کله چې اطلاع نامي یې ورکړي، په ټول پوهنتون بیا پانه اول نمره شوه.

ډیري جائزې او تحفې ورته داسترالیا د پوهنتون رییس، مدیر اوبښوونکي ورته ورکړې. ددې لیاقت یې وستایه، او په خپل هیواد کې یې ورته د ښه خدمت کولو ارزود درلوده.

ټول افغاني زده کوونکي کوم چې هلته په سدني پوهنتون کې اوسیدل یوهم نه وناکامه شوی. او کوم زده کوونکي چې متوسطه طب ته کامیابه شوي وهغه زده کوونکي هلته یوازې پاته ول، او پاته نور چې دانور ورشتوته کامیابه شوي وهغه تردوي دوه کاله مخته راغلي و، ځکه دهغوي درشتو وخت څلور کاله و. او ددوي شپږ کاله په درسونو تیر شول. ځکه چې د متوسطه طب لپاره لږ ډیر وخت اودرس ته ضرورت شته دا ځکه چې تر هرې رشتې دغه د طب رشته ډیره سخته او په ډیره موده کې ویل کیږي او تر ټولورشتويې مسولیت هم زیات دی. ځکه د متوسطه طب زده کوونکوله دانور وزده کوونکو څخه ډیره موده په درس ویلو کې تیره کړه او یو کال یې د عملی کار کولو لپاره ضروری و چې هغه عملی کاريې بیا په خپل هیواد کې ترسره کولای شول.

جرم او جنا

ښوونکی اصف به پانې ته ویل چې ولي داسي راته وايې. ماخوله لتاسره واعده کړې وه مایوازي خپله وعده پرځاي کړې ده. زما پر دوي کوم احسان نسته اونه دي دوي زما دا احسان مني.

پاڼه به دښوونکی اصف په داسي خبرو کولو نوره هم زیاته ځنی خوشحاله شوه. مننه به یې ځنی وکړه چې زما په وعده یې وفا وکړه او په ښه شان یې سر ته رسولې.

پانې لس ورځې له خپل مور او پلاره سره په کور کې تیرې کړې. یوه ورځ یې دخپل ښوونځۍ د لیدلو شوق وشو. له خپلې مور او پلار په اجازه له ښوونکي اصف سره ښوونځۍ ته راغله. ترڅو د زده کوونکو حال له نېرېدۍ څخه وويني او وگوري چې څه نوي تغیراته په داشپرو کلنو کې راغلي دي او دايې هم غوښتل چې خپل تیر شوي خاطرات ور په زړه کړي.

کله چې ښوونځۍ ته راغله لومړی یې له مدیرې سره والیدل خپله پخواني مدیره کوم چې ددې په وخت کې وه، هغه بل ښوونځۍ ته تبدله شوې وه او پرځاي یې نوې مدیره راغلې وه. له نوې مدیره سره ښوونکي اصف معرفي کړه، چې دازموږ دښوونځۍ پخوانې زده کوونکې ده، په یو بورس کې استرالیاته د شپږو کلنو لپاره تللې وه او طب متوسطه ته کامیابه شوې او اوس ځني فارغه ده. اوس څه وخت کیږي چې بیرته خپل هیواد ته راغلې ده. نن یې زړه شو چې دښوونځۍ د زده کوونکو سره وويني او یوڅو دقیقې په تفریح کې له ټولو سره خبرې وکړي. نوې مدیره یې په راتگ خوشحاله شوه او خپله په هر صنف ورسره گرځیدله. هر زده کوونکی ته به یې ور معرفي کوله چې دایوه ډاکټره ده، دا خبره به یې ورسره یاده کړه چې دا غواړي په تفریح کې تاسو ته خبرې وکړي. تاسي هم باید ددې خبرو ته ښه ځیر شي ځکه ددې هره خبره ډیر ارزښت لري.

جرم او جنا

زده کوونکو دمديرې خبره ومنل چې موږ به په تفريح کې ټول سره يوځای کيږو او د ډاکټرې پاڼې خبرو ته به غوږ نيسو.

کله چې تفريح شوه ټول زده کوونکي په قطار برابر پر ځايو ودريدل، پاڼې له مديرې او ښوونکي اصف سره ورته راغلل. مديرې پاڼې ته اشاره وکړه ترڅو د دريځ پر سر باندې ودریږي او زده کوونکو ته خپله نظريه وړاندې کړي.

پاڼه دريځ مخ ته راغله او په دريځ کې يې ټولوزده کوونکو ته لومړی سلام وکړ.

زده کوونکو په يوه ږغ سره ددې سلام ته عليکم وويل.

وروسته بيا پاڼې پوښتنه ځنې وکړه چې درسونه موڅنگه دي؟

ټولوپه يوه ږغ سره ورته وويل:

ډير ښه دي

_ تاسو د درس په قدر څومره پوهیږي؟

ټولوپه يوه ږغ سره:

ډير زيات پوهیږو. ځکه په درس ويلوسره پوهه منځ ته راځي او پوهنه رڼا او روښنايي ده.

_ تاسي بايد په خپلو درسونو کې ډير زيات کوښښ وکړي، تاسي ډير ښه استعداد لري. تاسو ته معلومه ده چې د افغانانو استعداد په نړۍ کې څوک نلري. خير که نن خوار او درېدره يو خدای (ج) څومهربانه دی يوه ورځ به لدې ټولوبلاوو او درېدریو څخه خلاص شو او روښانه اينده به ولرو.

اينده به مولومړی د خدای (ج) په توکل اومهرباني بيازموږ، او ستاسوپه خپل همت او په ډير زيار سره روښانه کيږي. هيڅوک زموږ په غم کې نه دي. هيڅوک مو خپل وطن ته خدمت نه کوي. ترڅو يې خپله ورته ونکړو.

جرم او جنا

کچېري مور، او تاسي په ټولوسره علم تر لاسه کړو، نو کولاي شو چې دهرې ستونزې په مقابل کې مقابله وکړو. ځکه علم خو روښنايي ده چې روښنايي پيداشوه نودهرې تاريخي ځواب کولاي شي، هرچاته خپله لاره که صحي وي که غلطه معلومېږي.

يو عالم هيڅکله دخپل ځان او وطن دخرابولولپاره هڅه نه کوي، تل کوبښن کوي چې خپل وطن ته خدمت وکړي اونورې علمه کسان دعلم له برکته څخه خبر کړي. هرچاته خپل مسوليت چې ورله غاړې وې وروسپاري اوپه ښه اوصادقانه ډول يې سرته ورسوي اوخپل وطن له بدبختيو، بدبينيو څخه وساتي، داهرڅه چې کيږي دعلم په برکت سره کيږي.

زه به تاسوته لنډمثال درکړم هغه مثال پرخپل ځان تيروم.

زه لومړی يوناپوه اوييسواده انجلۍ وم، ماخپله نه غوښتل چې درس ووايم اونه مي ورته په خيال کې لاو.

پلارمې دخلکومزدوري کول، تل به يې لاسونه اوپښې سپيرې، چاودې، زخمی زخمی اوله اغزيوڅخه ډکي وې. کله به چې غريب ماښام کورته راغی مابه يې له پښواولاسونوڅخه لومړی اغزې راوايستل، بيا به په واسليمو لاسونه اوپښې ورغوړي کړي، کله به چې بيده کيدی نوبه مي لاسونه اوپښې په پلاستک کې ورته وتړلې ترڅو هغه زخمی ځايونه يې جوړاويوڅه پاسته شي، ددې کارپه کولوسره به يې يودلاسودرداودپښودردکرارشو. کله به چې سهارشونوبابه دمزدورۍ په لټون ووتی. يوه ورځ نه پوهيږم څنگه دافکورته پيداشو چې زه خوخير، ترڅوچې ژوندی يم دخلکو په غريبۍ کې به اخته يم خوکه زه مړشم نولوربه می بياڅه کوي، هغه خودچاغريبی هم نشی کولای. نويوه ورځ هغه غريب اومظلوم چې تمامه ورځ به ستړی اوهلاک دخلکوپه مزدوري کې و، له ځان سره داتصميم ونيوی ترڅو

جرم او جنا

ماپه ښوونځۍ کې شامله کړې اوزه زده کړې وکړم. که څه هم چې مانه غوښتل چې زه درس ووايم ځکه زه د يوې جوړې نوې کاليوپه ارمان وم. کله به چې کوچنی يالوی اختر شوتولوانجونوبه نوي نوي جامې، بوټونه، پورني اغوستي و، خوزه به په زړو جاموکې وم بوټونه به مي لا نوې نه و. نونه د چاکورته تلم اونه له چاسره گرځيدم. مابه چې اختر ته نوی کالی نه درلودل نوبه ډيره مايوسه وم خوشه په لاس نه راتلل ځکه دخپل پلار اومور له حاله خبره وم. دوي ته مي هم برغ نشوای کولاي چې زه حتما کالي غواړم بوټونه غواړم. تاسي خوښه پوهيږي چې کوچنيان په اختر کې نوي جاموته څومره خوشحاله وي. خومادارمان تر ډيره وخته په اوږو وگرځاوي. زه به دي ته څومره خوشحاله وم چې هغه به داسي اختر وي چې زه به نوي جامي نوي بوټونه نوي بنګري اونوی پورنی ولرم اوبيادکانوډيانوکره ولاړه شم اوهغوي راته داختر مبارکی اوزمادنوي شيانومبارکی راکړي.

خوهيڅکله می هم دارمان په کوچنيوالی کې پوره نشو. خيرپه مايې په هغه غريبۍ او غربت کې درس شروع کړ. ما اوزمامور به ډير دپلار مخنيوی کوي چې مادرس ويلو ته پرېږدي، مابه دا ورته ويل چې درس ويل خود غريبانو کارندی، دازموږ له وسه تير کاردی، مونږ دمانښام په ډوډۍ پسې حيران يو، ته وگوره تمامه ورځ دخلکوپه مزدوري پسې ورک يې دهغه سربيره لاته غواړي چې په مادرس ووايي؟ موربه مي هم همداسي ورته ويل، چې داته څه کوی اوپه تاڅه شوی دی. که غواړي له خانانوسره ځان برابر کړي ياکه خان شوي يې؟ ته له خانانوسره نشي برابرېدلای ځکه درس خوشانان په خپلو کوچنيانو وايي اوداد خانانو کاردی.

دازموږ له وسه تيره خبره ده. ته دی حال ته وگوره څوک بايد له خپلې کمبلې سره سمې پښې وغزوي. مونږ به چې هرڅه ورته وويل

جرم او جنا

خوپلار به مې نه منل اودابه يې موږ ته ويل چې تر تاسوزه ښه پوهيږم. که هرڅه تکليف وي پر مابه تير يږي. زه ورته هرڅه برابر وم. تاسو زما حال ته وگوري، په ماشه جوړه ده، کاشکې ماسوادر لودای. مابه هم يوځای نه يوځای ډير په بيغمۍ سره کار کوي. له ستر يا ووڅخه به خلاص وم. که کار وکوي به مې خو که نه و بيا خو به بيغمه او هو ساوم. اوس نو په ماشه جوړه ده که د چاپه کار کې ځان واچوم او د يوڅو دقيقو لپاره ځان هو سا کړم بيا هر څوک په کار کې راته دنامرد په سترگه گوري چې دنامرد په سترگه يې راته وکتل بيا خو په اينده کې کار نه راکوي.

هميشه به زه يم او کار.

ما اوس دا پريکړه کړې ده، هيڅوک به زما پريکړې ته تغير ورنکړي. زه نه غواړم چې لور مې بيسواده پاته شي. زه هرڅه دلور په خاطر ه کوم او هرڅه خپله ورته کوم.

زه يې مجبوره کړم او په دغه ښوونځۍ کې يې شامله کړم. تاسي وگوري نن دهغه غريب لور چې د يوې جوړې جاموپه ارمان و نن هغه ځاي ته ورسیده کوم چې د پلار ارمان او ارزويې وه. اوس هغه د غريب لور تاسي د درس په مفهوم تاسو ته د درس ويلو توصيه کوي ترڅو کوبښن وکړي چې يونډيوال شهرت پيدا کړي، اودهر چاپه زړونوکې خاص ځاي ونيسي. اونه بايد دا گمان وکړي لکه ما چې کاوي، چې درس ويل د غريبانو کار ندی. درس بايد د غريبان ووايي او تر هر چاپه ډير کوبښن وکړي. ځکه پر غريب خوهر رقم حالات تير شوي وي. څومره غم چې د وطن د غريب سره شته د بل چا سره نشته. څومره کوبښن چې غريبان کوي ځانان يې نشي کولاي.

نو غريب بايد د درس ووايي ترڅو د ځان اود خپلې کورنۍ او خپلې ټولنې ته خدمت وکړي. غريب يې اوبد بختی له خپلې ټولنې څخه ورکه

جرم او جنا

کړي. خپله اينده روښانه اواباده کړي. ټولو وطنوالو ته خدمت وکړي، ټولنه په پښوودروي اودا هرڅه چې کيږي د تعليم په زيار او کونښن سره کيږي. په زيار سره علم تر لاسه کيږي او په علم سره روښنايي. په علم سره خدای (ج) پيژندل کيږي، اود خدای (ج) له قدرتونو سره اشنا کيږي. هر ستونزمن کار ورته اسانه کيږي. د تاريکولپاره يې خراغ جوړيږي. خو که څوک بې علمه وي هغه له هيڅ شي نه وي خبر، دړانده مثال لري چې نه خپله لاروښي نه بل ته لاره ښودلای شي. تر هر چا ځان ته ډير تاوان رسوي.

دا خبرې مي ځکه تاسو ته وکړي چې تاسو په خپلو درسونو کې زيات کونښن وکړي او په ژوند کې ښه لاسته راوړني راوړي. نور نو ستاسوله توجه څخه ډيره زياته مننه، چې ماستاسو وخت ضايع کړ اوستاسودن ورځی د تفريح وخت مي ونيوی. ټولو څخه يو ځل بيا ډيره بخښنه غواړم. ستاسو د ټولو د کاميابي په هيله.

پانې چې کله خبرې خلاصې کړی ټولو زده کوونکو ورباندی چکچکي کړي يودبله يې سره ويل چې رښتيا هم چې علم د تاريکولپاره خراغ دی. پردې خپله غريبې تيره شوي وه. او اوس دهغه غريب لوريو به با استعداد ډاکټره شوه اوموږ ته يې په څومره جرئت سره د دريځ پر سر خبرې وکړي.

دا هرڅه يې د درس ويلو په ذريع تر لاسه کړي دي. مونږ هم بايد درسونه ووايو. اونه بايد خپل قيمتی وخت بيهايه ضايع کړو.

اولسم څپرکی

کله چې دابتدائی محکمې قاضی پدې ډاډه شو چې له وکیل صاحب څخه یې ښه کافی رشوت ترلاسه کړ، نویې دده دزوی پردوسیۀ کارشروع کړ او داسي فیصله یې ورته ابلاغ کړل. چې شیرخان او محمدزی دي په شپاړلس کاله قید او هریودی په پنځه لکه افغانیو جریمه شي، داجریمه شوي پیسې دي د فوزیې کورنۍ ته ورکړي. او پاته مرجان شو. هغه په یوروانی رنځ اخته دی چې جزا ترهغو پوږي نشي ورکول کیدای ترڅونه وي جوړشوي اوبل د قیدورکولو طاقت هم نه لري په قیدورکولو سره یې رنځ نور هم زیاتېږي. نو پدې اساس او په قانونی لحاظ سره چې قانون هم لیوني اورنځورته جزا اوسزانه ورکوي، که څه هم هغوي قتل کړي وي. په همدې خاطر مونږده ته داسزاورکوو چې په دري لکه افغانیو باندې جریمه او د پنځو کلو لپاره دخپل کوراو کلی څخه دباندې ژوند وکړي او ترسخته تداوي لاندي دي ونيول شي.

کله چې ددوي ددوسې کار په ابتدایي محکمه کې خلاص شو، دستي یې له هغه ځایه واستول دمرافعي محکمې ته. دمرافعي محکمې قاضی صاحب ته خومخکې تر مخکې دابتدائی محکمې قاضی ویلي واوپه لسو لکه افغانیو یې کارورسره خلاص کړي

جرم او جنا

وچې که نورودوو مجرمینو ته هر رقم سزا ورکوي هغه ستاکار دي خوچې مرجان ته کوم چې ماورته سزا ورکړي ده ته يې تاييد کړه. دمرافعي محکمې قاضي هم دابتدایي محکمې پریکړه تاييد کړه چې مرجان دي په دري لکه افغانیو جریمه اودپنځو کلنو لپاره دي خپل ښار پرېږدي بل ښار ته دي ولاړ شي او خپله تداوي دي هلته وکړي. په همدې ډول سره مرجان له اعدام اوله زندانه خلاص شو. وکیل صاحب چې کله دقاضیانو پریکړه واوریده په کالوکې نه خایدی اونیرېدی وچې له خوشحالی څخه يې زړه دریدلای وای. مرجان له زندانه راخلاص شو او پاته شیرجان اومحمدزی شول هغوي نوپه زندان کې شپې او ورځې صبا کولي او ډیره پښیماني يې کوله چې دا کارخوپه موږ مرجان وکړ. اخیردی راڅخه ولاړی اوموږ يې یوازي پرېښودو. هرچاته به يې په زندان کې داسي خبرې کولای چې هیشوک نه باید داسي کار وکړي چې له هغه څخه دي څوک نفرت وکړي حتا دومره نفرت چې خپل پلار او کورنۍ يې په خپلیدو پښیمانه شي، اوچې دوي ژوندي وي هرچاته يې سترگې ټیټې وې. وکیل صاحب دمرجان دوسیې په محکمه کې په څارنوالۍ کې، په جینایې کې خلاصه او خپل زوی يې بې گناه په اثبات ورسوی. څارنوالي او امیرجینایې څوڅه نشوای ورسره کولای ځکه چې دقاضیانو حکم و. اودقاضیانو حکم خووالي څه رئیس جمهورهم نشي ماتولای.

اتلسم خپرکی

پاڼه چې له مکتبه راغله کورته، موراوپلارته یې ټوله دښوونځۍ کیسه وکړه، چې داسی می ورته وویل چې درسونه به وایاست. ډیرزیات کوبښن به کوي. ټولوراسره وعده وکړه چې مونږستا خبرې حتماً منو. مدبرې صاحبې هم ښه عزت راکړ، ټولوزده کوونکو ته یې ور معرفي کړم او هر صنف ته یې جلا جلا پخپله وروستم. پاڼې چې کله خپلې خبرې خلاصې کړي. موراوپلار یې ورته وویل:

چې لورې! اوس خه پلان لری دراتلونکی ژوند په هکله دې فکر کړی

دی. مونږ په گډه دا پریکړه کړي ده چې ستاد کوزدې بندوبست وکړو. اوتاپه ژوند کې نوره هم خوشحاله وویڼو. زموږ دغه یو ارمان لاستاد واده په زړه کې پاته دی. ښوونځۍ خودي خلاص کړ او اوس خوشلور میاشتس رخصتی هم لري. نو په داخلورومیاشتو کې به ستاد کوزدې کار وکړو. موږ تاته دیوې ښې کورنۍ هلک انتخاب کړي دي. ته په دې کې خه وایې؟

پاڼې ورته وویل:

چې دهلک په غم کې مه اوسي. ماله پخوا خه دځان لپاره خپل دژوند ملگری پیدا کړي و. هغه وخت کوم چې زه لاپه ښوونځۍ کې وم. اوس خوله ماسره هرڅوک واده کوي هغه هم دیو مقصد په

جرم او جنا

خاطر. کچیري ماخپلې زده کړي نه وای کړي بیا به هیچا واده نه وای راسره کړي. د دنیا ټول خلک به مقصدکار نه کوي. خو هغه چې مانتخاب کړی دی له هغه سره زه هم ډیره زیاته مینه لرم. کلونه کلونه وشول چې یو د بل په انتظار مو تیر کړي دي. هغه یوه لنډۍ ده چې ما په کوچنوالۍ کې ډیره اوږدېدلې وه چې وایې.

پخوا د صدق یارانې وې یار به دسترگوته عمر تیرونه.

ما پدې هیڅ باور نه درلود چې په اوس زمانه کې دي داسې یو څوک پیدا شي چې چاته پوره عمر انتظار شي. خو پر ما خدای (ج) مهربانه شواو ماته یې دغسې یو څوک پیدا کړ چې زما لپاره یې پوره عمر انتظار ایستلی دی.

موږ او پلار یې دواړه ورته حیران شول، ورته وویل:

عجیبه ده موږ خوتر اوسه پدې موضوع نه یو خبر. هغه بختور څوک دي چې له تاسره دومره زیاته مینه لري. موږ ته یې هم راوښیږه. موږ یې پیژنو؟

_ هو تاسې یې ښه پیژنئ. او پر تاسو له یوه زوی څخه زیات گران دی. هغه بختور انسان بل څوک نه بلکې ښوونکی اصف دی.

دواړو په یوه پلاورته وویل:

دا خودي ډیر غوره انتخاب کړي دي. دا خو بیخي زموږ زړه ته نه لویدل. ښوونکی اصف خورښتیا چې ډیر زیات بختور شخص دی. دهغه په رقم خو هیڅوک نشي کیدلای. دا خونور علانوردی. ایا ښوونکی اصف پدې خبر دی؟

_ هو ماو هغه خبره سره خلاصه کړي ده. یو د بل سره زیاته مینه لرو.

دواړو شکر د خدای (ج) وایستي چې ښوونکی اصف یې له لور سره مینه او واده کوي. پانې ته یې وویل:

جرم او جنا

ښه چې داسې ده نوموړې به له ښوونکي اصف! سره خبرې وکړو. اوله هغه سره به مشهوره وکړو. چې هغه اوس واده کولو ته آماده دی.

- نور تاسي پوهیږئ او کار مو.

کله چې پاڼې خپله خوښه مور او پلار ته ورکړه. دوي هم په هغه ورځ راغلل د ښوونکي اصف کور ته. هلته خانګې او ښوونکي اصف ښه عزت ورکړ. وروسته یې ښوونکي اصف ته وویل:

مورنن له عجیب واقعیت سره مخامخ شو. هغه دا چې ستا او د پاڼې په مابین کې کوم رازو له هغه څخه نن خبر شوو. موږ هیڅ باور نه کوي چې تاسي دواړه به مینه کوي. او دومره زیات وخت یوډبل په انتظار سره تیر کړ.

ښوونکي اصف ورته وویل:

رښتیا هم چې ډیره موده یوډبل ته انتظار شوو. زما سره د پاڼې غم و چې خپلې لوړې زده کړې وکړي بیا به واده وکړو. ماته سوتنه نه ویل چې زه او پاڼه له ډیر پخوا څخه یوډبل سره مینه لرو. خپله مینه مو تر دې ورځې پورې ساتلې وه. که څه هم ما اوس نه غوښتل چې تاسي لدې رازو خبر کړم. ځکه چې ددې لایو کال عملی کار پاته دی.

_ داز موږ پریکړه وه چې پاڼه واده وکړي. موږ د پاڼې لپاره یوه لک پیدا کړي. له هغې سره مو مشهوره وکړه چې لوړې! موږ خوستادګوزدې بندوبست کوو. اوس خولا ژوند یو په ژوند خو باور نشته. دا ارمان مولا په زړه کې پاته دي چې ستا واده لایه خپلو سترګو وګورو. وروسته که مړه شوې ارمان به مو په زړه کې نه وې پاته. خو پاڼې راته کیسه وکړه. اوس خولا پاڼه څلور میاشتي رخصتي لري. څلور میاشتي خو ډیر عمر دي ستاسو واده په

جرم او جنا

داخلورومياشتو کي سره کيدای شي. څنگه دي خوښه ده چې واده وکړي؟

— زما درسره خوښه ده. چې پاڼه موراښي کړې وې زه خو هيڅ نه وایم.

— ښه نو چې ستاله خواځخه مطمین شونواوس ته راته دواده کولونپته راوښيه. څه وخت مناسب وخت دواده لپاره گڼي.

— زماله خواتاسي وکيلان ياست. هره نيټه چې ورته ټاکي زه څه نه وایم.

— چې موږ ته اختيار را کوي موږ خوستا سوداوه په کارپسي کيږو، په دامياشت کې به مو واده وي.

— بيخي مي درسره خوښه ده. په دايوه مياشت کې زموږ مکتبونه هم خلاصیږي. موږ هم دري څلور مياشتي رخصتي لرو.

— داخوبيايخي ښه کار شو. بس نوله نن څخه يوه مياشت وروسته ستا سوداوه ورځ ده که کمه واقعه نه وه پيښه له خيره.

— الله (ج) مودي له هرې واقعي وساتي. زما درسره خوښه ده. په اخير کې دپاڼې موراوپلار را ولاړيدل چې ښوونکی اصف ورته

وويل:

تاسي يوه شيبه انتظار شي زما سره يوڅه پيسې دي هغه له ځان سره واخلي. اوگوري اوس لاتاسوته وایم چې دپاڼې لپاره پرته دکاليوڅخه نور شيانوته اړتيا نشته. ځکه چې زما په کور کې هرڅه زيات شته اوله اندازې څخه ډير.

يونيم لک افغانۍ يې ورته راوخيستي اودوي ته يې ورکړي. بيا يې ورته وويل:

جرم او جنا

چې بې ځايه مصرف به نه کوي. يوازې اويوازي دپانې لپاره کالي اوکه نوردې کم شيان خوښ وې ورته واخلي..بل به هيڅ شي نه ورباندي اخلي.

دپانې موراوپلار ورته وويل:

دومره ډيري پيسې اوپه هغه هم يوازې دپانې لپاره دواده کالي؟
_ يونيم لک افغانۍ نوڅه شي دي، څه شي په کيږي. اوس خوډيره قيمتي ده. يوه جوړه کالي په شل ديرش زره افغانۍ وي. زه به ځان بختور وگنم چې تاسوزه له ولوره خلاص کړم. تاسي چې په يونيم لک افغانيو غاړه وباسي نوزه نورڅه غواړم. دابه زمانصیب وی، چې له ماڅخه تاسي ولورنه غواړي. کنې داد اوس ولورونه خوولورنه وی تيار تجارت وي. اووه لکه اته لکه اويالس لکه افغانۍ باندي دوستی کوی، که کمی وی بيخی دوستی نه ورسره کوی، دومره پيسې اخلي چې په دري کاله څوک بيا واده نشي کولای اوڅوک دې ته مجبور يږي چې ياغلاو کړي اوياهم له وطنه پنځه شپږ کاله ورک وی اودخپل ولورد پيدا کولو لپاره وطنونه وطنونه وغواړي. حتاداسي ډير ځوانان خولاشته چې بيخی دواده کولوتوان نلری. دواده څخه نامحرومه پاته وي. داټول دغه دزيات ولورله وجې دي. ځکه په دومره پيسويې زورنه رسيږي، اونه دومره عوايدله کوم بلي لارې پيدا کولاي شي. دادځان لپاره بهتره وگني چې ټول عمر خپره واوسی اوهيڅ واده ونکړي. زه اوس هم ستاسواحسان منم.

دپانې مور ورته وويل:

چې زويه! تاخو زموږ سره ډيري مرستي کړي دي، ترهرچادي ډيرنازولي يو، اوتردووولورودي لاډيري پيسې پرمونږ مصرف کړې. زموږ سره دغومره پيسې سته چې دپانې دواده لپاره کالي، الماری، فرشونه، پلنگ، لوشي اوهم داسي نور ضروري شيان چې

جرم او جنا

ورته په کار کېږي رانیسو. داپیسې ته بیرته درسره واخله، په واده کې دې په کار راشي.

مادرته وویل چې بغیرله کالیوڅخه به بل شي نه ورته اخلي. هرڅه مې په کور کې تر ضرورت زیات شته. زما سره نوري پیسې د واده دمصرف لپاره شته. دغویپسوته اوس ضرورت نلرم.

دپانې مور او پلار یې دي ته مجبوره کړل چې هغه پیسې ځنې واخلي. پیسې یې له ښوونکي اصف څخه راواخیستي او خپل کور ته راغلل. کله چې خپل کور ته راوړسیدل نو د ښوونکي اصف کیسه یې ټوله پانې ته وکړه، پیسې یې پانې ته ورکړې چې داته پوه شه او پیسې دي، هرشي چې په اخلي او هرشي چې دې خوښ وی ته اوستا خوښه.

پانې هم له مور او پلاره پیسې واخیستي او د نازو کور ته راغله. هغه یې لدې رازو خبره کړه او ورته وویل:

زه ډیره بخښنه غواړم دایوخیانت مې په خپل ژوند کې درسره کړې دی، ځکه ته مې له خپلې مینې نه یې خبره کړې. ماخوله ښوونکي اصف سره مینه درلوده او یوه میاشت وروسته زما د ښوونکي اصف واده دی. اوس راځه چې بازار ته ولاړې شوو. زه خوپه کالیونه پوهیږم ته به یې راته خوښ کړي.

نازو چې دا واوریدل حیرانه پاته شوه، هیڅ یې زړه نه لویدل. پانې ته یې وویل:

دا خورښتیا چې زما سره دې خیانت کړې دی اوزه دې دخپلې مینې څخه نه یم خبره کړې. اوس خوڅه په درکوي نشم، نه څه درسره کیږي. بس نور خورما هم څه په وس ندې پوره بې له دعاڅه. بل ښوونکي اصف خوداسي یوشخص دی چې په ډیرو انسانانو کې نشته. ډیر پرځای او ډیر بهتره ملگری دی ځان لپاره

جرم او جنا

انتخاب کړی. خوشحاله ژوندورسره ولرې. درځه اوس خومي کورته راغلې یې څه نشم درته ویلای. که زه مخته خبره وای یابه زماوستانم لگړې ختمه وه. ځکه چې تاولي زه لدې رازنه نه یم خبره کړې. ماخوستانه رازنه څوک نه خبرول.

پانې ورته وویل:

چې پردغه ځای زه هم درباندي ملامته یم. خوداراته خپله ښوونکی اصف ویلي و، چې په دې رازبه زماوستانپرته څوک نه وي خبر. ته باورو کړه چې زماور اوپلار لانه شول خبر نازو ورته وویل:

بس نوري خبرې مه راته کوه. چې وارپه واري خوادرتنه شنه کيږي. درځه چې څو بازارته.

دواړې بازارته راغلې اوپه خپله خوښه یې کالي دپانې مور، پلار، څانگه، ښوونکی اصف او دهغه نیردي خپلوانوته یوه یوه جوړه کالي او یوه جوړه یې لاناو ته رانیول. اوناو ته یې وویل:

داځکه درته رانیسم چې له تامي داخبره پته کړې وه.

_ بس په دغه یوه جوړه کالیو ځان راڅخه خلاصوې؟

_ یا که دې دوهمي جوړې ته زړه کيږي هم یې درته رانیسم. اوس خودرته ملامته یم، هرڅه چې وایي منم یې.

_ یامادغسي درته ویل. دغه یوه جوړه لاکفایت کوي. درځه چې داشیان تر کوره ورسوو.

ټول کارونه یې مخکې تر ټاکلې یوې میاشتي پوري خلاص کړل، دواړه دورځې په انتظارول. هره ورځ پر ښوونکي اصف اوپانې باندي تریوه کال اوږده تیږیده. کله چې ټاکلې نیټه راورسیده دواړه خواوو دواړه تیاري نیولي و. دواړه ورځ وه هرې خواخپل دوستان، خپلوان، همسایه گان خبر کړي و.

جرم او جنا

دښوونکی اصف اوپانې نکاح وټړل شوه. وروسته تر نکاح تړلويې پاڼه په یوشین شال کې چې سرتړپایه پټه و، تر راسته لاس یې پلار نیوله او تر چپه لاس یې ماما اوله خپل کوره یې راوایستل په موټر کې یې چې موټر په پلاستیکي گلانو او رنگارنگ جالیو پوښل شوي و کښینول. کله چې ټول مراسم دپانې په کور کې خلاص شو ټولوبیر ته دښوونکی اصف د کور پر خوا ور روان شول.

ښوونکی اصف واده ته ښه تیاري نیولی و. ښه ډوډۍ یې خلکو ته ورکړه. او ټول قریبان، دوستان، خپلوان او اندېوالان یې په ښه خوشحالي له خپله کوره رخصت کړل. ټولو خپلوانو او دوستانو یې دخوشحاله ژوند او ښه بخت دعاوي ورته کولې.

کله چې ښوونکی اصف او پاڼه په خونه کې یوازې پاته شول، نو دلبر مودي لپاره دواړو چوپټیاغوره کړي وه، وروسته ښوونکی اصف خپل د کلو کلوانتظار کوم چې دی ورته په طمعه و، او خپل لیدلي خوب یې په حقیقت بدل والیدی،

نو پرپانې یې رغ وکړ. تر خوبه دغسي چپ ناست یو، خیر ته اوس هیڅ رغ مه کوه، ماته دي دسرشال راکړه چې زه خودوه رکعته نفلي لمونځ ورباندي وکړم، بیابه ډیر سره وږغیږو. پانې هم دستي له سر څخه خپل زرغون شال کوم چې پرسریې وښوونکی اصف ته ورکړ. ښوونکی اصف هم ورباندي دوه رکعته نفلي لمونځ ادا کړ وروسته تر لمانځه یې له پانې پوښتنه وکړه چې ته ددغه نفلي لمانځه په برکت خبره یې؟

_ یا تر اوسه مي له هیچا څه ددې نفلي لمانځه ندې اوریدلې، نه زه په خبره یم. خیر اوس مي ته ځني خبره کړه؟

جرم او جنا

- په دې لمانځه کې خدای (ج) پاک دافضيلت او برکت ايښی دی، چې کله دواده په شپه باندې څوک دا نفلي لمونځ دناوی دسرپرشال باندې وکړي، نو دژوند تر اخره به دغه جوړه (زوم اوناوی) سره خوشحاله اوله مينه اومحبت څخه ډک ژوند ولري. ته په دې پوهيدلې چې دواده لومړي شپه دجنت شپه وی؟

- بلې هو، پدې خبره وم چې دواده لومړی شپه دجنت شپه ده. خوزه همداسره په دغه دجنت په شپه کې ځان بې انصافه بولم. ايا ماخوبه له څانگه سره بې انصافی نه وی کړې؟

- يادې کې نوستاڅه بې انصافی ده، ماخوستاسره مينه درلوده، په مينه کې خوهرڅه جايز دي. څوک په مينه کې دېې انصافی، عزت او ابرو پر والري. او بل مادهغې په خوبه درسره واده کړی. هغه زما وستا په مينه خبره ده. هغې راته ويلي و چې خپله مينه دې حتمالاس ته راوړه، زماله خواد ته اجازه ده، په دې کار کې زه درسره ملگري يم. اوس ته ووايه چې له هغې سره موڅه بې انصافي کړې ده. هغې راته خپله اجازه راکړي ده ما هم ډير کوبښن وکړ ترڅو ته مي دژوند ملگري شي. دابه زه ځان بختور و بولم چې خپله مي کړې، اوتا په خپله خوبه اورضايت واده راسره وکړ او زه دي هم دژوند ملگري کړم.

- ښه چې داسي ده او دهغې په خوبه دې له ماسره واده وکړ، نوزه به دهغې دومره خيال وساتم لکه يوه ښه دوسته چې مي وی. ته به هم نن دا واعده راسره کوي، چې زما ودځانگې ترمنځ به هيڅ فرق نه کوي. څه چې ماته کولای شي ځانگې ته به يې هم کوي.

- حتماً زما هم درسره واعده ده، چې ستا وځانگې به يوه زره فرق نه کوم.

نونسیم خپرکی

دنبوونکی اصف اوپانې له واده څخه دوې اوونۍ تیري شوې
وې، چې دنبوونکی اصف پانې ته داسي وویل:

څه غواړې چې په دغه دریو میاشتو کې یې وکړي. ایانغواړي کوم
ځای کار وکړي که په کور کې استراحت کوي؟
پانې ورته وویل:

په کور کې به نوڅه وکړم. که ماتعلیم ددې لپاره کړي دی چې
پر کور کښینم. ماله ځان سره داوعدۀ کړي ده چې خپل مظلوم ولس ته
به شپه او ورځ خدمت کوم.

ځکه پر ماداوطن حق لري، او وطن د مور حیثیت لري، زه یې په خپله
غیره کې غټه کړې یم. ماته یې نوم اونښان رابخنبلی دی. زه نه غواړم
چې جفاور سره وکړم، لږ تر لږه خوبه یې حق پر ځای کړم.

زه غواړم چې په دریو میاشتو کې دنبځوداگاهي لپاره په کور کې
کورس جوړ کړم. هغه بې تعلیمو دنبځوته چې د تعلیم له نعمته بې برخې
پاته دي، هغوي ته هغه څه ورزده کړم کوم چې زما په ذهن کې دي.

— څنگه چې ستاخوښه وي زما مليکې هغسي به وشي. دکورس
لپاره دي کوم شيانوته ضرورت دي چې زه یې درته برابر کړم.

— زه به یې لست درکړم.

— سمه ده. د شيانو لست خوبه دي غټ نه وي. لږ شيان دي که

ډیر. داسي نه وي چې کورمې پر چرگه رابار کړي.

جرم او جنا

_ ډير بيريړه مه، هرشي چې دى راته راوړل پيسې يې په ماپسي ليكه، كله چې مي پيداكړي بيرته دي خپلې پيسې راڅه واخله. احسان يې مه راباندي اچوه.

_ كانسكى دغسي وكړي. بياداسي نه وي چې ځان ورباندي واچوى. هورنبتياپه پيسو كې خوډير ځندراځي، ترخوچې ته يې راته پيداكوي، دهغو پيسو گټه خوبه راته راكوى.

_ گټه يې هم غواړي. لكه چې سودخور يې ځكه سودخوري كوي. خيروي گټه ډيره باندي واچوه هغه هم دركوم. ووايه خومره گټه غواړي چې اوس يې سره معلومه كړو؟

_ ډيره گټه زه هم نه غواړم، فقط شل فيصده گټه. پرشل فيصده گټه به زماپه خيال سودهم نه راځي.

_ بيايغه اوسه دغونده گټه خودركوم. زه بيريدمه چې اوس سل فيصده گټه راباندي وانه چوي. كه دي راته سل فيصده هم ويلي واى مابه دركړي و.

_ په كتابچه كې يې راته واليكه، صبايياپه پښميانه نشي، بيانوخه درسره كولاي شم.

_ ياييغه اوسه درواغ نه درته وايم ستاحق خوييخي نه خورم. زما صداقت به هغه وخت درته معلوم شي.

_ هوچې حساب مو ترمايښ پاك وي بياداسي نه وي چې غاړې موبندي شي. زه به خپل حق درڅخه غواړم اوته به باندي پښيما نه يې.

_ ستاخونه زده دي، مه يې راته راوړه. خداى (ع) مهربانه دي له يوخوانه يوخوا به راته پيدا شي.

_ د دماغ له خواخوهم اوس خلاصه يې. ماته معلومولې. دومره ژر خومه خواشيني كيږه. مامسخرې درسره كولاي. ژر شه دشيانولست دي راته راكړه زه به يې نن درته راوړم.

جرم او جنا

پانې ورته خپل لست ور کړ. کوم شيانوته چې يې ضرورت و. ښوونکی اصف ورته له بازاره ټول دلست شيان راوړل. په کور کې يې ورته يوه خونه دکورس لپاره منظمه جوړه او برابره کړه. دڅلويښتوڅخه زياتوښځوته يې دبې سوادۍ درسونه اوددې سربيره دکورنۍ او دماشوم دتربيې اوپاملرنې په هکله مکمل معلومات تشرېح کول.

کله چې دري مياشتي تيري شوي په روغتون کې پانې اوناژودواړوخپل عملی کار شروع کړ. له هر مريض سره به يې دومره ښه رويه اودومره په نرمي خبرې کولي لکه هر مريض چې ددوي له خپلوانوڅخه وي.

پنځه مياشتي يې د عملي کار تير شوي وې چې په روغتون کې دواړوته دواکسيناتورې وظيفه پيداشوه. ښځواوماشومانوته به يې واکسينونه لگول اوهرې ښځې ته به دواړو داويل چې هره ښځه بايدپنځه واري واکسين په خپل ژوند کې ولگوي اوخپل هرکوچني ماشومان چې عمرونه يې له پنځوکلنوڅخه کښته وي واکسين کړي. ځکه چې واکسين ډير بارزښته اوباتجربه اودهر مرض په مقابل کې ډير سخت مقاومت کوي.

پای

۱۳۸۹-۰۲-۰۱

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English